“HİZBULLAH” HAKKINDAKİ GERÇEĞİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Sadakat Kitabevi
Araştırma Serisi
-2-

“Hizbullah” Hakkındaki Gerçeği Biliyor musunuz?

Kitabın Yazarı:
Ali es-Sâdık

Çeviri:
Mehmet Yılmaz

Mizanpaj:
Mustafa Demir

Birinci Baskı:
İstanbul 2011

“HİZBULLAH”

HAKKINDAKİ GERÇEĞİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ali es-Sâdık

Çeviren
Mehmet Yılmaz

Sadakat Kitabevi

GİRİŞ

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd; nebilerin ve rasûllerin en şereflisi peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selâm olsun.

Bu girişin ardından;

İçi boş sloganlar ve yalanlarla ehl-i beyt konusunda aşırı gidenler, Kur'an tahrifçileri, ashaba lanet okuyanlar, müminlerin annelerine iftira atanlar; gözümüzün içine baka baka, İslâm ümmetinin salih geçmişine (selefine) gece gündüz lanet okudukları ve onlardan uzak olduklarını ilan ettikleri halde bugün İslâm ümmetinin liderliğini yaptıklarını dünyaya göstermeye çalışmaktadırlar.

Lübnan Şiî Hizbullahına kanan birçok Müslümanın hali bizi şaşırtmaktadır. Hatta durum öyle bir hale geldi ki bazı cahil Sünnîler, Hizbullah lideri Hasan Nasrallah'ın alnından öpülmesi ve kahramanlık nişanıyla taçlandırılması çağrısında dahi bulunabiliyor. Hiç şüphe yok ki bu durum; Hizbullah, onu oluşturan faktörler, mensuplarının akîdesi ve masum kişilerin kanlarına bulanmış tarihi hakkındaki büyük cehaletin bir sonucudur.

Yüce Allah, şu sözlerin sahibi olan müminlerin emîri Ömer el-Faruk'tan razı olsun: "Cahiliyeyi bilmeyen kimseler İslâm'a girdiği zaman İslâm'ın düğümleri tek tek çözülür."

Hizbullah ve lideri hakkında methiyelerin yapıldığını gördüğümüz şu günlerde Humeyni'nin bize karşı çıktığı ve -sözde- İran İslâm (!) Cumhuriyeti'nin kuruluşunu ilan ettiği o günleri hatırlıyoruz. Sünnîlerin büyük bir kısmı ona aldanmıştı.

Hatta öyle bir hal olmuştu ki bazı Sünnîler, İslâm devleti olacağını zannettikleri bu devleti kurduğundan dolayı Humeyni'yi tebrik etmek üzere İran'a gitmişlerdi. Ama Humeyni'nin amacının, İslâm dünyasında Şiîliğin yayılmasını hedefleyen -Şiî mezhepçi- bir devlet kurmak olduğu ortaya çıkınca hayaller boşa çıktı, ümitler yıkıldı.

Önemli bir hususu açıklamamız gerekiyor. İsrail sadece Siyonist bir varlık değildir; o aynı zamanda İslâm ümmetinin bedenindeki habis/pis bir urdur. Aslında biz, Siyonistlerin başına gelen her türlü sıkıntıdan, beladan, canlarının ve mallarının zarara uğramasından dolayı -kim tarafından yapılırsa yapılsın- sevinç duyar, mutlu oluruz.

Yahudiler, peygamberlerin katilleri ve rasûllerin düşmanlarıdır. Onların tarihlerini okuyanlar ümmet içinde ne gibi çirkeflikler işlediklerini, karanlık işler çevirdiklerini bilirler.

Fakat bu, bütün bu hakikatler karşısında gafil olmamızı ve İran'dan başlayıp gönlü yaralı Irak'tan geçerek

Lübnan'a uzanan ve bunu da cılız bir direnişle ve Filistin sorunuyla yürüten hayalî ticaret yoluyla gerçekleştiren Şiî Safevî Pers yayılmacılığının hedeflerini görmezden gelmemizi gerektirmez.

Bu nedenle Allah'a tevekkül ederek gerçek yüzünü ortaya çıkarmak, gizli kalmış yönlerini Müslümanların önüne sermek için Hizbullah ile ilgili kitap yazmaya karar verdim. Önce Allah'ın yardımına sığındım, sonra da Lübnan ziyaretim sırasında vakıanın yaşandığı topraklarda gördüğüm hakikatlerin, incelediğim kitap ve belgelerin yardımına başvurdum.

Amacım, Allah'a bir mazeret sunabilmek, boyun borcumu ödemek ve birilerinin Hizbullah yüzünden fitneye düşmemesi için Hizbullah hakkında gizli kalmış yönlerden haberi olmayan ümmete nasihatte bulunmaktır.

Yüce Allah'tan Müslümanların durumunu ıslah etmesini, mücrimlerin yolunu ayırt edebilmeleri için onlara dinde sağlam bir anlayış (fıkıh) bahşetmesini, liderlerini ve âlimlerini her türlü hayra ve salâha muvaffak kılmasını, sünneti ve sünnet ehlini desteklemesini, bid'ati ve bid'at ehlinin kökünü kurutmasını, hakkı hak olarak gösterip ona ittiba etmeyi, bâtılı da bâtıl olarak gösterip ondan kaçınmayı bizlere bahşetmesini dileriz.

Başarı, ancak Allah'tandır…

Âlemlere rahmet için gönderilmiş olan peygamberimiz, önderimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selâm ederim.

Ali es-Sâdık
Ali.alssadiq@hotmail.com

LÜBNAN ŞİÎ HİZBULLAHININ KURULUŞU

Şiî Hizbullahı, Lübnan'da 1982 yılında kuruldu. Fakat siyasî çatışmalara 1985 yılında katıldı.

Hizbullah, İran tarafından desteklenen Lübnan Şiî Emel Hareketi'nden doğmuştur.

Başlangıçta "Şiî Emel Hareketi" olarak anıldı. Ardından İslâm ümmetini de içine alacak şekilde kapsama alnını genişletmek amacıyla "İslâmî Emel" adını aldı. Zira Emel Hareketi, sadece Lübnan'ın siyasal Şiî halkıyla sınırlıydı. "İslâmî Emel" ise Şiîliğin Lübnan'da ve İslâm dünyasında yayılmasını üstleniyordu. Ümmeti savunmak ve ümmetin mukaddes değerlerini korumak gibi bir derdi olan direnişçi ve mücadeleci bir görünüm aldı.

Şiî Emel Hareketi'nin işlediği vahşi eylemler ve çirkin cürümlere bakınca yavrusu olan "İslâmî Emel"in ümmeti savunma görevini teslim alması kaçınılmazdı. Bu yönde duyulan endişeden ötürü yeni bir parti oluşturuldu. İşte bu parti, bugün Hizbullah (Allah'ın Partisi) olarak bilinmektedir.[1]

İsim değişikliğinden sonra şahsiyetler parlatıldı ve medya dünün canilerini; Sabra, Şatilla ve Burc al-Berâcine kan

---

1 Bkz: *Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 181.

emicilerini hayalî kahramanlar haline getirdi. Nasıl olur da bu adamlar bugünün muzaffer mücahidleri olabilirler!!

Bu, bir dramdır. Ümmetin dinini tam olarak kavrayamayan (fıkıh sahibi olmayan), sahih akîdeyi bilmeyen, tarih okumayan ve hatta insanlar hakkında -doğru ilmî esaslara ve yaşanmış gerçeklere göre hareket etmeyen- aldatıcı medya organları vasıtasıyla hüküm veren; ümmet üzerinde, fertler üzerinde oynanmak istenen bir tiyatrodur.

Kısaca Hizbullah; böyle bir ortamda, laik bir kisve altında,[2] -siyasal açıdan- Şiî taifesiyle ilgilenmek gibi bir rota edinmiş ve "Şiî Emel Hareketi"nin üstlendiği rolden daha genel ve daha kapsamlı bir şekilde İslâm ümmetinin içinde tehlikeli bir rol oynamak için ortaya çıkmıştır.

EMEL HAREKETİNİN KURUCUSU VE HAREKETİN EYLEMLERİ

Emel Hareketi'nin kurucusu, Musa es-Sadr'dır. İran uyrukludur. 1928'de doğmuş olup Tahran Üniversitesi'ni bitirmiştir. 1958 yılında Lübnan'a gelmiştir. Bir İranlı olmasına rağmen Fuad Şihâb'ın vermiş olduğu başkanlık kararnamesi gereğince Lübnan vatandaşı olmuştur.[3]

Humeyni'nin öğrencisidir. Aralarında güçlü bağlar vardır. Çünkü Humeyni'nin oğlu Ahmed, Musa es-Sadr'ın

---

2 Zahirde görünen budur. Çünkü son olaylar, kinci bir grupçuluğa ve kirli bir ırkçılığa bürünmenin vardığı boyutlar, Emel Hareketi ile Hizbullah'ın madalyonun iki farklı yüzü olduğunu ortaya çıkaracak biçimde ispat etmiştir. Bu madalyon da Sünnîlere karşı içten içe duyulan Rafızî kinidir.

3 *Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 31.

kız kardeşinin kızıyla evlidir. es-Sadr'ın kız kardeşinin oğlu Murtaza et-Tabatabâî de Humeyni'nin torunuyla evlidir.

Musa es-Sadr, güneyde, Beyrut'ta ve Bekaa'da silahlı bir örgüt olan Emel'i kurmuştur. Bu bölge millî kuvvetlerle dayanışma içindeydi.

Musa es-Sadr, Lübnan'a giren herhangi bir Nusayrî yetkilinin sağ koluydu. Nusayrî Suriye Ordusu Lübnan'a girdiği zaman Musa es-Sadr, İslâmcı millî maskesini çıkarıp sömürgeci bâtınî maskesini takmıştı. Eylemlerinin bazıları şunlardır:

1- Subay İbrahim Şahin onun emriyle Arap Ordusundan ayrılmış ve Suriye yanlısı Lübnan Ordu Birlikleri'ni kurmuştur. Kuzey Lübnan'da da Binbaşı Ahmed Al-Mimarî de ayrılarak Nusayrî Ordusu'na katılmıştır. Lübnan Arap Ordusu, Marunîlere korku salan en büyük güçtü, yıkılıp gitti. Çünkü tehlikenin içeriden, İbrahim Şahin ve diğerlerinden geleceğini hiç beklemiyordu. Emel Örgütü, es-Sadr'ın emriyle Millî Kuvvetler'den ayrıldı ve üyelerinin büyük çoğunluğu Al-Guzât (Savaşçılar) Ordusu'na katıldı ve es-Sadr, Kurtuluş Örgütü'ne saldırıya geçti.

2- 5.8.1976 tarihinde Fransız Haber Ajansı, es-Sadr'ın; Rum Ortodoks, Rum Katolik ve Marunî başpiskoposlarının, Bekaa bölgesinin ileri gelenlerinden ve vekillerinden birkaçının katılacağı bir toplantı düzenleyeceği haberini verdi. Söz konusu toplantı, Nusayrî Suriyelilerin otoritesi altında bulunan bu bölgede yerel bir hükümet oluşturulması amacıyla Riyak Hava Üssü'nde yapıldı.

es-Sadr, Fransız Haber Ajansı'nın 12.8.1976 tarihinde geçtiği habere göre Kurtuluş Örgütü'ne saldırmaya

başlamış ve örgütü, başında Lübnan rejiminin geldiği Arap rejimlerine karşı eylemde bulunmakla suçlamıştı. Yönetimleri, Filistin tehlikesine karşı durmaya çağırmıştı.

es-Sadr'ın Filistinlilere indirdiği bu darbe gerçekten acı vericiydi. Bu nedenle örgütün Kahire temsilcisi, es-Sadr'ın Filistin halkına karşı, Marunîlerle ve Suriye rejimiyle beraberce giriştiği komployu kınayan bir bildiri yayınladı.

Musa es-Sadr ve taraftarları Suriyeli yöneticilerle dayanışma içinde bulunmakla yetinmediler. Gerilla eylemlerinin durdurulmasını ve Filistinlilerin güneyden çıkarılmasını talep ettiler. Bu nedenle çatışmalar meydana geldi. Şiîler Sayda'da grev düzenleyerek silahlı örgütlerin güneyden çıkarılmasını istediler.

Güneyde konuşlanacak olan "uluslar arası güç" talebini ilk dile getiren es-Sadr idi. İddiasına göre Lübnan, İsrail ile ateşkes sürecindeydi ve bunun Filistinliler tarafından bozulması mümkün değildi.[4]

Bir İsrail istihbarat subayının ifadelerine göre "İsrail ile Lübnanlı Şiî nüfus arasındaki ilişki, güvenlikli bölgenin varlığı şartına bağlı değildir. Bu nedenle İsrail, Şiî unsurları gözetmiş ve Hamas ve Cihad hareketlerinin iç desteğinin bir uzantısı olan Filistin varlığına son vermek üzere onlarla bir tür karşılıklı anlayış tesis etmiştir."[5]

es-Sadr, en fazla Suriye'deki Nusayrî rejimle dayanışma içindeydi. Bir hükümet kararnamesi çıkarılmasını iste-

4 *Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, Abdullah Muhammed el-Ğarîb, s. 31-34.

5 Yahudi *Mearif Gazetesi*, 8.9.1997.

di. Bu kararname gereğince Kuzey Lübnan Nusayrîleri, Şiî olmuş ve onlar için Caferî bir müftü (!!) tayin edilmişti. Hafız Esad'ın babası öldüğünde es-Sadr çağrılmış ve ruhunu teslim etmek üzere olan ölülerine telkin ettikleri sözlerle ona telkin vermişti.

Arap Lübnan Ordusu'nun ve Lübnan Filistin Kuvvetleri'nin giriştikleri her savaşta Şiîler karşısında arkaları hep boş ve açıkta kalmıştır. Meselâ Baalbek ve Al-Hirmil yakınlarında bir savaşa girişmişlerdi. Oradaki Caferî müftü Süleyman el-Yahfûfî, Nusayrî ordusuyla bağlantı kurmuş ve Müslümanların cesetleri üzerinde muzaffer bir fatih edasıyla Baalbek'e girene dek o ordunun önünde yürümüştü.

es-Sadr bu kadar çirkin eylemde bulunmakla da yetinmemiş, en-Nebia ve eş-Şiyâh mahallesinde Marunîlere karşı koymamaları için Emel yönetimine talimat vermişti. Bu şu manaya geliyordu: es-Sadr, Beyrut'taki Şiî bölgeleri Marunîlere teslim etmiş; diledikleri gibi öldürüp esir etmekte onları serbest bırakmıştı. O şöyle diyordu: Silah, erkeğin ziynetidir. Muhakkak ki onlar intikam erleridir. Onların inkılâpları Kerbela kumlarında ölüp gitmemiştir.[6]

Hicrî 1405 yılının Ramazan ayında Şiî Emel Örgütü, Beyrut'taki Filistin kampları sakinlerine savaş açtı! Onlara karşı düzenledikleri saldırılarda her türlü silahı kullandı. Saldırı tam bir ay sürdü. Saldırılar Filistinlerin, Şam'daki

6 Bkz: *Hizbullah mine'l-Hilmi'l-İdyûlûcî ila'l-Vâkı'ıyyeti's-Siyâsiyye*, s. 155.

yöneticinin -Hafız Esad'in- ve onun Beyrut'taki vekili Nebih Berri'nin tüm isteklerini kabul edip boyun eğmeleriyle ancak sona erdi.

Saldırının başlangıcı Ramazan ayının ilk günü (20.5.1985 pazartesi) gecesiydi. Emel milisleri Sabra ve Şatilla kamplarına saldırarak Gazze Hastanesi'nde çalışanların tümünü tutuklayıp elleri yukarıda vaziyette Celul'da bulunan Emel bürosuna götürdüler. Şiî kuvvetler, Kızılay'ın, Kızılhaç'ın ve ambulans araçlarının kamplara girişine engel oldular. Filistin hastanelerinin su ve elektrik şebekelerini kestiler.

20.5.1985 pazartesi günü sabah saat 5'te Sabra kampı yoğun bir havan topu ve 106 kalibrelik silahlarla saldırıya uğradı. Aynı gün saat 7'de Burc Al-Berâcine kampı da şiddetli bir havan topu saldırısına maruz kaldı. Emel Örgütü'nün çığırından çıkmış olan bu saldırısı erkek, kadın, çocuk demeden herkesi kırıp geçiriyordu. Nebih Berri, Lübnan Ordusu'nun 6. Tugay Komutanlığı'nın çatışmaya girmesi ve Emel Örgütü kuvvetlerinin de Lübnan'daki Sünnî Müslümanların katledilmesine ortak olması için direktif yayınladı. Birkaç saat geçmemişti ki 6. Tugay var gücüyle çatışmaya girdi ve Burc Al-Berâcine kampını birkaç taraftan bombardımana tuttu.

Şunu da ifade etmek gerekir ki 6. Tugay'ı oluşturan fertlerin tamamı Şiî idi. el-Ketaibiyye Kuvvetleri de Filistin kamplarının top ve füzelerle bombardımana tutulmasına

ortak olmuşlardı. Micheal Aoun ile temsil edilen Lübnan Ordusu Komutanlığı 1984 Şubat ayından beri ilk defa 6. Tugay’a silah ve mühimmat desteğinde bulundu.

18.6.1985 tarihinde Filistinliler, Emel’in açtığı Kamplar Savaşı’ndan çıktılar. Korku ve endişeyle, kedi-köpek yemek zorunda bırakan açlıkla geçen tam bir ay sonra sığınaklardan çıktılar. Dışarı çıktıklarında gördükleri manzara, %90’ı harabeye dönmüş evler ve 3.100 ölü ve yaralıdan başkası değildi. Ve bir de kamp sakinlerinin %40’ını oluşturan 15.000 göçmen…

Emel’in, kamplarında güven içinde bulunan Filistinliler[7] üzerinde işlediği korkunç olaylar kalemlerin vasfet-

---

7 Bu katliamlara Humeyni tarafından herhangi bir kınama yayınlanmış d -ğildir. İşlenen bu zincirleme katliamların durdurulması hususunda hiçbir rol üstlenmemiştir. Hatta Şeyh Esad Beyyûd et-Temîmî, (Allah rahmet eylesin) Gazi Abdulkadir el-Huseynî ile birlikte 1986 yılında Filistin halkına karşı işlenen Şiî katliamlarının durdurulmasını talep etmek üzere İran’a gitmiş, fakat Humeyni’nin reddiyle karşılaşmıştır. Daha sonra yardımcısı Muntazarî’ye gitmişler ve bunun üzerine Muntazarî, bu katliamları kınayan ve Humeyni’nin öfkelenmesine neden olan bir fetva yayınlamıştır. Bu fetva, Muntazarî’nin başkan yardımcılığından azledilmesinin bir sebebi olarak görülmektedir. (Muhammed Esad Beyyûd, “Mâzâ Yecrî fî Lübnân/Lübnan’da Neler Oluyor?” adlı makale, *Mufekkiratu’l-İslâm*, 27.8.1427h./20.9.2006m).

Üstad Fehmî Huveydî şunları söylemiştir: Emel Örgütü’nün, kamplarda Filistinlileri katletmesi sırasında Humeyni sessizliğini bozmamıştır. 20 Haziran 1985 tarihinde bayram namazından sonra insanlara hutbe okurken de kamplarda Filistinliler üzerinde gerçekleştirilen savaşa hiç değinmemiştir. Yakınındaki bazı kimselere sorduğumda “İmam, çeşitli kuvvet akımları arasında bir denge unsurudur. Kendine göre hesapları ve özel dengelemeleri bulunmaktadır.” dediler. (Fehmî Huveydî, *İran mine’d-Dâhil/Kendi İçinden İran*, s. 404).

mekten aciz kalacağı ve alna kara çalacak cinsten utanç verici bir durumdu.

Artık tüm sırların ortaya dökülme vakti geldi. İşte bunların bazıları:

1- Filistinli engellilerin katledilmesi. Nitekim İtalyan *Republica Gazetesi*'nin muhabiri bu olaydan söz etmiş ve "Tam anlamıyla bir facia!" demiştir.

2- 26.5.1985 tarihinde bir sığınağı havaya uçurdular. Bu barbarca ve alçakça operasyon sırasında sığınakta yüzlerce yaşlı, çocuk ve kadın bulunmaktaydı.

3- Beyrut hastanelerindeki bazı Filistinlileri katlettiler. *Sunday Telegraph Gazetesi* muhabiri 27.5.1985 tarihinde "Filistinlilere ait bir grup ceset, boğazlarından kesilmiş vaziyette..." demişti.

4- Gazze Hastanesi'nde Filistinli bir hemşireyi, gözleri önünde yaralı birinin öldürülmesine karşı çıktığı için öldürdüler.

5- *Associated Press Haber Ajansı,* iki görgü şahidine dayanarak Emel milislerinin onlarca yaralı ve sivili katliamın sekiz günü boyunca üç kampta toplayıp öldürdüklerin ifade etmiştir.

6- İki gördü şahidi Emel üyelerinin ve 6. Tabur'un, aralarında yaralıların da bulunduğu 45'ten fazla Filistinliyi Gazze Hastanesi ve çevresinde öldürdüklerini gördüklerini söylemişlerdir.

7- Filistinli bir hanım, uzun ceset dizisinde bir yandan birilerini ararken bir yandan da "Yahudiler sizden daha iyiler!" diye bağırıyordu. Bir başka kadın da yüzünün bir kıs-

mını örterek ölenler arasında aradığı kardeşini bulduğunda kurtlar cesedi kemiriyor, üzerinde sinekler uçuşuyordu.

8- Emel militanları, 2.6.1985 tarihinde Sabra kampının düşmesinin ardından zafer günü şenliklerinde Batı Beyrut sokaklarında “La ilahe illallah… Araplar Allah düşmanı!” diye bağırıyorlardı.[8] Emel Örgütü’nden silahlı bir militan da Lübnan’daki Filistinliler bitene dek -ne kadar uzasa da- savaşa hazır olduğunu söylüyordu.

9- Kuveyt haber ajansları 4.6.1985 tarihinde ve *el-Vatan Gazetesi* 3.6.1985’te Emel Kuvvetleri’nin çirkin bir suç işlediklerini, Sabra kampı sakinlerinin gözleri önünde bu kamptaki 25 Filistinli genç kızın ırzına geçtiklerini belirtmişlerdi.

Demek ki Emel Hareketi’nin en önemli faaliyeti, Filistin’i Yahudi işgalcilerin elinden kurtarmak isteyen Sünnî Filistinlilerin varlığına son vermekti. Bu eylemlerin sebebi olarak Şia inancının; Şiîleri, Sünnîlere karşı kin beslemeye, tekfir etmeye, onları Yahudi ve Hıristiyanlarla eşit görmeye ve hatta onlardan daha azılı kâfir olarak görmeye yönlendirmesinden başka bir şey bilmiyoruz.

Tevfik el-Medînî[9] bu sebeple şöyle demektedir:

“Emel Hareketi’nin gizli programı, silahlı Filistinli varlığına, Şiî toplumun güvenliğine yönelik ana tehdit olarak bir son vermektir. Bu da Güney Lübnan güçleri üzerine saldırı düzenlemede İsrail’e bir gerekçe sunmaktadır.”

---

8 *Kuveyt el-Vatan Gazetesi*, 3.6.1985, (*Emel ve’l-Muhayyemâtu’l-Filistîniyye*, s. 99)

9 *Emel ve Hizbullah fî Halebeti’l-Mucâbehât,* s. 81.

İsrail Ordusu'nun Lübnan'a girip Şiî ortaklığıyla Filistinli grupların kökünü kazımasının ardından Şiîler, Lübnan'ın güneyinde Siyonist İsrail askerlerini güllerle karşılamışlardı.[10]

Emel Partisi liderlerinden Haydar ed-Dâyih şunları söylemektedir: "Biz İsrail'e karşı silah taşıyorduk. Fakat İsrail kollarını bize açtı ve yardım etmek istedi. İsrail bize güneyden Vahhabî Filistin terörünü söküp atmamız için yardım etmişti."[11]

LÜBNAN TOPRAKLARINDA ŞİÎ HİZBULLAH'I KURAN LİDERLER KİMLERDİR?

Emel Liderleri, Hizbullah'ın da Liderleridir:

İran, "Lübnan Humeynisi" lakaplı Muhammed Huseyn Fadlallah, Subhî et-Tufeylî, Hasan Nasrallah, İbrahim el-Emîn, Abbas Musevî, Naîm Kasım, Züheyr Kenc (Genç), Muhammed Yezbek ve Rağıb Harb eliyle "Hizbullah" adında yeni bir hareket tesis etmeye çalıştı.[12]

Çok geçmeden taraflar, Lübnan Şiî bölgelerinde nüfuz oluşturmak isteyince olaylar patlak verdi. Her iki taraf (Emel Hareketi ve Hizbullah) çetin bir çatışmaya giriştiler. Sonunda Hizbullah güneydeki birçok bölgede kendi nü-

---

10 Bunları Subhî et-Tufeylî, 29 Receb 1424h/25 Eylül 2003 tarihli 9067 s - yılı *el-Şark el-Evsat Gazetesi*'ndeki röportajında ifade etmiştir. Aynı olayı Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah da Hizbullah'ın enformasyon birimi tarafından yayınlanan *Sicillu'n-Nûr* adlı kitabın 227. sayfasında teyit etmiştir. (*Irâk bilâ Kıyâde*, Âdil Raûf, s. 266'dan naklen)

11 *el-Üsbû' el-'Arabî Dergisi,* Haydar el-Dâyih ile röportaj, 24.10.1993.

12 Bkz: *Hizbullah mine'l-Hilmi'l-İdyûlûcî ila'l-Vâkı'ıyyeti's-Siyâsiyye*, Ğassân el-İzzî, s. 32; *Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 179.

fuzunu oluşturdu ve İran Devleti'nin cömert yardımlarını bölge insanına ulaştırdığından dolayı Şiîler arasında popülaritesi artmıştı. Bu Hizbullah, zamanımızda da ehl-i sünnet ve'l-cemaat fertleri karşısındaki en çetin fitne unsuru sayılmaktadır. Dış görünüşüyle Allah düşmanı Yahudi ve Hıristiyanlara karşı cihad ederken hakikati, Şiîliğe davet ve İran Humeyni devriminin İslâm Dünyası'na ihraç edilmesidir.

Hizbullah da Emel Hareketi de Direktifi Dışarıdan Alıyor:

Hizbullah'ın Lübnan'daki bir İran partisi olduğunu söylersek abartmış olmayız. Bu parti, "Biz kimiz ve kimliğimiz nedir?" başlıklı kuruluş bildirgesinde[13] kendini şöyle tanımlamaktadır: "… Biz, Allah'ın İran'da öncülerine zafer nasip ettiği ve dünyadaki merkezî İslâm Devleti'nin nüvesini yeniden tesis eden Hizbullah ümmetinin evlatlarıyız… Tüm şartları bünyesinde barındıran velayet-i fakih ile temsil olunan adil, hikmetli ve hâlihazırda imam-ı müsedded Ayetullah-ı Uzmâ Ruhullah el-Musevî Humeyni ile somutlaşmış olan tek bir liderliğin emirlerine bağlıyız. Allah, Müslümanların devrimine ön ayak olan, şanlı dirilişlerini başlatan bu zatın izzetini daim kılsın!" İbrahim el-Emin (Hizbullah liderlerinden) 1987 yılında bu yönelişten şöyle söz etmiştir: "Bizler İran'ın bir parçası olduğumuzu söylemiyoruz. Biz Lübnan'daki İran'ız, İran'daki Lübnan'ız."[14]

---

13 Bkz: *Hizbullah ve Rü'ye Muğâyira*, s. 226 vd.

14 *en-Nehâr Gazetesi*, 5.3.1987.

Hasan Nasrallah Kimdir? Kendisine Bağlı Olan Hizbullah Nedir? Şiî Emel Örgütüyle İlişkisi Nedir?

Hasan Abdulkerim Nasrallah (Arapların Humeynisi), 21 Ağustos 1960 doğumludur. Sûr Kazası'nın el-Bâzûriyye beldesine Emel Hareketi sorumlusu olarak atandı. 1976 yılında İmamiye mezhebine göre dinî eğitim almak üzere Irak'ın Necef şehrine gitti. 1982 yılında el-Bikâ' bölgesi Emel Hareketi sorumlusu ve siyasî büro üyesi olarak tayin edildi. Çok geçmeden hareketten ayrıldı ve Hizbullah'a katıldı. 1985 yılında Beyrut sorumlusu,[15] 1987'de merkezî komuta ve yürütme kurulu üyesi oldu. Eski genel sekreter Abbas Musevî'nin 1992 yılında suikasta kurban gitmesinin ardından selefinin velayetini tamamlamak üzere genel sekreter seçildi. Daha sonra 1993-1995 yıllarında iki kez daha seçildi.[16]

Nasrallah'ın Emel Örgütüyle Bağlantısı:

Emel Örgütü'nü -daha önce de geçtiği üzere- Musa es-Sadr kurmuştur. es-Sadr'ın Humeyni ile sıkı bağı vardır.

8.10.1983'te Caferî müftü Abdulemir Kablân, Şiî Yüksek Konseyi adına şunları söyledi: "Emel Hareketi, Şiî taifesinin omurgasıdır. Emel'in ilan edeceği şeylere biz Şiî Yüksek Konseyi olarak bağlı kalacağız. Bundan

15 Hasan Nasrallah, Emel Hareketi'nin Filistin kamplarında işlediği katliamların neresinde? Sabra ve Şatilla katliamının neresinde? Halbuki medya konuşmalarında Filistinlilerin saldırgan Yahudilere karşı desteklenmesi çağrısında bulunuyor!!

16 Hasan Nasrallah ile ilgili bu biyografik bilgiler *eş-Şâhid es-Siyâsî Dergisi*'nin 3.1.1999 yılında 147. sayısındaki röportajın giriş kısmında yer almıştır.

dolayı hareket de Şiî Yüksek Konseyi'nin ilanlarına bağlı kalacaktır."[17]

Emel Hareketi, Şiî lider Humeyni'ye biat etmiş ve onu kendisinin ve her yerdeki Müslümanların imamı olarak ilan etmişti![18]

Hareketin bu şekilde desteklenmesi (sonradan Hizbullah olan) "İslâmî Emel"i ortaya çıkartan bölünmeden ve Hizbullah'ın çekişme ortamına bilfiil katılımından sonradır.

Emel Hareketi Başkan Yardımcısı Huseyn el-Mûsevî, Emel Örgütü'nden ayrıldığını ve daha sonra Hizbullah'a dönüşen İslâmî Emel'i kurduğunu ilan etmişti.[19]

Anlaşıldığına göre askerî ve karşı koyma formatından siyasî sahaya sevk edilip İran'ın politik değişkenleri ve Lübnan'daki amaçlarıyla uyum sağlayacak başka roller için bırakılmış olması bakımından Emel Hareketi öyle çok da fazla uzaklaştırılmış değildir.

İşte Hasan Nasrallah gerçeği buyken, davalarını savunduğunu (desteklediğini) sanırken Sünnî Filistinlileri katledenlerle sıkı fıkı ilişki içinde olduğundan habersiz olan bazı Sünnîlerin övgüyle bahsettikleri Hizbullah budur.

Hasan Nasrallah ile ilgili çok fazla araştırma yapmaya gerek yoktur. O, ashaba sövmeyi ve lanet okumayı metot edinip Allah'a yakınlaşma vesilesi sayan Caferî bir Şiî'dir.

---

17 *el-Mustakbel Dergisi*, Sayı: 346, 8.10.1993 (*Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 184).

18 *Ekonomist Dergisi*, 4.5.1982.

19 Emel ile Hizbullah arasındaki bölünme ve sebepleriyle ilgili olarak bkz: *Hizbullah Rü'ye Muğâyira*, s. 117-122 ve ayrıca *Hizbullah mine'l-Hilmi'l-İdyûlûcî ila'l-Vâkı'ıyyeti's-Siyâsiyye*, s. 23, 53-56.

Yusuf el-Karadâvî, kendisiyle yapılan bir röportajda Hasan Nasrallah'ın müteşeddid bir Şiî olduğunu açıkça ifade etmiştir.[20]

Ashabın ve müminlerin en çetin düşmanı olan bu adamı destekleyen ve yanında yer alanlara hayret doğrusu!

İsrail'in güvenliğini tehdit eden bu adam nasıl olur da ülkenin enine boyuna her yerinde arz-ı endam eder, televizyon ekranlarında, uydu kanallarında boy gösterir ve hatta çok önceden toplantı yerlerini ilan eder de başına bir şey gelmez?

Ey Müslüman kardeşim! Birtakım sanal sloganlarla Müslümanların kalplerini kazanmaya çalışan bu habis Şiî'ye kanma sakın! Emel Örgütü'nün kara tarihi Sünnîler üzerindeki bu organize cürümlere şahittir.

Şiî Emel Hareketi'nin yaptığı alçaklıklarından sonra artık insanların onların yaptıklarını kabul etmemeleri ve güven duymamaya başlamaları neticesinde Hizbullah ortaya çıkmıştır. Dürüst Müslümanların buna güven duymaları nasıl mümkün olabilir?!

Seneler önce aralarında çetin çatışmalar meydana gelmişse de bu durum eskiden beri bâtıl ehlinin hali ve huyudur. Allah Teâlâ bu gibiler hakkında -ki bunlar Yahudilerdir- şöyle buyurmuştur:

---

20 *el-Vatan Gazetesi*, Sayı: 2165, 3.9.2006. Şeyh Yusuf el-Karadâvî aynı röportajda bölgedeki, özellikle de Mısır'daki Şiî yayılmacılığın tehlikesinden söz etmiş ve Irak'taki kan göllerinin, etnik ve mezhebî temizliğin sorumluluğunu Şiî mercilere yüklemiştir.

“Kendi aralarındaki savaşları ise çetindir. Sen onları derli toplu sanırsın, hâlbuki kalpleri darmadağınıktır.” (Haşr, 14)

“Aralarına, kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin soktuk.” (Mâide, 64) Benzerleri olan Hıristiyanlar hakkında da şöyle buyurmuştur:

“Bu sebeple kıyamete kadar, aralarına düşmanlık ve kin saldık.” (Mâide, 14)

LÜBNAN ŞİÎ HİZBULLAHININ KURUCULARI VE TÂBİLERİNİN AKÎDESİ NEDİR?

Bu partinin ve sempatizanlarının dinî inancı “Şiîlik” ya da kendilerini adlandırdıkları şekliyle “On İki İmamcı Caferî Şiîliği”dir. Sapık inançlara sahiptirler ki bunların en bariz olanları şunlardır:

İmamlar Hakkında Aşırılık:

Rafızîler, ehl-i beyt hakkında aşırıya kaçmaktadırlar. Onların masum olduklarını, gaybı bildiklerini iddia ederler. On iki imamın bilmeyi dilediklerinde bileceklerini, ne zaman öleceklerini bildiklerini ve ancak kendi seçimleriyle öleceklerini ileri sürmektedirler.[21] Hatta o hale varmışlardır ki imamlarını, Hz. Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem* haricindeki diğer peygamberlerden üstün tutmaktadırlar. Nitekim bu hususu el-Meclisî, *Mir’âtu’l-‘Ukûl* adlı

21 Bkz: *Usûlu’l-Kâfî*, el-Küleynî, 1/258.

kitabında[22] itiraf etmiştir. İmamların ölüleri dirilttiklerini söylemişlerdir.[23] Dahası Ali b. Ebî Tâlib'in *râcife*, *sâ'ika*[24] olduğunu, nehirleri fışkırtanın, ağaçları yeşertenin, gönüllerde olanı bilenin o olduğunu, kendisiyle dua edilen esma-i hüsnânın da o olduğunu iddia etmişlerdir.[25] Bu saçma inançlardan Allah'a sığınırız.

Kur'an-ı Kerim Hakkındaki İnançları:

Şia, ashabın Kur'an'da tahrif yaptığı,[26] Kur'an'ın tamamını imamlardan başkasının cem etmediği ve Ali b. Ebî Tâlib ve ondan sonra gelen imamlardan başkasının Kur'an'ı Allah'ın inzal ettiği gibi cem ve hıfzetmediği[27] gö-

22 *A.g.e.,* 2/290.

23 Bkz: *Medînetu'l-Me'âciz*, Hâşim el-Bahrânî. Bu kitap bu tarz bir sürü hurafe ve sapık inançla doludur.

24 *Râcife* ve *sâ'ika* lafızları Kur'an'da şöyle geçmektedir: *"O gün, bir sarsıntıdır (râcife), sarsar." (Nâzi'ât, 6);* **"***Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki: İşte sizi Ad ve Semud'un başına gelen kasırgaya (sâ'ika) benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum!"* (Fussilet, 13) -Çev.-

25 Bkz: *Meşâriku Envâri'l-Yakîn*, Receb el-Bersî, s. 268.

26 Bu inancın isbatıyla ilgili çok sayıda Şiî, eser yazmıştır. Bunların en meşhuru, Şiîlerin muhaddisi el-Mirza Huseyn en-Nûrî et-Tabersî'ye ait *Faslu'l-Hitâb fî İsbâti Tahrîfi Kitâbi Rabbi'l-Erbâb*'dır. Bu, Kur'an'da tahrif bulunduğunu ispatlamaya çalışan mutemet birçok kitaptan farklıdır. Şiîlerin bu inançtan uzakmış gibi görünmelerine rağmen biz, bu kitaba ve müellifine karşı herhangi bir uyarı yapıldığını göremedik. Ayrıca Şia nezdinde en büyük ağırlığı oluşturup Kur'an-ı Kerim'de tahrif olduğunu söyleyenlerin tekfir edilmesi konusunda herhangi bir fetvalarına da rastlamadık. Ama buna mukabil Şia nezdinde en küçük kesim olan ve Ali b. Ebî Tâlib'in ve ondan sonra gelen imamların velayetini inkâr edenleri kâfir ve sapık ilan etmek, onlardan uzak olduklarını beyan etmek hususunda hiç çekinmemektedirler. Bu nasıl bir çelişkidir?!

27 Bkz: *Usûlu'l-Kâfî*, el-Küleynî, 1/228.

rüşündedir. Zâhiriyle bâtınıyla Kur'an'ın tümünün kendi nezdinde bulunduğunu vasîlerden başkası iddia edemez, demişlerdir.[28] Dahası öyle bir noktaya varmışlardır ki -böyle bir halden Allah'a sığınırız- Cebrail'in Muhammed *sallallâhu aleyhi ve sellem*'e getirdiği Kur'an'ın on yedi bin ayet olduğunu söylemişlerdir.[29] Âlimleri ve önderleri olan Nimetullah el-Cezâirî bu inancını itiraf ederek şöyle demiştir: "Haberlerde rivayet edildiğine göre imamlar *-aleyhisselam-* Şialarına (taraftarlarına) Sahib-i Zaman mevlamız zuhur edinceye kadar namaz içinde ve sair münasebetlerle Kur'an'dan mevcut olanı okumalarını ve bunun ahkâmıyla amel etmelerini emretmiştir. Sahib-i Zaman zuhur edince bu Kur'an insanların ellerinden semaya yükselecek ve müminlerin emîrinin telif ettiği Kur'an çıkacak ve bu Kur'an okunup ahkâmıyla amel edilecektir."[30]

Masumiyet ve Velayet Hakkındaki İnançları:

Rafızîler, on iki imamın; imamlıklarına,[31] masumiyetlerine, velayetlerine ve onlara muhalefet edenlerin -ki bunların en başında üç halife Ebû Bekir, Ömer ve Osman *radıyallâhu anhum* gelir- tekfir edilmesi gerektiğine inanırlar.

---

28 Bkz: *Usûlu'l-Kâfî*, el-Küleynî, 1/285.

29 Bkz: *Usûlu'l-Kâfî*, el-Küleynî, 2/634. El-Meclisî, *Mir'âtu'l-'Ukûl* adlı kitabında (12/525) bu rivayetin sahih olduğunu belirtmiştir.

30 Bkz: *El-Envâru'n-Nu'mâniyye*, 2/363.

31 Hocaları olan Muhammed Rıza el-Muzaffer, *'Akâidu'l-İmâmiyye* adlı kitabında s. 102'de şöyle der: "Biz inanıyoruz ki imamet, dinin temel esaslarından biridir. İman ancak buna inanmakla tamam olur."

İddialarına göre bu üç halife, hilafeti Ali b. Tâlib'den *-Allah ondan ve bütün sahabîlerden razı olsun-* gasp ettikten sonra kâfir ve mürted olmuşlardır.

Bu nedenle velayetin, amelin kabulü için şart olduğu ve velayet bulunmadığında Müslümanın ameli ne olursa olsun kabul edilmeyeceği görüşündedirler. Bu sebeple el-Meclisî, *Bihâru'l-Envâr* adlı kitabında "Lâ Tukbelu'l-A'mâlu illâ bi'l-Velâye/Ameller Velayet Olmaksızın Kabul Edilmez." adında bir bab açmıştır.[32]

Sahabîler ve Müminlerin Anneleri Hakkındaki İnançları:

Rafızîler, üç halifeye (Ebû Bekir, Ömer ve Osman *radıyallâhu anhum*'a) lanet okumanın -iddialarına göre- Allah katında en büyük yakınlık vesilelerinden biri olduğuna inanmaktadırlar. Nitekim Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in hanımlarına (Âişe ve Hafsa'ya) lanet okumaktadırlar.[33] Ayrıca müminlerin annesi Âişe *radıyallâhu anhâ*'ya fuhuş iftirasında bulunmaktadırlar.[34]

Âişe ve Hafsa'yı, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'i katletmekle suçlamaktadırlar. Ayrıca yedi ya da on kişi haricindeki sahabîlere lanet okuyup tekfir etmektedirler.

---

32 Bkz: 27/166. Sözü edilen eser -on iki imamcılara göre- hadis alanınd - ki sekiz kaynaktan biridir.

33 Bkz: Du'âu Sanemeyi Kureyş (Kureyş'in iki putuna beddua) *İhkâku'l-Hakk*, Nurullah el-Mer'aşî et-Tüsterî, 1/337.

34 Bkz: *es-Sırâtu'l-Mustakîm ilâ Mustahıkkî't-Takdîm*, Zeynuddin el-'Âmilî en-Nebâtî el-Beyâdî, 3/165.

Sahabîlerin, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in vefatından sonra İslâm'dan çıktıkları görüşündedirler.

On İki İmamcı Şiî Olmayanlar Hakkındaki İnançları:

Rafızîler, istisnasız tüm Müslüman fırkaları tekfir etmektedirler. Abdullah Şebber, *Hakku'l-Yakîn fî Ma'rifeti Usûli'd-Dîn* adlı kitabında İmamiyye'nin bu hususta ittifak ettiğini zikretmiş ve şöyle söylemiştir:

"Şeyh el-Mufîd şöyle demektedir: İmamiyye, imamlardan herhangi birinin imametini inkâr eden ve Allah'ın kendisine vacip kıldığı taat farizasını reddeden kişinin cehennemde ebedî kalmayı hak eden sapık bir kâfir olduğu konusunda hemfikirdir.

Başka bir yerde de şunu söylemiştir:

"İmamiyye, bid'at ashabının tamamının kâfir olduğu ve imama düşen görevin, kendilerini davet edip delilleri beyan ettikten sonra temkinli olarak tevbe etmelerini sağlamak olduğu konusunda ittifak etmiştir. Bid'atlerinden tevbe ederler ve doğruya yönelirlerse ne âlâ... Aksi halde imandan döndüklerinden dolayı katledilirler. Onlardan biri bu hal üzere ölürse, cehennemliklerden olur."[35]

Hatta Yusuf el-Bahrânî, hak ehline muhalif olanın kâfir olduğunu söylemiş[36] ve şöyle demiştir: "Hak ehline muhalif olan kâfirdir ve hükmünün kâfirlerin hükmüyle aynı olması gerekir."

---

35 *Hakku'l-Yakîn fî Ma'rifeti Usûli'd-Dîn*, Abdullah Şebber, 2/189.

36 *eş-Şihâbu's-Sâkıb fî Beyâni Ma'nâ'n-Nâsıb*, s. 85.

Dahası hocaları Muhammed eş-Şîrâzî, on iki imamcı olmayan bütün Şia gruplarının kâfir olduğuna hükmetmiş ve onları Hıristiyanlara benzetmiştir:

"Şia'nın on iki imamcı olmayan kısımlarıyla ilgili olarak birçok nas, kâfir olduklarına delalet etmektedir. Daha önce geçmiş olan ve herhangi bir imamı inkâr edenin 'Allah üçün üçüncüsüdür.' diyenler gibi olduğuna delalet eden çok sayıdaki haber gibi…"[37] Geri kalan İslâm ehlinin de kâfir olduğu görüşündedirler.[38]

Takiyyeye inanırlar[39] ve ric'ata (ölülerin kıyametten önce geri dönüşüne) inanırlar.[40]

Velhasıl Hizbullah, Humeyni devrimini ve velayet-i fakih'i yaymayı üstlenmiş olan, bu devrimi İslâm dünyasına ihraç etmek için çalışan Şiî bir harekettir.

Bölgenin içinden geçtiği olayları kendi propagandalarına bir fırsat olarak kullanmışlardır. İslâm dünyasındaki Müslümanların gönüllerini çelmek için de parlak sloganlar üretmişlerdir.

---

37 *Mevsû'atu'l-Fıkh*, Muhammed eş-Şîrâzî, 4/269. Diğer Müslüman fı - kaları tekfir etmeleri konusunda daha fazla malumat için bkz: *Eş-Şî'a el-İsnâ 'Aşeriyye ve Tekfîruhum li 'Umûmi'l-Muslimîn*, Abdullah es-Selefî, 2. Baskı. Müslüman fırkaları tekfir etmeleri konusunda onlarca rivayet zikretmiştir.

38 Bkz: *eş-Şihâbu's-Sâkıb fî Beyâni Ma'nâ'n-Nâsıb*, Yusuf el-Bahrânî. Bu sebeple Hasan Nasrallah, *el-Emân Dergisi*'nin 31 Mart 1995 tarihli 149. sayısında şöyle demiştir: "Vahhabî hareketinin İslâm üzere ve İslâmî diriliş üzere olduğunu sanmanızı kabullenemiyoruz." Bu konuşma, on iki imamcı Şiîlerin Müslümanların tümünü tekfir etmeleri konusunda gayet açık konuşmalardan biridir.

39 Bkz: *el-Edilletu'l-Celiyye 'alâ Cevâzi't-Takıyye*, Cevvâd el-Kazvînî.

40 Bkz: *el-Îkâz mine'l-Hec'ati bi'l-Burhân 'alâ'r-Ric'at*, el-'Âmilî, s. 64.

Hizbullah'ın İnandığı Velayet-i Fakih Nedir?

Velayet-i fakih; dinî bir inanç, Şiî içerikli siyasal bir bid'attir. Humeyni tarafından tesis edilmiştir. Bu inanç, liderliğe ve devlet başkanlığına en fazla hak sahibi olanın, belli şartları barındıran fakih bir kişi olduğu manasına gelir. Bu kişi, beklenen masum imamın ümmet üzerindeki velayeti konusunda onun naibi olur. Bu nedenle ümmetin beklenen imam Mehdi'nin naibi olarak kendisine mürşid seçeceği dinî velinin referansı olmaksızın bir direktif çıkarılması veya bir şey yapılması caiz değildir.

Hizbullah, Humeyni'nin velayeti altında ortaya çıkmıştır. Daha önce geçtiği ve ileride yine geleceği üzere Hizbullah özde İranlı olduğunu ve dinî velayet bakımından İran devriminin mürşidi olan imam Humeyni'yi ve onun ardından da Ali Hamaney'i takip ettiğini açıklamıştır.

Humeyni'nin velayet-i fakih inancı konusundaki teorilerine yer verdiği *el-Hukûmetu'l-İslâmiyye* adlı kitaptan bazı alıntılar sunuyoruz:

1- "Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* insanlar üzerinde nasıl hüccet idiyse, bugün fakihler de insanlar üzerinde hüccettirler. Onlara itaatten geri duran herkesi Allah sorumlu tutacak ve hesaba çekecektir."[41]

2- "Allah, Rasûlü tüm müminlerin velisi kılmıştır. Onun ardında da İmam *aleyhisselam* veli idi. O ikisinin velayetlerinin manası şer'i emirlerin herkes için geçerli olmasıydı… Aynı velayet ve hâkimiyet fakih nezdinde mevcuttur(!) Tek

41 *el-Hukûmetu'l-İslâmiyye*, Müessesetu Tanzîm ve Neşri Turâsi'l-İmâm el-Humeyni baskısı, IV. baskı, s. 109.

bir fark[42] vardır ki o da fakihin diğer fakihler üzerindeki velayeti, onları makama getirmek veya azletmede yeterli değildir.[43] Çünkü fakihler ehliyet açısından eşittirler."[44]

3- "Hükümet oluşumu için adil, âlim bir fakih girişimde bulunursa, bu fakih Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* gibi toplumun işlerine velilik yapar. İnsanların da onun sözünü dinleyip itaat etmeleri gerekir."[45]

Taklit mercileri Ayetullah el-Uzmâ es-Seyyid Muhammed Huseyn Fadlallah şöyle söylemektedir:

"Fakihin görüşü, imamın naibi olmak vasfıyla eşyaya meşruiyet veren görüştür. İmam da Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in naibidir. Nasıl ki Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* müminlere kendi nefislerinden daha evla ise, İmam da müminlere kendi nefislerinden daha evladır. Adil fakih de müminlere kendi nefislerinden daha evladır."[46]

---

42 Bu fark göz boyamaktan ibarettir. Yoksa velayet-i fakih inancının hakikati, -kendi iddialarına göre- masumların velayetinin bir uzantısı ve din adına tasallut için bir perdedir.

43 Şayet Humeyni doğru söylüyorsa, neden Ayetullah Şeriatâmâdî'yi azlederek dinî rütbelerini ve ilmî lakaplarını elinden aldı?! Neden o zaman Humeyni'nin naibi olan Ayetullah el-Uzmâ Ali Muntazarî'yi azletti ve zorunlu ikamete mecbur bıraktı?! Velayet-i fakih'e itiraz edip kanunlaştırılmasına ve sınırlandırılmasına dikkat çektikleri için mi?!

44 *el-Hukûmetu'l-İslâmiyye*, Muessesetu Tanzîm ve Neşri Turâsi'l-İmâm el-Humeyni baskısı, IV. baskı, s. 73-74.

45 *el-Hukûmetu'l-İslâmiyye*, Muessesetu Tanzîm ve Neşri Turâsi'l-İmâm el-Humeyni baskısı, IV. baskı, s. 72.

46 *Velâyetu'l-Fakîh*, Muhammed Huseyn Fadlallah, s. 46 (*Hizbullah Rü'ye Muğâyira*, s. 61'den naklen).

Demek ki "Gerçekte her işin meşruiyeti fakihin imzasından geçmektedir."[47]

ŞİÎ HİZBULLAH'I DESTEKLEYEN ÇIKAR SAHİBİ ÇEVRELER

İran,[48] Hizbullah'ın tüm malî ihtiyaçlarını üstlenmiştir. Hizbullah'ın malî gereksinimleri; -bazı tahminlere göre-1990 yılında 3,5 milyon dolar; 1991'de 50 milyon dolar, 1992 için 120 milyon; 1993 için de 160 milyon dolardır.[49]

Bazı kaynaklar, Hizbullah bütçesinin Rafsancânî döneminde 280 milyon dolara yükseltildiğine işaret etmektedirler.[50] Büyük çaptaki bu bütçe Hizbullah'ın, içerideki dar çekişmelere girişmeksizin sadece kendisine dikte edilen direktiflerle ilgilenmesini sağlamış, savaşan temelini genişletmesine ve popülaritesini yükseltmesine yardım etmiştir. İnsanların dostluklarını ve ihtiyaçlarını satın almış, kendisine bağlılık ve samimiyetlerini garantilemiştir. Artık Hizbullah onlardan, onlar da Hizbullah'tan olmuştur.

47 *A.g.e.,* s. 24, 46 (*Hizbullah Rü'ye Muğâyira*, s. 61'den naklen).

48 Hizbullah'ı destekleyen İran, Iraklı Bedir Lejyonu ve Mehdi Ordusu'nu da desteklemektedir. Bu iki örgüt Sünnîleri ve Sünnî âlimleri katlederek Irak'taki Sünnîlerin mescitlerini istila eden örgütlerdir.

49 *Hizbullah mine'd-Dâhil Esrâr ve Hafâyâ*, Zeyn Mahmud, 14.8.1995 tarihli *eş-Şirâ' Dergisi*. Bkz: Dr. Velid Abdunnasır, *İran Dirâse 'ani's-Sevrati ve'd-Devlet*, s. 83 (*Hizbullah Rü'ye Muğâyira*, Abdulmun'im Şefik, s. 162'den naklen).

50 *el-Mecelle Dergisi*, Sayı: 1013, Tarih: 11.7.1999 (*Hizbullah Rü'ye Muğâyira*, Abdulmun'im Şefik, s. 162'den naklen).

"Bir savaşçıya verilen aylık ücret 5.000 Lübnan lirasına ulaşmıştı.[51] 1986 yılında bir savaşçının alabildiği en yüksek ücretti bu! O derecede ki Emel Örgütü savaşçıları kazanç elde etmek amacıyla hareketin saflarını terk ederek Hizbullah'a katılmak istiyorlardı."[52]

Şunu da ifade etmek gerekir ki İran Hükümeti -Hizbullah yoluyla- son savaşta İsrail'in Lübnan'a yönelik saldırılarında meydana gelecek zararları ödemeyi de üstlenmiş, evlerin inşası gibi şeyleri taahhüt etmiştir. İlk günden itibaren Hizbullah, Beyrut'un güney kesimindeki Şiî bölgeleri gibi yerlerdeki zarara uğrayanlara, bir yandan yıkıma uğramış evlerin inşa edilmesi, diğer yandan ev kiralanıp döşenmesi için bilfiil çeşitli miktarlarda ön ödeme yapmıştır.[53]

HİZBULLAH'IN İSLÂM DÜNYASINDAKİ PARTİLERİ VEYA ŞUBELERİ

Hizbullah'ın Körfez ülkelerinde ve Arap Yarımadası'nın tamamında aynı inançta ve aynı yöntemi izleyen şubeleri bulunmaktadır. Bazılarını sayalım:

Bahreyn Hizbullahı:

İran'da Şiî devrimin zafer elde etmesiyle dışarıda İran rejimine tâbi birçok parti kuruldu. Bununla hedeflenen

51 O zamanlar Lübnan lirası güçlü ve değerliydi.

52 *el-Hurûbu's-Sirriyye fî Lübnân*, s. 271; Bk: *Devletu Hizbillâh*, s. 135-136.

53 Londra *el-Hayât Gazetesi*'ndeki habere göre Hizbullah, "Evi yıkılan herkese ilk yardım olarak 12.000$ tazminat ödemiştir. Yeniden imar çalışmaları bu yardım tutarına ilave edilecektir." 19.8.2006.

İran nüfuzunun Şiîler kanalıyla çeşitli bölgelerde yayılmasını sağlamaktı.

Bahreyn'de, Hâdî el-Muderrisî'ye, merkezi Tahran'da bulunan el-Cebhetu'l-İslâmiyye li Tahrîri'l-Bahreyn/Bahreyn Kurtuluş İslâmî Cephesi kurulması görevi verildi.

Başlangıcında bu cephe, hedeflerini açıklayan bir bildiri yayınladı:

1- Âl-Halife yönetimini düşürmek.

2- İran'daki Humeyni devrimi rejimine benzer bir Şiî rejim kurmak.

3- Ülkenin Körfez Dayanışma Kurulu'ndan bağımsız olmasını sağlayarak İran Cumhuriyeti'ne bağlamaktı.[54]

Cephe, İran'dan *eş-Şa'bu's-Sâir* ve *es-Sevretu'r-Ressâle* gibi dergiler getirmekteydi. Cephenin enformasyon dairesi sorumlusu İsa Merhun idi.

Sundûku'l-Huseynî el-İctimâî/Hüseynî Sosyal Fon bu Cephe'nin temellerinden, hareket noktalarından biriydi.

1979 yılı sonunda Şiîler, Bahreyn Kurtuluş İslâmî Cephesi koordinasyonuyla Katîf'teki Suud Şiîlerinin giriştiği gösterilerle aynı ayna gösteriler düzenlediler. Ne zaman ki boğazları sıkılınca Cephe, Bahreyn İstihbarat yöneticilerinden birine suikast düzenledi. Hükümet de Cephe'nin alanını daha daralttı ve üyelerinden birçoğunu tutukladı.

---

54 Bkz: *el-Harakât ve'l-Cemâ'ât es-Siyâsiyye fi'l-Bahreyn*, Felâh el-Mudeyris, s. 99-104. *el-Ahzâb ve'l-Harakât ve'l-Cemâ'ât el-İslâmiyye*, 2/539. Burada yer aldığına göre Bahreyn Kurtuluş İslâmî Cephesi'nin aşamalı hedeflerinden biri, Bahreyn İslâmî Devrimi'nin yedi nolu yayınında ilan edildiğine göre, Âl-Halife yönetimini alaşağı etmektir!

Bundan sonra Cephe, gösterileri geçici olarak durdurdu ve gelecekteki devrim operasyonu için hazırlığa başladı. Bahreyn'e kaçak yollarla silah getirdiler.[55] 1981'in Aralık ayında Cephe, Muhammed Takî el-Muderrisî liderliğinde, yönetime karşı devrim girişiminde bulundu. Ama bu girişim başarısızlıkla sonuçlandı. Bahreyn Hükümeti bu operasyona girişen veya yataklık eden 73 sanığı tutukladı.

Seksenlerin ortalarında Bahreyn Kurtuluş İslâmî Cephesi liderleriyle İran İstihbaratı'ndaki bazı yetkililer arasında toplantı yapıldı. Cephe'nin askerî kanadının Hizbullah-Bahreyn adı altında kurulması konusunda ittifak sağlandı.

Bu partinin ortaya çıkışının ilk zamanlarında Bahreyn Kurtuluş İslâmî Cephesi Genel Sekreteri Şeyh Muhammed Ali Mahfuz'a, Bahreyn Hizbullah'ı için 3.000 Bahreynli Şiî'yi silahlandırma, İran ve Lübnan'da eğitme sorumluluğu verildi.[56] Bu partinin lideri Abdulemir el-Cemmerî idi. Şu anki halefi Ali Selman'dır.

Cephenin lideri Hâdî el-Muderrisî, bu partinin (Bahreyn Hizbullahının) mürşidi ve destekçisi kabul edilir. Ayrıca Muhammed Takî el-Muderrisî'nin de bu partiye lojistik destek ve teorisyenlik konusunda büyük rolü bulunmaktadır.

Bahreyn Hizbullahı, ülkede fitne ve kargaşa çıkarıp bazı bölgeleri ve önemli noktaları ele geçirmek üzere planlama ve tertiplere girişti.

---

55 *Tatavvuru'l-Haraketi'l-Vataniyye ve'l-Mu'ârida fi'l-Cezîrati'l-'Arabiyye*, s. 13.

56 Bu partinin faaliyet ve hareketlerine örnek olarak bkz: 15.6.1996 tarihli *el-Eyyâm Gazetesi*.

Partinin ilk hedefi, İran'daki Şiî Safevî rejimine uygun ve onunla dost bir rejim kurmak arzusuyla var olan rejime karşı devrim girişiminde bulunmaktı. Ayetullah Ruhânî'nin açıklamaları bunu desteklemektedir: "Bahreyn, İran'a tâbidir ve İran İslâm Cumhuriyeti'nin bir parçasıdır."[57]

Bahreyn Hizbullahının yaptığı en belirgin işlerden biri 1994 yılında giriştiği kargaşa, gösteri ve isyan faaliyetleridir. Direkt Hareket Örgütü, Bahreyn Kurtuluş Hareketi, Gasp edilmiş Vatan Örgütü gibi çeşitli isimlerle anılıyordu. Ancak bunların hepsi Hizbullah-Bahreyn'de birleşiyordu.

Bu isimlerin tamamı, politik ve medyatik tarafa önem vererek ve askerî ve örgütsel çalışmayı, partinin Hizbullah-Bahreyn adındaki askerî kanadına bırakarak Ali Selman liderliğindeki Cem'iyyetu'l-Vifâk el-Vatanî el-İslâmiyye/Ulusal Uzlaşma İslâmî Cemiyeti adındaki yeni partide erimiştir.

Parti, diğer bir ismi olan Bahreyn Özgürlük Hareketi adıyla, ilk merkezi Londra olan *Savtu'l-Bahreyn*/Bahreyn'in Sesi adında aylık bir yayın neşretmekteydi. Bu yayında taleplerine, hedeflerine ve çalışmalarına yer veriyor, kendisiyle ilgili haberler yayınlıyordu. Bu hareket bazı yabancı ve düşman örgütlerden de destek alıyordu. Bir raporda Bahreynliler Lobisi adıyla anılan Londra lobisi kanalıyla elde ettikleri desteğin, 80.000$'dan fazla olduğu tahmin edilmektedir. Hizbullah-Bahreyn, politik reformist talepleri olan Bahreyn Özgürlük Hareketi kanalıyla izlediği

57 *el-Harakât ve'l-Cemâ'ât es-Siyâsiyye fi'l-Bahreyn*, Felâh el-Mudeyris, s. 99-100.

yöntemi, askerî kanadın üzerine düşen rolü istenen şekilde yerine getirmesi için kullanıyordu.

Bahreyn Özgürlük Hareketi’ndeki sorumlular: Said eş-Şihâbî, Mecid el-Alevî, Mansur el-Cemmerî idi.

Daha sonra Bahreyn’de, 1996 yılında adam öldürme, yangın ve tahrip gibi daha başka tehlikeli olaylar gerçekleşti. Bu olaylar İran’dan tertip edilip Bahreyn’de uygulanmıştı.

14 Mart 1996’da Bahreyn Hizbullahı, Setretu Vâdiyân bölgesinde bir restoranı yaktı. Tarifsiz bir kinin sonucu olan elim olayda yedi Asyalı can verdi.

Daha sonra 21 Mart 1996’da ez-Zeyyânî oto galerisini ateşe verdiler ve içindeki otomobilleri yaktılar.

Ardından içlerindeki kin ve öfke daha da büyüdü ve 6 Mayıs 1996’da dokuz civarında büyük ticaret merkezini yakıp yıkarak geride bir enkaz yığını bıraktılar.

Birçok oteli, okulu(!), ana elektrik üretim santralini, sokaklardaki sabit telefon cihazlarını da yakıp yıktılar.[58] Bahreyn İslâm Bankası’nı, Bahreyn Millî Bankası’nı, Uluslar Arası Fuar Merkezi’ni de ateşe verdiler. Hedefleri devletin ekonomisini baltalamaktı.

Aynı anlarda Tahran Radyosu, fitne ve kargaşayı körüklemekten geri durmuyordu. Bahreyn halkını, devletine karşı isyana, devletin meşruiyetini ve kararlarını karalamaya çağrıda bulunuyordu.

13 Şubat 1996’da, iki gün süreyle ticarî hareketin durdurulması çağrısını yayınladı. 15 Şubat 1996’da radyo, Ramazan bayramının kutlanmaması çağrısında bulundu.

---

58 Okulların, elektrik santrallerinin ve telefonların günahı neydi acaba?!

Ayrıca 2 Mayıs 1996'da Bahreyn vatandaşlarını sivil isyana ve kurban bayramını kutlamamaya çağırdı.[59]

Kindar benlikleri tahrik etmeye başlamıştı. Radyo, 22 Mart 1996 günü Bahreyn hükümetinin Bahreyn halkının talepleri karşısında duramayacağını söyledi.[60]

Bununla kastettikleri, Şiîlerin; Bahreyn yönetimini devirmek, İran devleti tarzında başka bir Şiî Safevî devleti haline getirmek konusundaki istekleriydi.

Buna delalet eden bir husus şudur. Kuveyt *el-Enbâ Gazetesi*, Kuveyt Hizbulahının, Irak Ordusu'nun Kuveyt'te bıraktığı silahları satın alarak Bahreyn Hizbullahına kaçak yollarla ulaştırdığı haberini yayınlamıştı.

Gazete şöyle diyordu: İran yönetiminden Bahreyn Hizbullahına verilen direktifler, Bahreyn'e silah kaçırmak üzere, Bahreyn Emniyeti'nin kesinlikle fark edemeyeceği şekilde uzun süreli bir planın takip edileceğini ve bu silahların çeşitli sığınaklara ve farklı mekânlara dağıtılması gerektiği yönündeydi.

Bahreyn Hizbullahı liderlerinden Ali Ahmed Kazım el-Mutekavvi, bunu itiraf ederek şöyle diyordu:

İran İstihbarat subayı Ahmed Şerifî ile bir toplantı yaptık. Bu toplantıda bize deniz yoluyla silahların Bahreyn'e kaçırılması teklifinde bulundu.

---

59 Bunu yaparken ne Ğadîr Bayramı'nın ne de Mecusî Nevruz Bayramı'nın kutlanmaması çağrısında bulunmuyordu. Zehra'nın Düğünü adıyla andıkları Ömer b. Hattab'ın Mecusî Ebû Lülüe eliyle katledilmesi kutlamalarını da durdurmuyordu.

60 Tahran Radyosu özel arşivine bakınız.

Sanık Casim Hasan el-Hayyât da bunu teyit ederek şöyle demiştir: Silahların Bahreyn'e kaçırılması için İran İstihbarat subayı Ahmed Şerifî ile bir plan yapmıştık.

Sanık Casim el-Hayyat, hedefin Bahreyn rejiminin askerî güç kullanılarak devrilmesi ve İran'a yakın Şiî bir hükümet kurulması olduğunu açıkça belirtmişti. Ayrıca Tahran'ın kuzeyinde bulunan Kerec kampına ilk grubun İran İstihbarat subayı Tuğgeneral Rıza Ali Sadık ve Tümgeneral Vahidi aracılığıyla gönderildiğini açıklamıştı.

Taktisyen ve kışkırtıcı hatip Abbas Ali Ahmed Hubeyl, şiddete teşvik eden ve devlete karşı çıkmaya çağıran konuşmalar yapıyordu. Hizbullah-Bahreyn'e dahil olacak gruplar teşkil etmişti.[61]

Abdulvehhab Huseyn'in de partide büyük bir rolü bulunmaktaydı. Emniyet görevlileri ve tahkikat memurlarına nasıl muamele edileceği, zora sokan sorulara nasıl karşılık verileceği, toplumun, kalabalıkların devlete karşı nasıl harekete geçirileceği konusunda partidekilere dersler veriyordu.

Hatip Abbas Hubeyl, emirleri ondan ve lider Abdulemir el-Cemmerî'den Muhammed er-Rayyâş isimli bir şahıs aracılığıyla alıyordu.

Dönemin Kabine İşlerinden ve Bahreyn Enformasyonu'ndan sorumlu bakanı, Bahreyn'deki Hizbullah'ın (Tahran'ın kuzeyindeki Kerec Kampı gibi) İran Devrim Muhafızları'na ait kamplarda eğitim aldıklarını açıklamıştı.

61 Bu kişilerin itirafları için bkz: Bahreyn Televizyonu ve o zamanki Ba - reyn ve Arap gazeteleri.

Bahreyn Hizbullahının işlediği olaylarda İran parmağı bulunması üzerine İran üzerinde baskı kurulunca bu gruplar, Lübnan'daki Hizbullah kamplarına nakledildi.

Askerî eğitim; silah, patlayıcı madde, kişisel savunma taktikleri, bilgi toplama ve iletme yöntemleri, gizli evrak toplama ve temin etme ve bunların sahtesini yapma gibi şeyleri kapsıyordu.[62]

Hizbullah-Bahreyn'in 1996 olaylarında parmağı olan yetkilileri şunlardır:

Ali Ahmed Kazım el-Mutekavvî -Finans Komisyonu ve İran İstihbaratıyla koordinasyonu sağlayan kişi, Adil eş-Şu'le -Askerî Eğitim Komisyonu-, Halil Sultan -Enformasyon Komisyonu-, Casim Hasan Mansur el-Hayyât -İstihbarat ve Güvenlik Komisyonu-, Muhammed Habib -Kuveyt'te ikamet eden Bahreynli bir hoca-, Huseyn Ahmed el-Mudeyfi', Huseyn Yusuf Ali, Halil İbrahim İsa el-Hâyikî.[63]

Hizbullah-Bahreyn'in çıkardığı olaylar veya tahrip eylemleri sonucunda meydana gelen zarar, 15.224.658$ olarak tespit edilmiştir.

Bu olaylardan sonra Bahreyn Hükümeti'nin Şia lehine ve bu partinin liderleri olan Ali Selman ve Abdulemir el-Cemmerî'ye, Ayetullah Muhammed Sind gibi Huseyniyye hatiplerine, genele şamil olmuş hocalara ve Bahreyn Hizbullahı liderlerine verdiği tavizler yüzünden hâlâ planlamalarına ve hedeflerini uygulamaya çalışmaktadırlar. Bu

62 İçişleri Bakanı Şeyh Muhammed b. Halife Âl-Halife'nin açıklamaları - dan ve ayrıca döneme ait Bahreyn gazetelerinden…

63 O dönemde Hizbullah-Bahreyn mensubu 44 sanık tutuklanmıştı.

partinin utanç verici işlerinden biri Bahreyn Hükümeti'nin 2006 yılının Eylül ayında ortaya çıkarttığı plandır. İran kaynaklı bu plana göre demografik yapıyı değiştirmek üzere Şiî bir girişimle Bahreyn'in çeşitli bölgelerinden araziler satın alınacak ve bütün bölgelerdeki yandaşlara dağıtılacaktı. Ayrıca İran yanlısı kurum ve cemiyetlere dolaylı destekleme yapılacaktı.[64]

Emniyet raporları,[65] Hizbullah-Bahreyn'in yeniden yapılanma içinde olduğunu, Tahran yakınlarındaki Süknetu'l-İmam Ali'de kendi elemanları için eğitim kampları kurduğunu ortaya çıkarmıştır.

Aralarında İkrim Berekât'ın da yer aldığı bazı liderlerin temsilciliğinde Lübnan Hizbullahı ile Bahreyn'deki Şiî güçler arasında Şam'da ve sonra da Beyrut'ta toplantı yapıldı. Bu toplantıda Bahreyn'de Şiî yayılmacılığın ve İran nüfuzunun genişlemesi hedefiyle Şiî hareketin planı ve politik çalışma örgütlenmesi çerçevesinde görüşmeler yapıldı. Hasan Nasrallah, ulaşmak istedikleri ve uğrunda çalıştıkları projenin devamlılığı için Bahreyn'deki Şiî güçleri destekleme sözü verdi.[66]

Ayrıca ekonomiyi ele geçirmek amacıyla ekonomik nüfuzun genişletilmesi, Şiî tüccarların desteklenmeleri, onlarla ortaklılar kurularak rollerinin daha da aktifleştiril-

64 ILAF web sitesi. 3.9.2006; 4.9.2006 tarihli Bahreyn *el-Eyyâm Gazetesi*.
65 *el-Vatan el-Arabî Dergisi*, Sayı: 1545, Tarih: 11.10.2006.
66 *el-Vatan el-Arabî Dergisi*, Sayı: 1543, Tarih: 27 Eylül 2006.

mesi ve yeni tavizler elde etmek amacıyla bir baskı unsuru olarak kullanmak için bazı temel maddelerde stokçuluk yapılması da kararlaştırıldı.

Nitekim İran istihbaratı, parlamento seçimlerine Şiî katılımını artırarak -İran’ın çıkarlarına ve Körfez ülkeleriyle Arap dünyasında Safevî Pers nüfuzuna uygun olarak Şiî grupların yararına olacak yasamanın yapılması için- parlamento çoğunluğunun elde edilmesi amacıyla Şiî desteğin toplanmasını sağlıyordu.[67]

Hicaz Hizbullahı:

İran’da 1979 yılında Humeyni devriminin başlaması ve yönetimi ele geçirmesiyle birlikte İran rejimi, Suud’daki tâbilerine hâlihazırdaki Suud yönetimine karşı ayaklanmaları talimatını verdi. Bu kışkırtmanın sonucunda hicri 1400 yılında el-Katîf’teki “Şia Ayaklanması” meydana geldi. “İlkemiz Huseynî, önderimiz Humeyni”, “Yıkılsın Suudi rejimi!” ve “Yıkılsın Fahd ve Halid!” gibi sloganlar atıldı.

Humeyni rejiminin ortaya çıkması ve İran ile Suud’daki Şiî liderler arasındaki ahenkli ilişkiler sonucunda, Şeyh Hasan es-Saffâr’ın mürşidi ve teorisyeni olacağı bir örgüt kurulacağı sözü onlara verildi. Bu örgüt, “Arap Yarımadası Kurtuluşu İçin İslâmî Devrim Örgütü” olarak adlandırıldı.[68]

Daha sonra Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü adıyla anılan örgütün hedefleri şöyle özetlenebilir:

67 *el-Vatan el-Arabî Dergisi*, Sayı: 1546, Tarih: 18 Ekim 2006.
68 *el-Ahzâb ve’l-Harakât ve’l-Cemâ’ât el-İslâmiyye*, 2/581.

1- İran Devrimi'nin muhafaza edilmesi ve İslâm dünyasına ihracı.

2- Arap Yarımadası'nın (Suud'un), Sünnî İslâmî rejimden kurtarılarak(!) İran yanlısı Şiî rejime dönüştürülmesi.

Zira örgüt, Suud yönetimini ve diğer Körfez rejimlerini kâfir tağutî rejimler olarak görmekteydi.

Örgüt, kendini Humeyni'nin İran devriminin bir parçası olarak kabul etmekteydi. Bu sebeple örgütün mürşidi ve teorisyeni Şeyh Hasan es-Saffâr şunları söylüyordu:

"Bizler İran'dan, Devrim'in yücelttiği hedefler büyüklüğünde birçok şey talep etmekte ve beklemekteyiz."[69]

Örgüt, İslâmî bir devrimin gerçekleştirilmesi için üç şartın gerekli olduğu görüşündeydi:

1- Liderliğin daha özgürlükçü ve kendisini hem lojistik hem de manevî açıdan destekleyecek birçok yabancı örgüt ve müessesenin bulunduğu bir yere hicret ederek istenen rolü dışarıdan yerine getirmesi.

2- Şiî devrimlerin silahsız olmayacağına -kesin- kanaat edilmesi.

3- Örgütle ve örgütün hedefleriyle dayanışma içinde olan çeşitli cephelerin kurulması.

Örgütün merkezi İran idi. Bir dönem Şam'da bulunmuş ve son olarak Londra'ya taşınmıştı.

Seksenli yıllarda *es-Sevretu'l-İslâmiyye/İslâmî Devrim* adında bir yayını bulunmaktaydı.

---

69 *el-Ahzâb ve'l-Harakât ve'l-Cemâ'ât el-İslâmiyye*, 2/588.

Örgütün ve derginin ismine bakıldığında bu, kendilerinin çıkarlarına hizmet etmemekte ve bazı çevrelerce de kabul görmemekteydi. Taktiksel olarak 1990 yılında ve 1991 yılının başında örgütün "Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü" olan isminin "Arap Yarımadası (Şiî) Reform Hareketi" olarak değiştirilmesi kararlaştırıldı.

es-Sevretu'l-İslâmiyye'nin yayını durduruldu ve ismi *el-Cezîratu'l-'Arabiyye/Arap Yarımadası Dergisi* olarak değiştirildi.

Suud toplumuna karşı iftiralarda bulunan, tahrik içerikli kitaplar yayınlamak üzere Dâru's-Safâ adından bir yayınevi kurdular. Dâru's-Safâ Yayınevi, Batılı ve Yahudi örgütlere gönderilmek üzere çeşitli raporlar ve malumatlar yayınlamak için Örgüt'ten destek alıyordu. Zira Örgüt'ün Batılı parlamenterlerle sıkı ilişkileri bulunmaktaydı.

el-Cezîratu'l-'Arabiyye Dergisi, 1991 başından 1993 yılı yarısına kadar yaklaşık otuz sayı yayınlandı. Dergi, İslâm rejiminden intikam almak isteyen, Suud'daki güvenliği sarsmak, bozmak ve karışıklık çıkarmak arzusunda olan yabancı örgütlerden sınırsız destek görüyordu.

Derginin yayın kurulu başkanı Hamza Hasan; yayın müdürü de Abdulemir Musa idi.

Hedeflerini elde etme yollarından birinin de taleplerini gerçekleştirecek birçok cephe oluşturulması olduğu görülmektedir.

Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü, insan haklarına ilişkin bir komisyon kurarak başka bir yerde bir başka

cephe olmasından ziyade örgütle irtibatlı daha çok sayıda Amerikan ve Yahudi örgütünün var olmasını sağlamak amacıyla bu komisyonun, kendilerinden uzak ve Amerikan rejimiyle daha fazla irtibatlı olmasını sağlamıştır.

Körfez ve Arap Yarımadası İnsan Hakları Komisyonu’nu kurmuşlardı. Bu komisyon, *Arabia Moniter* adıyla İngilizce yayın yapan, devrim örgütünün fikir ve ideolojisini ifade etmekten öte mübalağa, şişirme bilgiler ve iftiralarla dolu raporlar içeren bir dergi çıkarmıştır.

Komisyonun Washington’daki idarecisi Cafer eş-Şâyib; Londra’daki yöneticisi Bû Hamsîn idi. Sadık el-Cibrân da komisyonun idaresinde kendisine yardımcı oluyordu. Tevfîk es-Seyf, bu komisyonda çalışan aktif elemanlardan olup Şiî Reformist Hareketi’nin genel sekreteriydi.

Önceki adıyla Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü, sonraki adıyla Arap Yarımadası Reformist Hareketi içerisinde çalışan en önemli şahsiyetler şunlardır:

1- Hasan es-Saffâr: Hareketin kurucusu, teorisyeni ve mürşidi.

2- Tevfîk es-Seyf: Hareketin genel sekreteri.

3- Hamza el-Hasan: *el-Cezîratu’l-‘Arabiyye Dergisi* editörü.

4- Mirza el-Huveylidî: es-Safâ Yayınevi sorumlusu.

Adil Selman, Habib İbrahim, Fuad İbrahim, Muhammed el-Huseyn, Zeki el-Mîlad, İsa el-Mez’al, Cafer eş-Şâyib, Sadık el-Cibrân, Fevzî es-Seyf gibi daha başka kişiler de bulunmaktadır.

1993-1994 yıllarında Hareket ile Suud Hükümeti arasında bir anlaşma yapıldı: Ülke dışında Hareket'e ait bürolar ve kendi adına yayın yapan dergilerin kapatılması, dışarıda yürütülen politik faaliyetlere son verilmesi, Hareket ile Yahudi ve yabancı örgütler arasında var olan ilişkilerin bitirilmesi, toplum ve resmî kurumlar içine barışçıl ve faal bir katılım sağlanması konusunda anlaşmaya varılarak bu iş çözülecekti.

İran Humeyni Devrimi'nin hakikatinin ortaya çıkmasından ve bu devrimin -fertlerinin dinde ve siyasette takiyyeyi takip etmelerinden ötürü- bölgede politik bir nüfuz hedefleyen grupçu bir devrim olduğunun anlaşılmasından sonra bu kişiler, ülke içinde kendilerinden istenen görevi yerine getirmek üzere Suud'a geri döndüler.

Birkaç kişi kardeşlerinin başlattığı şeyi tamamlamak ve taraftarlarının ayrıldıkları yolu sürdürmek üzere yurtdışında kaldılar.[70]

En son çalışmalarından biri, Hasan es-Saffâr'ın el-Katîf bölgesinde Ekim 2006'daki kutlamalar sırasında Şiî taleplerinin yerine getirilmemesi halinde, (hicrî 1400'de Şiîlerin gerçekleştirdikleri olayları ve hicrî 1407'deki Mekke olaylarını ima ederek) Şiîler içinde bir patlama meydana geleceğine dair üstü kapalı tehditleridir.

---

70 Bazıları barış anlaşması imzalarken diğerleri yabancı ve Yahudi örgü - lerin desteğiyle yurtdışındaki projelerini tamamlamak adına geri gelmediler. İslâmî Suud ile ilgisi bulunan her şeye karşı yabancı örgütlerle dayanışma içinde olan Ali Âl Ahmed bunlardan biridir.

Askerî Kanat (Hicaz Hizbullahı)

Seksenlerin ikinci yarısında (yaklaşık 1987 yılında) Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü'nün askerî kanadı oluşturuldu. Hicaz Hizbullahı olarak adlandırılması üzerinde anlaşıldı.[71] Bu hizip, Suud'daki terör eylemlerini üstlenir ve hac döneminde terör ve anarşi eylemleri için İran Devrim Muhafızlarıyla koordineli çalışırdı.

Suud'da siyasî merci olma çekişmeleri, yönelme anlaşmazlıkları ve Hicaz Hizbullahı ile Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü arasında şahsî kavgalar baş göstermesi nedeniyle İranlı subay Ahmed Şerifî yönetiminde koordinasyon sağlayan liderler, askerî imtiyazı Hicaz Hizbullahına vererek iki örgütü birbirinden ayırdılar.

Hicrî 1407 haccında Hicaz Hizbullahının bazı üyeleri, İran Devrim Muhafızlarıyla birlikte hareket ederek hacıları öldürmeyi, kamuya ait mülkleri yıkmayı ve Mescid-i Haram'da ve mukaddes mekânlarda anarşi çıkarmayı hedefleyen büyük gösterilere giriştiler.[72]

Mekke-i Mükerreme'deki Al-Muaysım Tüneli'nde zehirli gaz kullanımı konusunda da Kuveyt Hizbullahı ile yardımlaştılar. Bu olayda yüzlerce hacı yaralanmış veya hayatını kaybetmiştir.

9.2.1417/25.6.1996 tarihinde Hicaz Hizbullahı mensubu bazı kişiler, Al-Hobar şehrindeki bir sitede bulunan

---

71 "Hicaz" olarak adlandırılmıştı. Çünkü Suud devletinin meşruiyetine inanmıyorlardı. Zira imamları Humeyni, Suud için Hicaz kelimesini kullanmaktaydı. Hâlbuki Hicazlılar, Sünnîdir ve Şia'dan uzak dururlar.

72 Bu olaylara İran Devrim Muhafızları'nın da karıştığına ilişkin olarak bkz: *el-Harasu's-Sevrî el-İrânî*, Kenneth Katzman, s. 195.

devasa büyüklükteki su deposunu havaya uçurdular. Bir kamyonu site yanında park ederek otomobille kaçmışlar ve dört dakika sonra depo patlatılmıştı. Bu olayın sorumluları: Hâni as-Sâyiğ, Mustafa el-Kassâb, Cafer el-Şuveyhât, İbrahim el-Yakûb, Ali el-Hûrî, Abdulkerim en-Nâsır ve -Hicaz Hizbullahının askerî kanat sorumlusu kabul edilen ve Al-Hobar Sitesi patlaması lideri- Ahmed el-Muğassel, Huseyn Âl-Muğays, Şeyh Said el-Bahhâr ve Şeyh Abdulcelil es-Semîn'dir.

Al-Hovar'daki site patlamasından sonra Hâni es-Sâyiğ Kanada'da yakalandı ve Amerika yoluyla Suud'a teslim edildi. Abdulkerim en-Nâsır, Ahmed el-Muğassel, İbrahim el-Yakub ve Ali el-Hûrî İran'a kaçtılar. Suriye'de yakalandıktan bir gün sonra Suriye hapishanelerinde intihar ederek öldüğü ilan edilen eş-Şuveyhât da daha sonra Suriye'den kaçırılmıştı.

Bu kişinin, Al-Hobar Sitesi patlamasının operasyon bilgilerini gizlemek ve yok etmek üzere İran'ın yönlendirmesiyle Suriye istihbaratı tarafından hapiste öldürüldüğü de söylenmektedir.

Hicaz Hizbullahının en önemli şahsı, Abdulkerim Huseyn en-Nâsır'dır. Hizip içindeki liderlerden biri olarak kabul edilir. Ayrıca Al-Hobar patlamasından önce yakalanan ve operasyon hazırlığında olan Fâdıl el-Alevî, Ali el-Merhûn, Mustafa el-Muallim, Salih Ramazan da Hicaz Hizbullahının kadrolarındandır.

Bunların yakalanması üzerine Ahmed el-Muğassel, operasyonu diğer bir hücreye tevdi etmiştir.

Önde gelen şahsiyetlerinden ve liderlerinden bazıları şunlardır: Şeyh Cafer Ali el-Mubarek, Abdulkerim Kazım el-Hubeyl, Haşim eş-Şahs.[73] Bu kişiler Hicaz Hizbullahının teorisyenleri ve destekçileri kabul edilmekteydi. Örgütün tamamlayıcı yapısını oluşturan başka gruplar da vardır. Malumdur ki Hicaz Hizbullahının bireyleri, İslâmî yönetimleri alaşağı etmek ve İran yanlısı rejim ve yönetimler tesis etmek hususundaki planlarını uygulamak üzere eğitimlerini İran ve Lübnan'da görmekteydiler.[74]

Hicaz Hizbullahının önde gelen şahsiyetlerinin yakalanması, Arap Yarımadası İslâmî Devrim Örgütü'nden Şiî muhaliflerden bazılarının geri dönmesi dolayısıyla Hicaz Hizbullahı yurtdışında siyasî ve enformatik çalışmalarını sürdürmeyi kararlaştırdı. Provakatif yayınlarını, şiddete ve hükümete karşı direnişe ve yönetimin Suud hükümetinden kurtarılmasına çağrı yapan propagandalarını halen sürdürmektedir.[75] Ayrıca internet üzerinde hem kendisine ait hem de İslâm Devrimi Örgütü'ne ait yayınların toplandığı bir sitesi bulunmaktadır.

Kuveyt Hizbullahı:

Kuveyt Hizbullahı, seksenlerin başında, Lübnan Hizbullahından sonra ortaya çıkmıştır. Kuveyt Hizbullahı; Kuveyt Cumhuriyet Rejimini Değiştirme Öncüleri, Özgür Ku-

---

73 Bunlar, içtihat başlangıç aşamasına ve Şiîlikte büyük bir ilmî makama ulaşmış ve “İslâm ve Müslümanların Hücceti” lakabını almışlardır.

74 İlgili bilgiler, 4 Zilkade 1426/6 Aralık 2005 tarihli ve 13679 sayılı *er-Riyâd Gazetesi*'nden, *el-Ahzâb ve'l-Harakât ve'l-Cemâ'ât el-İslâmiyye*, 2/581-601'den, internetten ve daha başka kaynaklardan alınmıştır.

75 Meselâ bkz: Hicaz Hizbullahının 9.3.2005 tarihli bildirisi.

veyt Halkının Sesi, İslâmî Cihad Örgütü, Kuveyt Devrimci Örgüt Kuvvetleri gibi hayalî isimler ve örgütler edinmiştir. Bunların hepsi de Kuveyt Hizbullahına aittir.[76]

Bu tali parti Kum'daki dinî havzada eğitim gören Kuveyt Şiîlerinden bir grup tarafından kurulmuştur.[77] Üyelerinden birçoğu İran Cumhuriyeti Devrim Muhafızlarıyla irtibatlıydı. Onlar aracılığıyla eğitimlerini alıyorlardı.[78]

Ayrıca Kuveyt Hizbullahının fikir ve hedeflerini ifade eden *en-Nasr Dergisi*, Tahran'daki Kuveyt İslâmî Enformasyon Merkezi kanalıyla yayınlanıyordu. Bu dergi, kendi çıkar ve hedeflerine hizmet edecek şekilde Kuveyt Şiîlerinin provoke edilmesi amaçlı taktiksel bir rol oynamaktaydı. Yönetimin devrilmesi ve İran yanlısı Şiî bir rejimin kurulması çağrısında bulunuyordu.

Bu parti, anarşi ve huzursuzluk çıkarıyor; ülkede otoriteyi ele geçirme ve İran'a benzer şekilde başka bir devlet kurma amaçlı olarak bombalama, suikast ve adam kaçırma operasyonları yapıyordu. "Kuveyt Hizbullahı, Ayetullah-ı Uzma Ali Hamaney liderliğindeki İran Şiî Hareketi'nin ayrılmaz bir parçası kabul edilmektedir. Âl-Sabbâh yönetiminin Kuveyt'te yeri olmadığı görüşündedir."[79]

---

76 *el-Haraketu'ş-Şî'iyye fi'l-Kuveyt*, Dr. Felâh el-Mudeyris, s. 30-31.

77 Körfez ülkelerindeki Hizbullah şubelerinin kurucuları ve mensuplar - nın genelinin ilk kadrolaşması dinî eğitim için gittikleri Kum şehri kanalıyla sağlanıyordu.

78 *el-Haraketu'ş-Şî'iyye fi'l-Kuveyt*, Dr. Felâh el-Mudeyris, s. 31.

79 *el-Ehrâm Gazetesi* tarafından yayınlanan *es-Siyâsetu'd-Duveliyye De - gisi*, Yıl: 32; Sayı: 123, Tarih: Ocak 1996.

Bu hizbin Kuveyt'te gerçekleştirdiği birçok operasyon bulunmaktadır. Şiî Hizbu'd-Davet'in 25.5.1985'te gerçekleştirdiği Kuveyt Emîri'nin es-Seyf Sarayı'ndan çıkıp Desimân Sarayı'na gitmekte olan konvoyuna düzenlenen suikast girişimi bunlardan biridir. Konvoyun geçmesi için tüm trafik işaretleri kapatılmış ve trafik işaretleri arasındaki tali yollar, trafiğin konvoyun yan tarafından işleyeceği şekilde açık bırakılmıştı.

Konvoy geçerken bir otomobillerden yan sokaktan aniden girdi. Korumalar otomobili durdurmaya çalıştılarsa da ilk baştaki koruma aracının içinde bulunan Muhammed el-Anzî ve Hadi eş-Şemmerî ile birlikte yanmasına sebep olan patlamaya engel olunamadı. Patlamanın etkisiyle diğer koruma aracı da şiddetle savrularak sol taraftan Emîr'in aracına çarptı. Emîr'in aracı caddenin sağ tarafındaki kaldırıma doğru şiddetli bir şekilde savrulup ancak durabildi. Çok geçmeden araçta yangın çıktı.

Ayrıca 12 Temmuz 1985'te Kuveyt şehrinde iki kahvehaneyi bombaladılar. Bu olaydan dolayı çok sayıda ölen ve yaralanan vardı. 29 Nisan 1986 tarihinde Kuveyt güvenlik güçleri, 12 kişiden oluşan ve Kuveyt Hava Yolları'na ait 747 tipi bir uçağı Doğu Asya'da bilinmeyen bir yere kaçırma girişiminde bulunan bir grubu çökerttiğini bildirdi.

1988 yılının 5 Nisanında Ali Ekber Muhteşemî,[80] Hizbullah yönetimlerine Bangkok'tan gelen Kuveyt Hava Yolları'na (el-Cabiriyye'ye) ait uçağın, Lübnan Hizbullahı Ordusu'nda genelkurmay başkanı konumunda bulunan

80 Kuveyt *el-Kabes Gazetesi*, 5717. sayısında bu habere yer vermiştir.

Lübnanlı İmad Muğniye[81] liderliğinde kaçırılarak İran'ın Meşhed havaalanına yönlendirilmesi direktifini yayınladı.[82]

Uçağı Beyrut'a indirmeye çalıştı, fakat istekleri reddedildi. Kıbrıs'ın Larnaka Havaalanı'na yöneldiler. Kuveytli iki kişi, Abdullah el-Halidî ve Halid Eyyûb kafalarına sıkılan kurşunla öldürüldüler ve sonra da uçaktan aşağı atıldılar. Daha sonra uçak, korsanların serbest bırakıldıkları Cezayir'e yöneldi.[83]

Hizbullah, o zamanki Kuveyt hükümetinden, hapiste tutuklu bulunan 10 küsur kişinin serbest bırakılmasını talep etti. Bu kişiler 1983 yılında, Hizbullah'a bağlı el-Cihadu'l-İslâmî/İslâmî Cihad isimli örgüt vasıtasıyla,

---

81 İranlı araştırmacı Dr. Mesud Esed el-Lühey, doktora tezinde, uçak kaçı - ma girişiminde bulunan bu kişilerin Lübnan Şiîlerinden olduğunu ve Hizbullah Örgütü'ne bağlı bulunduklarını belirtmiştir. Bkz: *el-İslâmiyyûn fî Muctema' Te'addudî -Hizbullâh fî Lubnân Nemûzecen*, s. 252-254.

82 17 Receb 1427/11 Ağustos 2006 Cuma tarihli, *eş-Şarku'l-Evsat Gazet - si*, 10118. sayısında İmad Muğniye'ye, Güney Irak'taki Şiî gruplar arasındaki ilişkileri organize etme sorumluluğu sözü verildiğini ve bundan dolayı da Güney Irak Devrim Muhafızları İstihbarat Merkezleri alan gözetmenliği görevini teslim aldığını bildirmiştir. Aynı yıl (2005'te) İmad Muğniye, bazı İranlı yetkililerle birlikte ve bu kez İran uyruklu Seyyid Mehdi Hâşimî adı altında diplomatik pasaportla Suriye kanalıyla Lübnan'a gitti. 2006 yılı başlarında İmad Fâyiz Muğniye, Irak'ın Basra kentinde görüldü. Mehdi Ordusu savaşçılarının eğitim kurslarına katılmak amacıyla İran'a götürülmesi işlerinin organize edilmesinden sorumlu olduğu söyleniyordu. Nisan ayında Muğniye'nin, Hizbullah İstihbarat Teşkilatı'nda üst düzey bir görev aldığı Lübnan'a geri döndüğü dile getirilmişti. İran komutası onun için "Tilki"; Lübnan Hizbullahı lideri Hasan Nasrallah da "Hacı" lakabını kullanır.

83 el-Câbiriyye uçağının kaçırılmasıyla ilgili olarak bkz: *el-Kuveyt Dergisi*, Sayı: 70, Temmuz 1988; el-*Mustakbel Dergisi*, Sayı: 582, Nisan 1988.

aynı günde, ana elektrik istasyonunu, Kuveyt Uluslararası Havaalanı'nı, Amerikan ve Fransız konsolosluklarını, petrol sanayi sitesini ve mesken amaçlı kullanılan bir siteyi hedef alan bombalama olayları gerçekleştirmişti. Bu olaylar sonucunda hepsi de sivil ve teknisyenlerden olmak üzere 7 kişi hayatını kaybetmiş, 62 kişi de yaralanmıştı.[84]

1983'ün ilk yarısında bir Kuveyt uçağını 500 yolcusuyla birlikte kaçırarak İran'ın Meşhed havaalanına yöneldiler.

Kuveyt Hizbullahı, Hizbullah'ın Körfez bölgesindeki diğer kollarıyla bağlantılıydı. Hizbullah'ın Kuveyt'teki kolu, gerekli tüm silahları toplayıp Irak'ın Kuveyt'e düzenlediği saldırı sırasında arkada bıraktıklarını depoladıktan sonra Bahreyn Hizbullahının 1996 yılında giriştiği kanlı operasyonlarda ihtiyaç duyduğu malzemeleri kaçak yollarla onlara naklettiler. Kuveyt *el-Enbâ Gazetesi*, Kuveyt Hizbullahının, Irak Ordusu'nun Kuveyt'te geride bıraktığı silahları topladığını, satın aldığını ve bunları Bahreyn Hizbullahına kaçak yollarla ulaştırdığını bildirmişti.[85]

Doksanlarda Kuveyt Hizbullahı, devlet içinde aktif politik katılım yoluyla hedeflerini gerçekleştirmek ve bazı kazanımlar elde etmek için başka bir maske takındı. Kendilerinin stratejik hedeflerine ve taleplerine zarar vermeyecek biçimde siyasetin gereklerine uyarak siyasal takiyye, otoriteye karşı barışçıl görünüm ve bir nevi dalkavukluk yaparak Ulusal İslâmcı Koalisyon ortaya çıkarıldı.

---

84 Hizbullah'ın Kuveyt'te gerçekleştirdiği olaylarla ilgili olarak bkz: *Hi -bullah mine'l-Hilmi'l-İdyûlûcî ila'l-Vâkı'ıyyeti's-Siyâsiyye*, s. 58-60.

85 10 Haziran 1996.

Bu partinin en önemli şahsiyetleri ve kurucularının bazıları şunlardır: Muhammed Bâkır el-Mihrî, Abbas b. Nahhî, Adnan Abdussamed, Dr. Nasır Sarhoh, Dr. Abdulmuhsin Cemal.

Şiî İran rejimi, bu kol içinde de girişimlerde bulunmaya başlamıştı. Emniyet raporlarının[86] ortaya çıkardığına göre -İran Devrim Muhafızları'nın ve İstihbaratı'nın kalelerinden biri haline gelen- Güney Irak'taki İran otoritesi, Kuveyt'e doğru yayılmacılığın ve Kuveyt'te huzursuzluk çıkarma faaliyetlerinin geri üssüne dönüşmüştü. Ayrıca aynı raporlar, İran İstihbaratı'nın Kuveyt'e silah kaçırmak üzere ağlar kurduğunu ortaya çıkarmış ve İran yanlısı bazı Kuveytli Şiî grupların tahrik edilmesi operasyonları görülmüştü.

Yüce Allah, Şiîlerin şerrine karşılık Kuveyt'e de diğer Müslüman ülkelere de yeter!

Yemen Hizbullahı:

Hizbullah'ın bu isim altında bir kolu bulunmaktaydı.[87] Lübnan Hizbullahının ve kollarının işlediği cürüm ve suikastlerden ve böyle bir hizbi, inançlarını ve topluma on iki imamcı Şiîliği sokma yönündeki gündemini Müslüman Yemen halkının kabullenmeyişinden dolayı bu isim geri plana itilerek başka bir isim verildi. Yeni isim "eş-Şebâbu'l-Muslim/Müslüman Gençlik" idi. Bu anlatılanlar doksanlı yıllardaydı.[88] On iki imamcılığa dönen veya kendi mezhep-

86 *el-Vatan el-Arabî Gazetesi*, Sayı: 1545, Tarih: 11.10.2006.

87 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, s. 130.

88 Yemen Hizbullahının ortaya çıkışına ilişkin detayları *el-Harb fî Sa'ade*, s. 26 ve *ez-Zehr ve'l-Hacer*, s. 129'da bulabilirsiniz.

leri üzere kalan bazı Zeydîler, on iki imamcı İran nüfuzunun Yemen'de sağlanması amacıyla bir el, bir araç olarak kullanılmıştır.

Piramidin en tepesinde Huseyn[89] Bedruddin el-Havsî ve babası Bedruddin[90] el-Havsî vardır.[91] Onlar, aslında Cârûdiyye[92] fırkasındadırlar. el-Havsî, erkenden Cârûdî Zeydîlikten on iki imamcı Caferiliğe geçmiştir. İran'a gidip Safevî pınarından kana kana içerek bu durumu pekiştirmiştir.

Onun kampanyasının etkisi altına giren bazı kimseler 1997 yılını Cârûdî Hâdevîlikten Caferî on iki imamcılığa geçiş yılı olarak görürler.[93]

Bu sebeple Zeydî âlimler Yemen'de el-Havsî ve hareketinden uzak durduklarını, "Zeydî Âlimlerden Bir Bildiri" ile yayınladılar. el-Havsî ve iddialarına reddiyede bulunarak

89 10.9.2004 yılında 46 yaşında öldürülmüştür.

90 Halen hayatta ve 85 yaşındadır. (Kitabın yazıldığı tarihte, -Çev.-

91 el-Katîfli Şiî Hasan es-Saffâr, bu şahsın talebelerindendir. Kendisinden icazet ve diploma almıştır. Bu husus, Hasan es-Saffâr'ın internetteki kişisel sitesinde belirtilmektedir. (Daha sonra bu bilgi gelişen olaylar ardında takiyye amacıyla kaldırıldı.)

92 Zeydîliğin fırkalarından biri. Cârûdiyye, Zeydîliğin on iki imamcılığa en yakın fırkasıdır. Hatta Şiîlerin hocası el-Mufîd, Şiîliğe değil İmamiyye'ye ve Cârûdiyye'ye girmiştir. *Evâilu'l-Makâlât*, s. 39. Cârûdîlik, Ebû Bekir ve Ömer'e rıza göstermeyi kabul etmezler. Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in işaret ve vasfetme yoluyla Ali'yi belirttiğini, ümmetin bu işi Ali'den başkasına yönlendirmekle sapıtıp küfre girdiğini söylerler. *Sahihayn*'ı (Buhârî ve Müslim), ashab-ı kiramın naklettiği nebevî sünneti reddederler. Bkz: *Usûlu Mezhebi'ş-Şî'a el-İsnâ 'Aşeriyye*, el-Kuffâzî, 1/51; Muhammed 'Îza Şebîbe, "el-Havsî ve Mustakbelu'l-Fitneti'l-Mechûl", *er-Rüşd Gazetesi*, Sayı: 33, Tarih: 25.4.2005.

93 *ez-Zehr ve'l-Hacer,* "et-Temrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen", Adil el-Ahmedî, s. 138.

onların ehl-i beytle ve Zeydîlikle ilgisi bulunmayan sapkınlıklarına karşı uyarılarda bulundular.[94]

On iki imamcı Şiîler, beklenen Mehdi’nin zuhurundan önce birtakım hazırlayıcı devrimlerin olacağı görüşündedirler. İranlı Şiî araştırmacı Ali el-Korânî,[95] devrimin liderinin Zeyd b. Ali soyundan olacağını ve rivayetlerin bu kişinin ismini Hasan veya Huseyn olarak verdiğini, Yemen’de Ker’a[96] isimli bir köyden çıkacağını belirtmektedir. el-Korânî’nin belirttiğine göre bu köyü, Sa’de yakınlarındadır.

Burada, el-Havsî’nin devrimine ve imamları Mehdi’nin devrimine hazırlık olması iddiasıyla muzaffer olacağına bir ima söz konusudur.

el-Havsî’nin fikirleri ve tezleri imamet propagandası, vasilik fikrinin tanıtılması ve yöneticilere karşı çıkılması, genel olarak sahabîlerden ve özellikle de -(iddialarına göre) belanın aslını teşkil eden- raşid halifelerden uzak olunması üzerineydi. Sünnî âlimlerden alındığı gerekçesiyle şer’î ilimlerin de sökülüp atılması çağrısında bulunuluyordu.[97]

Bu nedenle Bedruddin el-Havsî şöyle demiştir: “Ben kendi adıma Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*’e ve ailesine muhalefet ettiklerinden ötürü onların (sahabîleri kas-

---

94 Sözü edilen bildiri için bkz: *ez-Zehr ve’l-Hacer*, “et-Temerrudu’ş-Şî’î fi’l-Yemen”, Adil el-Ahmedî, s. 249-252. Bildiriyi imzalayanların arasında Yargıç Ahmed eş-Şâmî, el-Havsî’nin de içinde yer aldığı el-Hak Partisi Genel Sekreteri de vardır.

95 *Asru’z-Zuhûr,* s. 115-120.

96 Bkz: *el-Bihâru’l-Envâr*, el-Meclisî, 52/380.

97 *el-Harb fî Sa’de*, es-San’ânî, s. 16-17.

tediyor) tekfir edilmesi gerektiğine inanıyorum."[98] Dahası Bedruddin el-Havsî, humus toplanarak kendisine verilmesini ilan etmiştir.[99] Malumdur ki bu uygulama on iki imamcı Şiî mezhebine ait bir uygulamadır.

Kendisine yurtdışından Kerbela toprağı getirilmiş ve on iki imamcı akaide tam bağlılığını[100] göstermek üzere bunun üzerine secde etmeye başlamıştır.[101] el-Havsî ve oğulları, Zeydî bir siyasî parti olan el-Hak Partisi içinde yer alıyorlardı. Fakat daha sonra el-Havsî, bu partiden ayrılarak "eş-Şebâbu'l-Mümin/İmanlı Gençlik" örgütünü kurdu. Bu, Yemen'in kuzeyinde Sa'de'de anarşi ve ayaklanma olayları çıkaran örgüttü.

İran, el-Havsî'yi malî, fikrî ve askerî açıdan desteklemekteydi. Bu da Humeyni Devrimi'nin Yemen'e ihraç edilmesinin bir aşamasıydı.[102] el-Havsî, daha önce Hizbullah'ı ziyaret etmek maksadıyla Lübnan'a gitmişti. Doksanlarda ise İran'a gitmiş ve 1997 yılı sonlarında Yemen'e dönünceye kadar orada kalmıştır.[103]

---

98 Bu hususu (sonradan Şiîleşmiş) Ebû Cafer el-Mebhût, "el-Ma'sûmîn el-Erba'a Aşar (On dört masum)" isimli internet sitesinde kendisiyle yapılmış röportajda ifade etmiştir.

99 *el-Harb fî Sa'de*, s. 25.

100 el-Havsî'nin akidesiyle ilgili daha fazla malumat ve kitaplarındaki sö -lemlerine ilişkin olarak bkz: *el-Harb fî Sa'de*, s. 65, 133 ve sonrası. Ayrıca Müfekkiratu'l-İslâm isimli internet sitesindeki "en-Nebeu'l-Yakîn fî Keşfi Hakîkati Huseyn Bedruddin" isimli makaleye bakınız.

101 *el-Harb fî Sa'de*, s. 39.

102 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, "et-Temerrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen," Adil el-Ahmedî, s. 134.

103 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, "et-Temerrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen," Adil el-Ahmedî, s. 135; *el-Harb fî Sa'de*, s. 10, 18.

İran'ın San'a Konsolosluğu aracılığıyla el-Havsî hareketine ve eş-Şebâbu'l-Mümin/İmanlı Gençlik Örgütü'ne verilen İran desteği -bir rapora göre- 42 milyon Yemen Riyaline ulaşmıştır. Bu, örgüte direkt desteği ve el-Havsî'ye bağlı Sa'de'deki merkezlere yapılan dolaylı destekleri de kapsamaktadır.[104]

Bu destek, İran'ın Kum kentindeki Ensârîn Müessesesi, Londra'daki el-Hûî Müessesesi, Kuveyt'teki es-Sekaleyn Müessesesi ile Lübnan Hizbullahına bağlı müesseseler ve diğer Şiî kuruluş ve kurumlardan gelen destekten ayrıdır.[105]

Yemen Hükümeti'ne yakın bir kaynağın ifadesine göre krizden önce ve kriz sırasında el-Havsî'ye malî destek sağlayan Suudlu Şiîler bulunmaktadır.[106]

Bu nedenle Yemen Cumhurbaşkanı Ali Abdullah Salih, -bir konuşmada bu destekte Şiîlerin ve İran'ın rolü olduğunu ima ederek- el-Havsî'nin sağladığı bu büyük çaptaki malî desteğin kaynağını sorgulamaktadır. Zira böylesi bir desteğin, malî güç ve askerî ekipmanların kaynağının Yemen'de bulunması mümkün değildir.

Askerî destek konusunda ise Irak Şiîlerinden ve İran Devrim Muhafızlarından bazı kimseler eğitim ve savaş tatbikatlarını gözlemek üzere gelirlerdi.[107]

---

104 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, "et-Temerrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen", Adil el-Ahmedî, s. 173.

105 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, "et-Temerrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen", Adil el-Ahmedî, s. 172.

106 Katar *el-Vatan Gazetesi*, 17.9.2004.

107 *ez-Zehr ve'l-Hacer*, "et-Temerrudu'ş-Şî'î fi'l-Yemen", Adil el-Ahmedî, s. 176.

Ahbâru'l-Yevm Gazetesi bir sayısında çatışma sırasında teslim olan el-Havsî yandaşlarından birkaç kişinin İran Devrim Muhafızları'na bağlı kamplarda Irak'taki Bedir Tugaylarından bazı kişilerle birlikte eğitim aldıklarını belirttiklerini ifade etmiştir.[108]

Yemen Hükümeti, İran için istihbarat yaptığı ve İran ile el-Havsî Örgütü arasında iletişimi sağladığı suçlamasının ardından casus Yahya Huseyn ed-Deylemî'nin idam edilmese hükmetmiştir.[109] Bu olay İran'ın Yemen'deki varlığının ne boyutta olduğuna delildir. Ayrıca bu olay, Yemen tarafından İran'ın el-Havsî'yi desteklediğine ve Sa'de olaylarını tırmandırdığına dair resmî bir ilandır.

el-Havsî, övgüler düzerek ve en büyük örnek kabul ederek Lübnan Hizbullahına dostluk göstermeye başladı. İş o dereceye vardı ki kendine bağlı bazı merkezlerde ve gösterilerde Lübnan Hizbullahının bayrakları asılır oldu.[110]

İran Şiî rejiminin bu çalışmaları sebebiyle Kum'daki ilim havzası ile Necef'teki ilim havzası el-Havsî Hareke-

---

108 "Temerrudu'l-Havsî fi'l-Yemen" adlı makale, Arap Yarımadası İnceleme ve Araştırma Merkezi Başkanı ve Yemen *er-Rüşd Gazetesi* Editörü Enver Kasım el-Hudarî, *el-Beyan Dergisi*'nin yayınladığı stratejik rapor, Sayı: 3, yıl: Hicri 1427, s. 391-419.

109 Londra'da yayınlanan *el-Hayat Gazetesi*, 30 Mayıs 2005. Ayrıca Suud *el-Vatan Gazetesi*, Sayı: 1704, Tarih: 30 Mayıs 2005. Daha sonra bu şahıs affedilmiş ve verilen hüküm hafifletilmiştir.

110 "Temerrudu'l-Havsî fi'l-Yemen" adlı makale, Enver Kasım el-Hudarî, *el-Beyan Dergisi*'nin yayınladığı stratejik rapor, Sayı: 3, yıl: Hicri 1427, s. 391-419. Ayrıca *ez-Zehr ve'l-Hacer*, s. 138, 175; *el-Harb fî Sa'de*, s. 12. Sa'de olaylarına ilişkin görsel medyayı takip edenler bu bayrakların dalgalandırıldığını görmüşlerdir.

ti saflarında yer aldıklarını, onu savunduklarını, Yemen Hükümeti'nin bu ayaklanmayı durdurmaya, bastırmaya yönelik girişimlerini kabul etmediklerini ve Yemen'de on iki imamcı Şiî harekete özgürlük tanınması gerektiği taleplerini içeren iki bildiri yayınladılar. Bu durum da göstermektedir ki ilim havzası ile el-Havsî Hareketi arasında sıkı bir dayanışma bulunmaktadır. Bu ilim havzalarının Irak'taki Sünnîler üzerinde yürütülen etnik ve mezhebî temizlik girişimleri hususunda herhangi bir bildiri yayınladıklarını göremedik. Mehdi Ordusu'nun ve Bedir Tugaylarının Irak'taki Sünnîler üzerinde gerçekleştirdikleri olaylar neticesinde akan oluk oluk kanı durdurmak üzere kararlı bir bildiri yayınlamış olduklarını da görmedik.[111]

LÜBNAN'DA HİZBULLAH'IN KURULUŞUYLA İLGİLİ İLAN EDİLEN VE EDİLMEYEN HEDEFLER

İlan edilmiş hedeflerine göre Hizbullah; Lübnan'a yönelik İsrail işgali karşısında duran ve Filistin'de İslâmî mukaddesatı kurtarma sloganlarına sahip İslâmî bir direniş hareketidir. Bundaki amaç Müslümanları kandırmak, dikkatlerini sahip oldukları gizli planlardan başka tarafa çekmek ve Müslümanların kalplerini ve duygularını kazanmaktır. İran'ın desteğiyle yaptıkları sosyal ve insanî yardımlar insanlar nezdindeki popülaritelerini artmıştır.

111 Necef ve Kum ilim havzalarının bildirisi için bkz: *el-Harb fî Sa'de*, s. 107-111; *ez-Zehr ve'l-Hacer* adlı kitabın ekleri, s. 281 ve ayrıca aynı kitapta bkz: Yemen âlimlerinin Necef ve Kum bildirilerine yönelik cevabî bildirileri, s. 305; *el-Harb fî Sa'de*, s. 111-114.

İlan edilmemiş hedefleri ise: Lübnan'da Şiîliği yaymak, bu ülkedeki daimi Şiî varlığını korumak, kuvvet sağlayacak unsurları ele geçirmek, İran'ın millî ve dinî çıkarlarını gerçekleştirmek üzere ne zaman dilerse bölgeye girebilmesi için ortam hazırlamaktır.

Lübnan'ın altyapısının vurulması ve savaşa çekilmesi Hizbullah'ın Lübnan'da otorite sağlaması içindi. Bu da İran Devrimi'nin İslâm dünyasına ihraç edilmesinin bir parçasıydı ve uğrunda planlamalar yapıp çalıştıkları Şiî Hilal Devletleri'nin kurulması için gerçekleştirilmişti. Allah kâfirlerin tuzaklarını boşa çıkarır.

LÜBNAN HİZBULLAHININ HUMEYNİ İLE İLİŞKİSİ NEDİR? HUMEYNİ KİMDİR, AKÎDESİ NEDİR?

Hizbullah'ın Humeyniyle ilişkisi bedenin ruhla olan ilişkisi gibidir. Lübnan Hizbullahı, Şiîliği yaymak ve İslâm dünyasına ihraç etmek konusunda Humeyni'yi örnek almış, onun yolunu ve yöntemini benimsemiştir.

Humeyni, Hizbullah'ın hareket ve çalışmalarında ruhânî ve siyasî mürşid sayılır. İranlı bir grup yetkiliyi, Lübnan'daki Şiî çalışmayla ilgili hareketlerde daima Hizbullah'ı izlemekle görevlendirmiştir. Yüksek Savunma Konseyi'ni[112] de Hizbullah'ı direkt olarak yönlendirmekle ve emir ve yönlendirmelerini Hizbullah'a iletmekle görev-

112 Yüksek Savunma Konseyi'nde Ali Hamaney, Ali Ekber Haşimî Rafsancânî ve Muhsin Vefâî bulunmaktadır. Bu kişiler Hizbullah'ı ve çalışmalarını denetleme vazifesini üstlenmişlerdir.

lendirmiştir. Hizbullah'ın liderleri Humeyni tarafından tayin edilirdi.[113]

İnternet üzerindeki bir İran sitesi, müteveffâ İmam Humeyni'nin, dinî merci vasfıyla Lübnan'da şer'i meselelerle şer'i hakların toplanıp yerlerinde kullanılmasıyla ilgili olarak kendisine vekâlet etmesi için Hasan Nasrallah'a verdiği (nadir verilen) şer'i vekalet metnini yayınlamıştı.

Devrim Muhafızları eski genel komutanı Muhsin Rızaî'nin "Baztab" internet sitesi şunları anlatmıştır: 1981 yılında Humeyni, Tahran'ın kuzeyindeki Cemaran'da, Hüseyin'i anma törenlerinde, daha 21 yaşında bir genç olan Nasrallah'ı beraberindeki Emel Hareketi liderleriyle birlikte kabul etmiştir.

Sitenin bildirdiğine göre İmam Humeyni, Hasan Nasrallah ve beraberindekilere, istedikleri takdirde Lübnan'daki en büyük kuvvetleri dize getirebileceklerini bildirmiştir.

Bu toplantıda, -sitenin ilettiğine göre- İmam Humeyni Nasrallah'a humus, zekât, kefaret mallarını almak, kutsal şeriatın tanıtılması için uygun gördüğü biçimde şer'i ve hisbe işlerinde kullanmak üzere icazet vermiştir. Şiî din âlimlerine icazet verme konusunda çok ihtiyatlı davranan Humeyni'den hiç alışık olunmayan bir davranıştır bu. Bu da Nasrallah'a duyduğu aşırı güvene işaret etmektedir.

Kitabın eklerinde söz konusu icazet ve vekaletin Arapça metnini İranlıların kullandıkları şemsi hicri takvime göre

---

113 *eş-Şirâ' Dergisi*, Hizbullah Dosyası, 17.3.1986, s. 19 (*Emel ve Hizbu - lah,* Tevfik el-Medînî, s. 140-141'den naklen).

tarihlendirilmiş olarak göreceksiniz. İmam Humeyni bu gence Hüccetu'l-İslâm Hacı Hasan Nasrallah olarak hitap etmektedir. Bu lakap, Şiî ilim havzasında yüksek dinî makama ve büyük ilmî tahsile delalet eden bir lakaptır.

Humeyni'nin ölümünden sonra İran Devrimi'nin mürşidi Ali Hamaney oldu. Hizbullah dinen ve siyaseten bu "veliyy-i fakih"e müracaat ediyordu.

İran Devrimi'nin mürşidi Ali Hamaney, Hizbullah üyesi Şeyh Muhammed Yezbek ve Hasan Nasrallah'ı Lübnan'da hisbe işleriyle şer'i konularda kendisi adına yasal vekil tayin etti. Bu iki kişi, Ali Hamaney adına hakları alır, Şiîlerin çıkarlarına göre sarf eder ve kendileri adına vekiller tayin edebilirlerdi.[114]

Humeyni,[115] kendileri nazarında muteber fakihin (Kayıp İmam'ın) cihad-ı ekber haricinde yapacaklarının tümü-

---

114 *es-Sefîr Gazetesi*, 18.5.1995.

115 Devrimin başlangıcında Sünnîlerin bazıları da onun sürgünde kulla - dığı birtakım sahte sloganlara kanarak kendisine destek olmuşlardı. O ise devleti kurunca İran'daki Sünnîlere savaş ilan etti. Birçok Sünnî âlimi katletti. Bunların en önemlileri, Tahran'da Sünnîler için bir cami yapılmasını talep eden Ahmed Müftizade'dir. Hapse atılmış ve ölene kadar hapiste kalmıştır. Malumdur ki Tahran, Sünnîlere ait tek bir caminin bulunmadığı dünyadaki tek başkenttir. Buna mukabil Yahudilere ait sinagoglar, Hıristiyanlara ait kiliseler ve Zerdüşt Mecusilere ait tapınaklar bulunmaktadır. Ayrıca konuşmalarında Amerika için "Büyük Şeytan" ifadesini kullanan Humeyni hükümetinin Irak-İran savaşı sırasında Amerika'dan silah alımı skandalına adı karışmıştır. Bu skandal Amerikan Başkanı Reagan döneminde "İrangate" olarak bilinmektedir. *Sunday Times Gazetesi,* 26.7.1981 tarihinde İsrail'den İran'a silah nakleden Arjantin uçaklarının hareketliliğini gösteren bir harita yayınlamıştı. Nitekim Arap Birliği, yayınladığı kararlarında İran-İsrail arasındaki bu silahlanma dayanışmasını kınamıştı. Bu dayanışma ve

nü yapma hakkı bulunan biri olması şeklindeki “velâyet-i fakîh” fikrini ortaya atan kişidir. Malumdur ki bu fikrin Rafızîlikte hiçbir nassî dayanağı bulunmamaktadır.

Humeyni, Şia imamlarının nebilerden ve rasûllerden daha faziletli olduğunu söyleyen on iki imamcı bir Rafızî'dir. Şu sözler onundur: “İmamın övgüye değer bir makamı, yüksek bir derecesi ve ontolojik bir hilafeti vardır. Bu kâinatın tüm zerrecikleri onun velayetine ve otoritesine boyun eğer. Bizim mezhebimizin olmazsa olmazlarından biri de imamlarımızın, hiçbir mukarreb meleğin, gönderilmiş hiçbir nebinin erişemeyeceği bir makama sahip olduklarıdır.”[116]

Humeyni, vahdet-i vücut fikrini benimsemektedir: “Bizim Allah'la; onun biz, bizim o, onun o, bizim biz olduğumuz hallerimiz vardır.”[117]

Humeyni, Allah'ın kaderine itiraz ediyor. İlahî hikmetiyle Osman, Muaviye ve Yezid'in yönetime gelmesini dileyen Rabbinden yüz çeviriyor ve onu murad etmiyor. *Allah'a sığınırız*. Şunları da söylemektedir: “Biz, işleri akıl

---

İran'ın Körfez ülkeleriyle Arap ülkelerini tehdit etmesi, İran rejiminin Kudüs'ün kurtarılması konusundaki iddialarının gerçek dışı olduğunu ortaya koymaktadır. Bkz: *Arap Birliği Kararları*, K. 4715-D.A.88-C3- 22.9.1978. İsrail-İran ilişkileri ve aralarında sağlanmış olan silah anlaşmaları hakkında daha fazla malumat için bkz: Şeyh Muhammed Mâlullâh, *Mevkıfu'ş-Şî'a min Ehli's-Sünne*, s. 126 ve sonrası. Ayrıca *et-Te'âvunu't-Teslîhî el-Îrânî es-Sıhyûnî-Ard ve Tahlîl*, Hazırlayan: Mensâ Selâme ve Hafız Abdulillâh.

116 Bkz: *el-Hukûmetu'l-İslâmiyye*, Müessesetu Tanzîmi ve Neşri Turâsi'l-İmâm el-Humeyni Baskısı, IV. baskı, s. 75.

117 Bkz: *Şerhu Du'aî's-Sihr*, Humeyni, s. 103.

esasına dayanan ve akla aykırı bir şey işlemeyen bir ilaha ibadet ediyoruz. İlahlık, adalet ve dindarlıktan muazzam bir bina yapıp da onu kendi eliyle tahrip ederek emîrliği Yezid'e, Muaviye'ye, Osman'a ve benzeri saldırganlara veren bir ilaha... Peygamber'den sonra ebediyete kadar zulüm ve haksızlık binasının temellendirilmesine yardımcı olmaması için insanlar içinden istenen kişiyi belirlemeyen bir ilaha değil..."[118]

Humeyni, amel defterlerinin Şiîlerin Mehdisine arz edildiğine inanmakta ve şöyle demektedir: "Amel defterlerimiz Zaman'ın Sahibi İmam'a *-Allah'ın selamı üzerine olsun-* rivayete göre haftada iki defa arz edilir."[119]

Humeyni, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'i "davetinde başarılı olamamıştır." diye itham etmiştir: "Peygamberlerden her biri sadece adaleti sağlamak üzere gelmiştir. Hedefleri dünyada adaleti uygulamaktır. Ama başarılı olamamışlardır. Öyle ki beşeriyeti ıslah ve ahlakını güzelleştirmek için, adaleti uygulamak için gelen son Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* de başarılı olamamıştır. Kelimenin tam manasıyla başarılı olacak ve adaleti dünyanın dört bir yanında uygulayacak olan, beklenen Mehdi'dir."[120]

Humeyni, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in halifelerine dil uzatarak Ebu Bekir Sıddîk ve Ömer Faruk'u *-Allah ikisinden de razı olsun-* Kur'an'a muhalefetle itham etmekte ve insanların da bunu kabullendiklerini belirtmektedir.

---

118 Bkz: *Keşfu'l-Esrâr*, Humeyni, s. 116.
119 Bkz: *el-Me'âd fî Nazari'l-İmâm el-Humeyni*, s. 368.
120 Bkz: *Muhtârât min Ehâdîs ve Hitâbât el-İmâm el-Humeyni*, 2/42.

Yani Humeyni, ileri sürdüğü o muhalefetleri kabul etmelerinden ötürü tüm sahabenin *-Allah hepsinden razı olsun-* küfür ve dalalet içinde olduğunu ifade ederken ehl-i beytin de o insanlar arasında olduğunu unutmaktadır.[121]

Humeyni, ehl-i sünnete dil uzatarak onları "nevâsıb/nâsıbîler"[122] olarak adlandırmaktadır. Onların necis olduklarına hükmederek mallarını da mubah saymaktadır: "En kuvvetli olana göre, nâsıbî kimsenin, alınan ganimetin mubahlığı ve humusla ilgisi açısından ehl-i harbden sayılmasıdır. Hatta zahir olana göre nerede olursa olur ve ne şekilde olursa olsun malını almak caiz ve humusunu vermek vaciptir."[123] Yine şunları söylemektedir: "Nâsıbîler ve Hâricîlere Allah lanet etsin! Hepsi de hiç tereddütsüz necistir."[124]

---

121 Bkz: *Keşfu'l-Esrâr*, Humeyni, s. 122.

122 Nevâsıb/nâsıbîler, ehl-i beyte *-Allah onlara rahmet etsin-* düşmanlık eden kimselerdir. Ancak Şiîler, "nâsıbî" nitelemesini ehl-i sünnet olan herkes için kullanmaktadırlar. Hocaları Hasan ed-Dırâzî, *el-Mehâsinu'n-Nefsâniyye fî Ecvibeti'l-Mesâili'l-Hurasâniyye* adlı kitabının 1477. sayfasında bunu itiraf etmiştir: "Onların *-Allah'ın selamı üzerlerine olsun-* haberleri, *nâsıb*ın kendi nazarlarında Sünnî olan kimseye söylenildiğini ifade etmektedir." Daha sonra müellif aynı sayfada şunu söylemiştir: "Nâsıbîlerle Sünnîlerin kastedildiği hususunda fazla söze gerek yok." es-Sadûk, *İlelu'ş-Şerâi'* kitabında, es-Sâdık *aleyhisselam*'ın muteber bir senedle şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Nâsıbî, ehl-i beyte düşmanlık eden değildir. Zira ben, Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini sevmiyorum diyen biri bulamazsın. Fakat nâsıbî, bize dost olduğunuzu ve sizin bizim şiamız/taraftarlarımız olduğunuzu bile bile size düşmanlık edendir."

123 Bkz: *Tahrîru'l-Vesîle*, 1/318.

124 Bkz: *Tahrîru'l-Vesîle*, 1/107; Humeyni'nin böyle daha birçok hezeyanı vardır. Daha fazla malumat için bkz. *el-Humeyni ve'l-Vechu'l-Âhar*, Dr. Zeyd el-'Ays vb. tezler. Ayrıca Humeyni gerçeğiyle ilgili olarak www.khomainy.com internet adresine bakabilirsiniz.

LÜBNAN HİZBULLAHININ İRANLA İLİŞKİSİ

İran, Hizbullah'ın şahdamarı sayılır. Hizbullah'ın emir aldığı merkezdir.

"Hasan Nasrallah, İran ile bu ülkenin Lübnan'daki güçleri arasında iletişimi sağlama rolü oynamaktadır."[125]

5.3.1987 tarihindeki bir kutlamada Hizbullah sözcüsü İbrahim el-Emîn şunları söylemiştir: "Biz İran'dan bir parçayız demiyoruz. Biz Lübnan'daki İran'ız, İran'daki Lübnan'ız."[126]

Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah da şunları söylemiştir: "Biz İran'da; İslâm'la yöneten bir devlet ve Müslümanlarla, Araplarla dayanışma içinde olan bir devlet görüyoruz. Bizim bu rejimle ilişkimiz yardımlaşma ilişkisidir. Liderleriyle dostluklarımız var ve bunu sürdürmekteyiz. Ayrıca oradaki dinî merciler bizim silahlı direnişimiz için dinî ve meşru bir örtü oluşturmaktadır."[127]

Şeyh Hasan Tarrâd -İmam Mehdi Camii imamı- şunları söylemektedir: "İran ve Lübnan tek bir halk, tek bir ülkedir. Önde gelen ilim adamlarından birinin dediği gibi: Biz, siyasî ve askerî bakımdan İran illerini desteklediğimiz gibi Lübnan'ı da destekleyeceğiz."[128]

İbrahim el-Emîn de şöyle demektedir: "Bizler, beklenen imamın var olmadığı bir dönemde yaşıyoruz. Bu asırdaki li-

125 *Emel ve Hizbullah fî Halebeti'l-Mucâbehât*, Tevfîl el-Medînî, s. 139.

126 *en-Nehâr Gazetesi*, 5.3.1987.

127 *el-Mukâvim Dergisi*, Sayı: 27, s.15-16 (*Hizbullâh Rü'ye Muğâyira*, s. 32'den naklen)

128 Lübnan *en-Nehâr Gazetesi*, 11.12.1986.

derlik, adil fakihler liderliğinde temsil edilmektedir. İşte bu, halkın adil fıkıh merciiyle irtibatını iyi bilen Hizbullah'ın hususiyetlerinden biridir. Hareket düzeyinde Hizbullah, merciden çıkan kararlar çerçevesinde davranmaktadır."[129]

Lübnan Hizbullahı Genel Sekreter Vekili Naim Kasım[130] şunları söylemektedir: "Hizbullah ile İran arasındaki ilişki, Hizbullah'ın bölgemizdeki bu yeni deneyimden (Humeyni'nin İran'da velayet-i fakih devletini kurmasından) istifade etmek ve İsrail işgali karşısında destek sağlamak amacıyla ortaya çıktı. Bu ilişki süratle ve güven içinde gelişti. Daha ilk andan itibaren olumlu tarafları birikmeye başladı. Bunun birçok nedeni vardır ki en önemlileri şunlardır:

1- Hizbullah ve İran'dan her birinin velayet-i fakih teorisine ve içinde bulunduğumuz modern çağda tek bir şer'i ve evrensel liderlik çerçevesinde buluşturacak şekilde bu teoriye tercüman olan liderin, velinin İmam Humeyni olduğuna inanması.

2- İran'ın, yönetimde İslâm cumhuriyeti rejimini tercih etmesi. Bu da Hizbullah'ın inandığı İslâmî ilkelerle örtüşmektedir. Genel hatlar itibarıyla teorik bir insicamdır. Çünkü uygulama detayları Lübnan ve İran'daki birtakım hususiyetlere bağlıdır.

3- İran'ın, istikbar hegemonyasını reddedişi, bağımsızlık konusundaki titizliği, özgürlük hareketlerine ve özellikle de

129 *el-Harakâtu'l-İslâmiyye fî Lubnân*, s. 146-147.

130 *Hizbullah... el-Menhec... et-Tecribe... el-Mustakbel*, isimli eserinin 340. Sayfasında.

İsrail işgal direnişindeki hareketlere destek vermek suretiyle izlediği siyasal insicam, Hizbullah'ın da İsrail işgaline karşı direnişindeki önceliği olup bu direnişin gerektirdiği istikbar projelerinin reddedilmesi bu hususta düşlediği bir şeydir.

İran, İslâm'a bağlı her Müslümanın gözlediği, irdelediği İslâmî uygulamanın canlı bir tecrübesini temsil etmektedir(!!)" Daha sonra şunları söylemiştir:

"Hizbullah da direniş konusunda lider bir tecrübeyi temsil etmektedir. Devletiyle, halkıyla İran'ın beğenisini kazanmıştır. (…) Hizbullah, Lübnan'ın güneyini ve Batı Bekaa'yı etkili İran desteğiyle kurtardığında ilan etmiş olduğu hedefini gerçekleştirmiş ve bu hedef uğrunda şehit vermiştir. İran da işgalin reddedilmesi ve mücahitlere destek olunması konusundaki hedefini gerçekleştirmişti. Bu hem Hizbullah ve Lübnan için bir kazanç, hem de İran için bir kazançtır."

İran gerçeğiyle İran'ın Yahudilere karşı beslediği düşmanlıkla ve konuşmalarında duyageldiğimiz ve aslında göz boyamaktan başka bir mana ifade etmeyen İsrail'e saldırı yalanıyla ilgili gerçeğin bilinmesi maksadıyla Yahudi gazeteci Josi Milleman'ın neler söylediğine bakınız: "Her halükarda, İsrail'in, İran'ın reaktörlerine saldırıda bulunması olanaksızdır. Çok sayıdaki uzman İran'ın -sözlü kampanyalarına rağmen- İsrail'i düşmanı kabul ettiği konusunda şüphe içindedir. Daha muhtemel olan bir şey var ki o da İran nükleer başlıklarının Araplara dönük olduğudur."[131]

131 *Los Angeles Times Gazetesi*'nden *el-Enbâ Gazetesi*'nin 7931 nolu s - yısındaki aktarımı.

Buna delil olan hususlardan biri Hizbullah'ın siyasal bir programa, İran perspektifinden bağımsız Arap ve Müslüman hususiyetlerine riayet eden net bir fikrî vizyona, tarihî ve yerel kökleri bulunan geleneksel siyasî bir deneyime, tanınmış bir karar alma mekanizmasına sahip net bir örgütsel yapıya ihtiyaç duyduğudur.[132]

İran, baştan beri Hizbullah'ın ortaya çıkışında ve gelişiminde temel bir rol oynamıştır. Huseyn Musevî -Emel Örgütü eski yöneticisi ve Hizbullah kurucusu- Emel Hareketi liderinin İcra Heyeti'ne katılımını gayr-i İslâmî bir davranış olarak nitelemiştir:[133] "Bu niteleme -yani gayr-i İslâmîliği- İran liderliğinden kaynaklanmaktadır. Çünkü bir şeyin İslâmî ya da gayr-i İslâmî olduğuna karar veren, hepimizin Emel Hareketi'nde Mart 1982'deki dördüncü kongrede "İran Devrimi'nin ayrılmaz bir parçasıyız." şeklinde yapmış olduğumuz ilanda olduğu gibi İran Devrimi'dir."[134]

Bu söylenenler bize Hasan Nasrallah'ın, *el-Vasat Gazetesi*'nin 18.3.1996 tarihinde kendisiyle yapmış ol-

---

132 Dr. Ğassân el-'Azzî, Lübnan Üiversitesi Siyasal Bilgiler Öğr. Gör., *Hi -bullah mine'l-Hilmi'l-İdyûlûcî ila'l-Vâkı'ıyyeti's-Siyâsiyye*, s. 9.

133 Hizbullah'ın, "anası" Şiî Emel Hareketi'nden ayrılma hususundaki g -rekçelerinden biri budur. Şiî müftü Abdulemir Kablan'ın Şiî Yüksek Konseyi adına yapmış olduğu açıklama ise bunun doğru olmadığını belirtmektedir. Şunları söylemiştir: "Emel Hareketi, Şiî taifenin omurgasıdır. Emel'in yapmış olduğu ilanlara biz Şiî Yüksek Konseyi olarak bağlıyız. Dolayısıyla Emel Hareketi de Şiî Yüksek Konseyi'nin ilanlarına bağlı kalır." *el-Mustakbel Dergisi*, Sayı: 346, Tarih: 8.10.1983 (*Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 184'ten naklen).

134 Bkz: *el-Harakâtu'l-İslâmiyye fî Lubnân*, eş-Şirâ' dosyası, Yıl: 1984, s. 222-223.

duğu röportajda yalan söylediğini ve hile yaptığını göstermektedir. Orada şunları söylemişti: "Hizbullah, kuruluş bakımından Lübnanlı, karar bakımından Lübnanlı, irade bakımından Lübnanlıdır. İran veya Suriye'nin rolü ise daha sonra gelmektedir."

Hizbullah'ın eski genel sekreteri Subhî et-Tufeylî'nin, kendisiyle yapılan bir röportajda söyledikleri Hizbullah'ın İran evladı olduğunu teyit etmektedir:

"İran Cumhuriyeti'ne yapılan bir ziyarette Lübnan'da bir direniş tesis edilmesi konusunda anlaşmaya vardılar ve Hizbullah, çalışmalarına başladı. Binlerce İranlı bu hizbe destek ve eğitim vermek görevini yerine getirmek için geldiler."[135]

İran, Hizbullah'ı kurmak, eğitimine yardımcı olmak ve desteklemek üzere Devrim Muhafızlarını Lübnan'a gönderdi. Cumhuriyet Devrim Muhafızlarından dışarıdan gelenlerin sayısı 2.000 idi. Ayrıca İran Cumhuriyeti Devrim Muhafızları, Lübnan'ın Bekaa Vadisi'nde ve Hizbullah'ın söz geçirdiği bölgelerde inançlarını yaymayı başardı. Hastaneler, okullar ve hayır dernekleri kurdular.[136]

Hizbullah'ın Tahran'da bir bürosu bulunmaktadır. Kendisini, çalışmalarını ve görüşlerini anlatan broşür ve kitapçıkları bulunmaktadır. Ayrıca İran karar mercilerinden gelen direktif ve kararları almaktadır.

---

135 Subhî et-Tufeylî ile röportaj, *el-Cezire* Kanalı, Tarih: 23.7.2003. Röport - jın tam metninin el-Cezire internet sitesinde görülmesi mümkündür.

136 *el-Harasu's-Sevrî el-İrânî*, Kenneth Katzman, s. 139, 192. Ayrıca *el-İslâmiyyûn fî Muctema' Te'addudî-Hizbullâh fî Lubnân Nemûzecen*, Dr. Mesûd el-Lühey, s. 36.

Hizbullah, kitaplarında "Veliyy-i fakihin, savaş veya barışa karar verme yetkisi bulunan kişi olduğunu" belirtir.[137]

Zira "veliyy-i fakihin nerede olduğunun" dünyanın değişik ülkelerindeki Şiîler üzerindeki otoritesiyle bir alakası yoktur. "İmam Humeyni, devleti idare ediyor ve istikbara karşı çıkış konusunda Şiî Müslümanların geneline yönelik siyasal sorumlulukları belirliyordu."[138]

Bu sözler bize Şiîlerin, özellikle de İran Cumhuriyeti'ne direkt olarak bağlı olan Hizbullah ve şubeleri gibi örgüt ve hareketlerin İran'daki Şiî devrim liderinin direktifine boyun eğişlerini, onunla aralarındaki sıkı irtibatı, gündem maddelerini ve çıkarlarını uyguladıklarını açıklamaktadır.

LÜBNAN HİZBULLAHI IRAK'LA YAPTIĞI SAVAŞTA İRAN'A ORTAK OLDU MU? SÜNNÎ TALEBELERİN EL-AHVAZ'DAKİ İNTİFADASINA KARŞI ÇIKTI MI?

1999 yılında İran'da talebelerin ayaklanması ve Huzistan eyaleti başkenti el-Ahvaz şehrinde halk ile güvenlik güçleri arasında meydana gelen kanlı çatışmalar sırasında, şehirdeki öğrenci liderlerinin, Arap faaliyet liderlerinin ve birçok kaynağın; öğrenci ayaklanmasını bastırmak ve İranlı Arapların yürüyüşlerini durdurmakla görevlendirilen emniyet güçleri ve muhafız birimleri arasında yüzlerce Arap askerin varlığından söz etmiştir.

137 *Hizbullah*, Naim Kasım -Hizbullah genel sekreter vekili-, s. 72.
138 *A.g.e.,* s. 75.

İran güvenlik güçleriyle Devrim Muhafızları arasına karışmış olan bu Araplarla ilgili yapılan tek açıklama, bu kişilerin Irak İslâm Devrimi Yüksek Konseyi’nin askerî kanadı olan Bedir Tugayları olduğu yönündeydi.

Ancak bazı emniyet güçlerinin Lübnanlı ya da Suriyelilerinkine yakın bir lehçe kullanmaları bu kişilerin uyruğuyla ilgili soru işaretleri oluşmasına yol açmıştı. Birkaç gün önce yayınlanan Hizbullah’ın meşru babası sayılan, İran’ın eski Suriye büyükelçisi, eski içişleri bakanı, Filistin İntifadasını Destekleme Uluslar Arası Konferansı genel sekreteri ve 1982 yılında Hizbullah’ın Emel’in rahminden doğmasını sağlayan adam olan Ali Ekber Muhteşemî Bûr’un açıklamalarına kadar… Muhteşemî, Hizbullah savaşçılarının İran-Irak Savaşı’nda Devrim Muhafızlarıyla yan yana çarpıştıklarını açıklamıştı.

Muhteşemî Bûr, İran’ın *Şark Gazetesi*’ne Hizbullah ve Lübnan’daki son olaylarla ilgili konuşmuştu. Humeyni’nin talebelerinden biri olan Hüccetu’l-İslâm Muhteşemî Bûr’un sözlerindeki öne çıkan hususlar şöyleydi: “Hizbullah’ın uzmanlığının bir bölümü savaşta kazandığı tecrübelere dayanır. Diğer bölümü de eğitime… Hizbullah, yüksek savaş deneyimini İran-Irak Savaşı sırasında kazanmıştır. Hizbullah erleri bizim kuvvetlerimizle aynı safta veya direkt olarak savaşıyorlardı.”

Muhteşemî Bûr, sözlerini Hizbullah’ın güç kaynaklarıyla ilgili olarak şöyle sürdürüyor: “Son yıllarda Hizbullah, savaşçılarının eğitim düzeyini daha da yükseltmek ve

askerî varlığını daha da geliştirmenin yanı sıra Lübnan'daki ve bölgedeki siyasî ve askerî varlığını daha da güçlendirdi. Bugün görüyoruz ki İsrail uçaklarının harap ettiği Güney Lübnan'daki Hizbullah'ın füze üslerinin yanı sıra Beyrut'ta, Güney'de ve Bekaa'da geniş bir bölgede Hizbullah liderleri bulunmaktadır. İsrail saldırılarına rağmen Hizbullah, halen İsrail'e füze üstüne füze gönderebilecek güçtedir. Bu nedenle Siyonistler kara kuvvetlerini harekete geçirip Lübnan'a karadan girmek istemiş, fakat Bint Cübeyl, Marûn el-Re's ve 'Aytarûn üçgeninde amansız bir direnişle karşılaşmışlardır."

Muhteşemî'ye göre Lübnan'da Hizbullah'ın kuruluşundan itibaren 100 bin Şiî genç savaş eğitimi almıştır. Her bir kursta 300 savaşçı eğitiliyordu. Şu ana dek Lübnan'da ve İran'da çok sayıda kurs düzenlenmiştir.[139]

HİZBULLAH, KONUŞMALARINDA VE DIŞ POLİTİKASINDA TAKİYYE YAPMIŞ MIDIR?

Hizbullah, ehl-i sünnete karşı en fazla takiyye yapan İmamiyye Şiası taifesindendir.

Kâzım el-Misbâh, *el-İmam el-Mehdî ve Mefhûmu'l-İntizâr*'da (s. 240) şöyle demektedir: "Takiyye yapan, üstün bir mücahiddir. Fakat uyanık ve dikkatli bir şekilde ve

139 Ali Nurizade'nin 10112 sayılı *el-Şarku'l-Evsat Gazetesi*'nde 11.7.1427 /5.9.2006'da yayınlanan makalesinden; "İ'tirâfu Ali Ekber Muhteşemî Bûr, Sefîru İran es-Sâbık ledâ Suriye ve Vezîru'd-Dâhiliyye es-Sâbık/ Hizbulah Devrim Muhafızları ile birlikte İran Irak Savaşı'nda savaşmış ve el-Ahvaz öğrenci ayaklanmasına karşı durmuştur."

imkân ölçüsünde cihad eder. Yoksa bazı saf Müslümanların sandığı gibi görev ve sorumluluklarını bir kenara bırakıp ne yapacağını bilmez vaziyette oturarak cihad etmez. Takiyye, Şia'yı gizli çalışan, muhalif gizemli bir siyasî cemiyet haline sokan sırf gizli bir çalışma değildir. Takiyye, hem dar hem de geniş siyasî şartlara uygun düşen aleni bir şekilde Hizbullah yöntemiyle çalışma üslubudur." Bir sonraki sayfada da şunları söylemiştir: "Fakat konuşmacı veya tebliğci, bir zarar gelmesi ihtimalinde -doğal şartlar altındayken de yaptığı gibi- bazen sözü gizleyip netliği terk edebilir, açık konuşmayabilir."

Derim ki: Bu Şiî yazarın sözlerini irdeleyen kimse Hizbullah'ın konuşmalarında takiyye uyguladığına tanıklık ettiğini görecektir. [**"Kendi ehlinden olan biri şahitlik etmiştir."** (Yusuf, 26)] Biz, "Hizbullah'a inanmayın! Lideri Hasan Nasrallah'ın konuşmalarına inanmayın! Çünkü Rafızîlik bâtınî bir dindir." diye ne kadar söyledik. Şiîler, hocaları Kazım el-Misbah'ın itiraf ettiği gibi zahirde bir söz söylüyor, bâtında başka bir şey kastediyor veya ifadelerini dolandırıyor. Hasan Nasrallah'ın yaptığı gibi… Hatta bazen hem kendine hem de hizbine kara çalınmasın diye bazı kapıları hiç açmayıp -takiyye yaparak- bazı konulara hiç girmiyor. Hiç de garipsemeyin! Zira İmamiyye dini, Rafızî olan birine takiyye yaparak yalan söylemeye cevaz vermektedir. Hatta takiyye yaparak, yalan yere Allah adına yemin etmeyi bile caiz görmektedir. *Vesâilu'ş-Şî'a*[140] adlı kitapta Ebû

140 *Vesâilu'ş-Şî'a*, el-Hurr el-'Âmilî, 16/136.

Abdillah'tan semâ' yoluyla şöyle nakledilir: "Adam, takiyye yaparak yemin ederse, buna mecbur kaldığı, zorlandığı takdirde zarar vermez." İmam Şafiî *rahimehullah,* Rafızîleri vasfederken ne kadar doğru söylüyor: "Rafızîlerden daha çok yalancı şahitlik yapanı görmedim."

HİZBULLAH, ALLAH YOLUNDA CİHAD SANCAĞINI DALGALANDIRDI MI?

Hizbullah, sadece Lübnan toprakları üzerinde savaşmakta titizlik göstermektedir. Lübnan sınırlarını aşmaz, aşmayacaktır. Hizbullah, kendi yaklaşımlarına uyması şartıyla (inancı ne olursa olsun, ister Marunî Hıristiyan, ister Dürzî, ister başka bir inançtan olsun fark etmez) her Lübnanlı ile dosttur. Yaklaşımı böyle olan birinin çalışmaları İslâmî ve cihadî çalışma olarak görülemez. Yapmış olduğu savaş da Allah'ın kelimesi yücelsin diye yapılıyor kabul edilemez. Ebû Mûsâ el-Eş'arî *radıyallâhu anh*'tan gelen rivayete göre; bir adam, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'e geldi ve "Ey Allah'ın Rasûlü! Adam var ganimet için savaşıyor, adam var dillerde dolaşmak için savaşıyor, adam var sahip olduğu makam görülsün diye savaşıyor. Allah yolunda olan kimdir?" dedi. Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşan Allah yolundadır."[141]

---

141 Buhârî, K. Cihâd, "Men Kâtele li Tekûne Kilemitullâhi Hiye'l-'Ulyâ" babı, H.No: 2810'da; Müslim, K. İmâra, "Men Kâtele li Tekûne Kilemitullâhi Hiye'l-'Ulyâ" babında, H.No: 1904'te tahric etmiştir.

İbn Hacer el-'Askalânî *rahimehullah* bu hadisin şerhinde şöyle demiştir: Allah'ın kelimesi ile murad edilen Allah'ın İslâm'a davetidir.[142]

Derim ki: Hizbullah'ın uğrunda savaş verdiği davet, sadece Lübnan sınırlarına kadar ve Rafızîlik inancının en yüce olması içindir. (Yoksa sadece toprak için savaşmamakta, bilakis Şiîlik inancının yerleşmesi ve nüfuz alanının genişlemesi için savaşmaktadır.) Hizbullah kendi savaşını, Allah yolunda cihad olarak görüyorsa Ahmed Yasin ve Abdulaziz er-Rantisî *-Allah ikisine de rahmet eylesin-* öldürüldükleri zaman neden harekete geçmedi? Tek bir füze ile dahi olsa Yahudi bombardımanını neden durdurmadı?

İlk kıble olan işgal altındaki Filistin topraklarını savunmak, İran ve Suriye'nin politik arzu ve hedeflerini gerçekleştirmek uğrunda Lübnan'da savaş vermekten daha evla değil miydi?

Bakın Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah, Yahudilere karşı giriştiği savaşın inanç noktasından kaynaklanmadığını nasıl itiraf ediyor. İsrail'in Lübnan üzerine 34 gün süren saldırısı sona erdikten ve Lübnan'ın altyapısı İsrailli iki askerin esir edilmesi tiyatrosu sebebiyle yıkıma uğratıldıktan sonra Hizbullah Genel Sekreteri Hasan Nasrallah, 27.7.2006 Pazar günü Lübnan'ın *New TV* kanalındaki röportajında şunları söylemişti:

"İsrailli iki askerin esir edilmesi operasyonun Lübnan'ın başına gelen bu yıkıma sebep olacağı bilinmiş olsaydı bu-

---

142 Bkz: *Fethu'l-Bârî Şerhu Sahîhi'l-İmâm el-Buhârî*, İbn Hacer el-'Askalânî, 6/34.

nunla ilgili emir verilmezdi. Şunu netleştireyim ki Hizbullah komutası, esir alma operasyonunun bu genişlikte bir askerî saldırıya neden olacağını %1 dahi olsa beklemiyordu. Zira bu çapta bir saldırı savaş tarihinde görülmüş değildir." Hizbullah'ın İsrail'e başka bir savaş açmaya niyeti olmadığını belirtmiştir.[143] Nasrallah, bu beyanatıyla kendini deşifre etmiş, galip değil mağlup olduğunu ortaya koymuştur. Bu açıklamayla kendisine alkış tutup beğenenlere kuvvetli bir şamar indirmiştir.

Şiî mezhebinin yöntemi budur: İslâm ümmetinin çıkarları uğrunda değil kendi kişisel çıkarları uğrunda çalışmak… Kendi çıkarlarına zarar veriyorsa ümmetin çıkarlarını yok etmeye çalışıyor. Bu nedenle Dr. Ali Abdulbaki şunları söylemiştir: "-İster İran'da, ister Irak'ta, Afganistan'da veya bir başka yerdeki- Şiî hareketinin; grupçu bir hareket olduğunu, ümmete ve ümmetin maslahatlarına hizmet noktasından yola çıkmadığını, ümmetin maslahatlarıyla çelişse dahi kendi dar grupçuluk çıkarları noktasından hareket ettiğini mülahaza ettim."[144]

Hizbullah Allah Yolunda Cihad Düşüncesine Sahip mi?

Hizbullah, Filistin veya işgal altındaki başka herhangi bir İslâm beldesini kurtarma arzusuna sahip mi? (bunun için çalışıyor mu?)

---

143 Bu beyanat için ayrıca bkz: *el-Şarku'l-Evsat Gazetesi*, Sayı: 10135, T - rih: 28.8.2006.

144 Dr. Ali Abdulbaki, www.Mufekkiratu'l-İslâm, 21.8.2006, "Hel Tekûnu Harbu'l-'Isâbât Emelenâ fî Hezîmeti Benî Sıhyûn".

On iki imamcı İmamiyye Şiasına göre; Mehdileri ortaya çıkana dek cihad, işlevsizdir. Çünkü -rivayetlerinin de açıkça belirttiği gibi- "İmam'ın -yani Mehdi'nin- sancağından önce dalgalandırılan her sancağın sahibi tağuttur."[145] görüşüne sahiptirler. İnançlarına göre Mehdi; Yahudi ve Hıristiyanlarla barış yapacak,[146] Davud hanedanlığıyla -yani Yahudi hükmüyle- hükmedecek, Kâbe'yi yıkacak, İmamiyye Şiasının düşmanı oldukları için Sünnîlerle savaşacak, Ebû Bekir ve Ömer'i *-Allah ikisinden de razı olsun-* çıkarıp asacak, sonra da yakacak.[147]

Hizbullah Genel Sekreter Vekili Naim Kasım[148] bu meseleye ilişkin cevabında şunları söylemiştir: "Düşmanla savaşmak olarak kendini gösteren askerî cihad, direkt olarak bu kitabın konularıyla ilişkilidir. İncelememizi bunun üzerinde yoğunlaştıracağız. Fıkıhçılar cihadı ikiye ayırırlar:

1- Saldırı cihadı: Başkalarına karşı Müslümanların başlattığı cihaddır. Herhangi bir toprak parçasını geri almak veya saldırıya karşı koymakla ilgisi bulunmayan nedenlerle düşmanların topraklarına girmek şeklindeki cihaddır. Bu cihad, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* veya masum imam ile irtibatlıdır. Kayıp olan ve beklenen imam Mehdi'nin ortadan kaybolmasıyla *-Allah süratle ortaya çık-*

---

145 *el-Ğaybe*, en-Nu'mânî, s. 70.

146 Burada şöyle bir soru ortaya çıkmaktadır: Şiîlerin Mehdisi ortaya çıkt -ğı zaman Beyt-i Makdis'i gaspçı Yahudilerden kurtarmak yerine Yahudi ve Hıristiyanlarla neden barış yapacak?

147 Bkz. *el-Ğaybe*, en-Nu'mânî.

148 *Hizbullah... el-Menhec... et-Tecribe... el-Mustakbel*, s. 50.

masını nasip etsin!- bizim zamanımızda böyle bir cihadın ortaya atılmasına itibar edilmez.

2- Savunma cihadı: Müslümanların, herhangi bir saldırıya veya işgale maruz kaldıklarında toprağı, halkı ve canlarını savundukları cihad olup meşrudur, hatta vacibdir.

Daha sonra (s. 51) da şunları kaydetmiştir: “Fakat cihad kararı, savunma cihadı halinin uygun düşeceği durumu teşhis edecek olan, karşı koyma kural ve disiplinlerini belirleyecek olan veliyy-i fakihe bağlıdır. Akacak kanların sorumluluğu büyüktür. Savaşçıların cihadın vücubiyetiyle ve hedeflerini gerçekleştirecek şeylerle uygun düşecek hususlara dayanmaksızın savaşa itilmesi mümkün değildir.”

Derim ki: Hizbullah’ın ve lideri Hasan Nasrallah’ın televizyon konuşmalarında kullandıkları ve Lübnan Hizbullahının Aksa’yı Yahudilerden kurtarma isteğini beyan eden “Ey Aksa, geliyoruz!”, “Kudüs’e kadar savaş!” gibi ifadelerin hepsi de aslı astarı olmayan boş sözlerdir. Bununla ilgili olarak bir görüşmede Filistin halkıyla ilgili tutumu sorulduğunda Filistinlilere hitaben söylediği “Bize ihtiyaç duyduğunuzda biz sizinle beraberiz, bu yeterlidir.” şeklindeki sözlerinden daha güçlü bir delil yoktur.

Çünkü İmamiyye inancı şudur: Mehdi (yani Şia’nın kayıp Mehdisi) çıkana kadar hiçbir cihad yoktur.

Ey Müslüman! Onlar nazarında savunma cihadı dahi veliyy-i fakihe bağlıdır. Veliyy-i fakih (Hamaney) cevaz vermedikçe Hizbullah fertleri hiçbir emir almaz, hiçbir eyleme girişmezler! Ayrıca aşağıdaki rivayetin üzerinde düşün! Bu

rivayet sonrasında Rafızîlerin kimler olduğunu, gerçekten Allah yolunda cihad edip etmediklerini öğreneceksin.

es-Sahîfetu's-Seccâdiyye'nin 16'ncı sayfasında Ebu Abdillah'tan (*aleyhisselam*) rivayete göre o, şöyle demiştir: "Kaimimiz (Mehdi) çıkana dek biz ehl-i beytten hiç kimse, bela kendine dokunmadıkça bir zulmü def etmek veya bir hakkı canlandırmak üzere ortaya çıkmamıştır ve çıkmayacaktır. Onun ortaya çıkması sıkıntımızın da, taraftarımızın da artması demektir."

Hasan Nasrallah, Bint Cübeyl'de, 2000 yılında İsrail'in geri çekilmesinin ardından 1.000 Güney Lübnanlının huzurunda yaptığı konuşmada Hizbullah'ın Kudüs'ü kurtarmak hedefiyle İsrail'e karşı hiçbir askerî girişime kesinlikle katılmayacağına işaret etmiştir.[149]

Bu nedenle Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Hasan Ruhânî şöyle demektedir: Güney Lübnan'da Şeb'â çiftliklerinden İsrail'in çekilmesi halinde Hizbullah'ın, direnişi sürdürmesi için hiçbir gerekçe kesinlikle kalmayacaktır.

Bunu da şöyle gerekçelendirmiştir: "Çünkü Hizbullah sadece Lübnan topraklarıyla sınırlı kalan bir direniştir."[150]

Soru: Hizbullah'ın gaspçı Yahudilerden kurtaracağı Filistin nerede kaldı?!

Demek ki Şiî mezhebî direniş, işgal altındaki toprakları savunma fikrine sahip bir cihad projesini kapsamamaktadır.

---

149 *el-Enbâ Gazetesi*, Sayı: 8630, Tarih: 27.5.2000. *Hizbullah Ru'ye Muğâyira*, s. 214'ten naklen.

150 Hasan Ruhânî bu açıklamalarını Londra'da yayınlanan *el-Hayat Gazetesi*'ne verdiği 18.1.2004 tarihli röportajında dile getirmiştir.

İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedi Necad şu sözleriyle bunu açıkça ifade etmiştir: İran, yabancı devletler için, hatta Siyonist rejim için dahi bir tehdit oluşturmamaktadır.[151]

HİZBULLAH VE İSRAİL ARASINDA İMZALANMIŞ GİZLİ ANLAŞMALAR VAR MI?

İsrail istihbaratından bir subay şunları söylemektedir: “İsrail ile Lübnanlı Şiî nüfus arasındaki ilişki, güvenlikli bölgenin varlığı şartına bağlı değildir. Bu nedenle İsrail, Şiî unsurları gözeterek Hamas ve Cihad hareketlerine iç destek uzantısı olan Filistinli varlığına son vermek üzere onlarla bir tür karşılıklı anlaşma sağladı.”[152]

Bu, Hizbullah ile İsrail arasında gizli anlaşmalar imzalandığını desteklemektedir. Nitekim Hizbullah eski genel sekreteri Subhî et-Tufeylî[153] de bunu itiraf etmiştir: “Hizbullah, İsrail sınırlarının bekçisidir.”[154]

Subhî et-Tufeylî ayrıca şunları ifade etmiştir: “Doksanların başında İran Siyaseti’nde; Temmuz 1993 anlaşma-

151 Bkz: *eş-Şarku’l-Evsat Gazetesi*, Sayı: 10134, Tarih: 27.8.2006; Sayı: 10136, Tarih: 29.8.2006; Ayrıca aynı tarihli haber ajansları.

152 Yahudi *Maariv Gazetesi*, 8.9.1997.

153 Subhî et-Tufeylî, Hizbullah’ın eski genel sekreteriydi. Hizbullah’ın; d -reniş konusunda ilan edilmiş olan hedeflerinden Suriye ve İran çıkarlarına kaydığını, hatta İsrail’in kuzey sınırlarının bekçisi, koruyucusu konumuna geldiğini, herhangi bir mücahidin veya şehadet operasyonu düzenleyecek bir eylemcinin bu sınırı geçerek İsrail’e gitmesine engel olduğunu görünce Hizbullah’tan ayrıldı.

154 Bkz: *eş-Şarku’l-Evsat Gazetesi*, Tarih: 29 Receb 1424/25.9.2003, Sayı: 9067; Ayrıca bkz: *New TV* kanalında 2003 yılında “Bilâ Rakîb” programında yer alan röportaj.

sı, sonra da Nisan 1996 anlaşmasıyla değişim tezahürleri başlamıştı.. Dönemin İran Dışişleri Bakanı'nın da katılımıyla bu anlaşmada Filistin'deki Yahudi düşmanın emniyeti tanınmıştı. O andan itibaren Siyonist düşman, bu anlaşmanın ışığında Lübnan'dan çekilmeye başladı. Çünkü bu anlaşma; direnişin durmasını, sınıra varıp durmasını zorunlu kılıyordu." Daha sonra da şöyle demiştir: "Şunu söylemek istiyorum: Nisan anlaşmasının neticesinde direniş, bir direniş olmaktan -bu bir hakikattir-[155] sınır bekçiliğine dönüşmüştür."[156]

Bu nedenle İsrail, Güney Lübnan'da Şiî nüfuz konusunda titiz davranmaktadır ki kuzey sınırlarından İsrail'e saldırmak isteyenlere karşı kendini korusun.

Jerusalem Post Gazetesi'nin 23.5.1985 tarihli sayısında yer aldığına göre: "İsrail'in, Güney Lübnan 'ın korunması ve bu bölgenin İsrail'e karşı her türlü saldırı girişiminden temizlenmesi konusunda müşterek arzular esasına dayanan çıkarlarının göz ardı edilmemesi gerekir. İsrail'in bu görevi Emel'e verme zamanı gelmiştir."[157]

Tevfîk el-Medînî de ifadeleriyle bunu pekiştirmektedir:

"Emel Hareketi, Filistinli örgütlere mensup kişilerin, İsrail Ordusu'na ve işgal altındaki Filistin topraklarının kuzeyinde yer alan el-Celîl yerleşimlerine karşı silahlı operas-

155 Sözler, Subhî et-Tufeylî'ye ait.

156 2003 yılı sonlarında *New TV*'de "Bilâ Rakîb" programında yer alan r - portaj.

157 *Emel ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, s. 162.

yonlar düzenlemek amacıyla güney bölgelere sızmalarına engel olmayı kendine görev edinmiştir."[158]

Hizbullah'ın eski genel sekreteri Subhî et-Tufeylî de şu sözleriyle bunu desteklemektedir:

"Emin olmak isteyen -yani Hizbullah'ın daha önce geçtiği üzere İsrail sınırlarının bekçisi konumuna geldiğinden emin olmak isteyen- bir silah alıp sınıra yönelerek Siyonist düşmana karşı bir operasyon girişiminde bulunabilir. Görelim bakalım oradaki silahlı kişiler nasıl bir tavır gösterecekler! Çünkü birçokları oraya gittiler. Ve şu anda o kişiler hapisteler! Silahlı kişiler tarafından tutuklandılar."[159]

"İsrail, Hizbullah'ı yıkmak, yok etmek için çaba göstermemiştir. Hizbullah'ın güçlü ve kuvvetli oluşundan dolayı değil! Fakat Hizbullah'ın, bazı zamanlarda sebep olduğu rahatsızlıklara rağmen disiplinli olmasından ötürü... Ancak Hizbullah'ın, İsrail'in güneyinden[160] giderilmesi demek, alternatif Sünnî bir direnişin tırmanışa geçmesi demektir. Bu da İsrail'in kabullenemeyeceği bir durumdur. Söylenebilecek en güzel şey: Hizbullah'ın bekâsı İsrail'in çıkarınadır. İsrail'in bekâsı da Hizbullah'ın çıkarınadır. Şiî proje -her ne kadar Siyonist Amerikan projesine rahatsızlık verse de- dayanışma ve görüş alışverişinde bulunmayı reddetmeyen ve hatta dayanışmaya ilk adımı atabilen disiplinli bir proje-

---

158 *Emel ve Hizbullah fî Halebeti'l-Mucâbehât,* s. 83.

159 2003 yılının sonlarında *New TV*'de "Bilâ Rakîb" programı içerisinde yer alan röportaj.

160 Büyük ihtimalle "Lübnan'ın güneyinden" veya "İsrail'in kuzeyinden" ifadesini kullanacaktı. (Çev.)

dir. Afganistan ve Irak ile ilgili olarak İran'ın yaptığı gibi… Eskiden Güney Lübnan'dan direniş saldırılarını engelleme çabasında olan Hizbullah'ın yaptığı gibi…"

"Sünnî direniş projesi ise görüşmeleri, pazarlığı kabul etmeyen, rahatsız edici bir projedir. Afganistan'daki Taliban'dan başlayarak Irak direnişinden geçip Filistin direnişine varana kadar bununla ilgili çok sayıda örnek vardır."[161]

HİZBULLAH'IN BAĞLILIĞI KİME?

Hiç şüphe yok ki Rafızî Hizbullah'ın ilk sıradaki bağlılığı Rafızî İran devletinedir.[162] Sonra da sırada Nusayrî Baascı rejim gelir.

er-Râsıd Dergisi'nde "Velâu Şîa li Men?/Şiîlerin Bağlılığı Kime?" başlıklı bir makalede şöyle deniyordu:[163]

1- Hizbullah, Humeyni velayetinin tüm Şiîler üzerinde etkili olmasıyla İran'da ortaya çıkmıştır. Hizbullah genel sekreter vekili Naim Kasım şöyle demektedir:

"Bir grup imanlı insan vardı… Veliyy-i fakih meselesinde ve bütün İslâm ümmetinin komutanı olarak ona boyun eğmek üzerinde yoğunlaşan pratik kaideye karşı zihinleri açılmıştı. Gruplarımızı ve ülkelerimizi birbirinden ayıran

---

161 Velid Nûr'un Mufekkiratu'l-İslâm internet sitesindeki 17.8.2006 tari - li "el-Va'du's-Sâdık Yentehî bi Vehmin Kezib" adlı makalesi... Ayrıca bkz: Rabî el-Hafız'ın www.Mufekkiratu'l-İslâm sitesindeki 26.8.2006 tarihli "Hizbullah ve'l-Mesâhâtu'l-Hâliye" adlı makalesi.

162 Lübnan Hizbullahı, el-Ahvaz bölgesindeki Sünnîlerin katledilmesi ol - yında İran Devrim Muhafızlarına yardım etmiştir.

163 *er-Râsıd Dergisi*, Sayı: 34, Rabiussani 1427, "Velâu'ş-Şî'a li Men?" ba - lıklı inceleme yazısı. Hizbullah'tan söz eden kısmından alıntıladık.

hiçbir şey yoktu… Dokuz kişiden oluşan bu grup İran’a gitti, İmam Humeyni *(k.s.)* ile görüştü. Lübnan Hizbullahının kuruluşu ve oluşumu hakkındaki düşüncelerini kendisine arz ettiler. O da destekledi ve atılan bu adımların bereketli olmasını diledi.”[164]

2- *eş-Şirâ Dergisi,* 14.8.1995 tarihinde[165] Hizbullah yönetiminde İranlı iki üye bulunduğundan söz etmişti.

3- Hasan Nasrallah’ın (Lübnanlı bir hizbin lideri ve Lübnan’daki Şiîlerin liderlerinden biri olarak) İran’ın ileri gelen mürşidi Ali Hamaney’in vekili olması nasıl değerlendirilir? Nasrallah’ın Hamaney’in elini öperken çekilmiş birçok fotoğrafı yayınlanmıştır. Halbuki Lübnan’da Muhammed Huseyn Fadlallah gibi birçok mercii bulunmaktadır!! Şu an ufukta belirdiği gibi Lübnan, İran ile bir anlaşmazlığa girse, Nasrallah ve bu hizib kime bağlılık gösterecek?

4- Tarihte Emel ve Hizbullah arasında baş gösteren anlaşmazlıklarda İran yönetiminin hükmüne müracaat ettikleri görülmüştür.[166]

5- Emel Hareketi, Mart 1982’deki dördüncü kongrede kendisinin İran’daki İslâm Devrimi’nin ayrılmaz bir parçası olduğunu ilan etmiştir.[167]

6- Hizbullah’ın velayet-i fakihe bağlı oluşu sebebiyle İranlı araştırmacı Dr. Mesûd Esed el-Lühey, *İslâmiyyûn fî Muctema’ Te’addudî* isimli kitabında (s. 321 ve sonrası) şun-

164 *el-Mukâveme fî Lübnân*, Emin Mustafa, Dâru’l-Hâdî, s. 425.
165 *Hizbullah*, Dr. Ğassân ‘İzzî, s. 34’ten naklederek.
166 *Devletu Hizbillâh*, Vaddâh Şerrâra, s. 119.
167 *A.g.e.*

ları belirtmektedir: “Bir veliyy-i fakih olarak Humeyni’nin hâkimiyeti tek bir toprak parçası ile veya belli sınırlarla çevrili değildir. Bu velayetin çalışmasını engelleyen her türlü yapay (doğal olmayan) sınır, gayr-i meşru sayılır. Bu nedenle Lübnan’daki Hizbullah, yaygın Hizbullah’ın kollarından biri olarak çalışmaktadır… Az önce sözü edilen görüşler Hizbullah’ın, veliyy-i fakihin emredeceği herhangi bir görevi yeri getirmeye hazır olduğunu göstermektedir.”

LÜBNAN HİZBULLAHININ İSLÂM DÜNYASINDAKİ SÜNNÎLERLE İLİŞKİSİ

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi Hizbullah, ehl-i sünnete karşı takiyye yapmaktadır. Bu nedenle içinde “Filistin” gibi, “Mescid-i Aksa” gibi ibareler barındıran süslü konuşmalar yoluyla dinleyenleri kandırabilmektedir. Bu konuşmaları dinleyen kimse, bu insanların Müslümanların ülkelerini Siyonist düşman elinden kurtaracağını sanmaktadır. Bu yüzden de Hamas ve İslâmî Cihad yönetimleri içinde yer alan bazı kimseler bunlara kanmıştır. Fakat İran’a bağlı olan bu Lübnan hizbi, kandırılmış Sünnîlerin -görünüşte- Hizbullah’tan bazı faydalar sağlayabilmeleri için Humeyni’ye ya da İran rejimine övgüde bulunmak gibi tavizler vermedikçe hiç kimsenin kendisiyle bu tür propagandalar altına girmesini kabul etmez. Diğer İslâm ülkelerinde ise Lübnan Hizbullahı, İran’da, Irak’ta, Körfez ülkelerinde yaşayan ve kendilerinden olan Rafızîlerden ve bir de Rafızîlerin tarihini ve Sünnîlere bakışını bilmeyen bazı

saf Sünnîlerden başkasına dostluk göstermezler. Allah'tan, Müslümanların halini düzeltmesini temenni ediyoruz.

SÜNNİLERİN, LÜBNAN'DA HİZBULLAH HEGEMONYASI ALTINDAKİ DURUMU

Lübnan'da Sünnîler, ehl-i sünnete karşı savaşan, inançları üzerinde şüpheler uyandıran Ahbaş fırkasına destek veren Nusayrî ve Rafızîlerin mücadelesi sebebiyle zulüm ve baskı altında yaşamaktadırlar. Buna ilaveten bir de İran destekli Rafızî Hizbullah'ın baskısı var. Meselâ Rafızîler, Ahbaşlar ve Nusayrîler kendi inançlarının propagandasını yapan binlerce kitabı Lübnan'da ücretsiz dağıtmaktadırlar. Bunun yanında Sünnîler bu fırkalara reddiye mahiyetindeki ilmî kitapları yayınlamaktan korkmakta; işaret yoluyla da olsa Rafızî inanca değinmek sebebiyle tutuklanmaktan ve kitaplarına el konulmasından endişe etmektedirler. Meselâ *Lillâhi Semme li't-Târîh* kitabının toplatılması ve bu kitabı yayınlayanın hapis cezasına çarptırılması gibi... el-Âlûsî'ye ait *Subbe'l-'Azâb 'alâ men Sebbe'l-Ashâb* adlı kitabı yayınlayan matbaanın başına gelenler gibi... Bu matbaanın sahipleri tekrar yayınladıkları takdirde matbaalarının komple yakılacağı tehdidine maruz kalmışlardı.

Hatta Sünnîler, Lübnan'da üzerlerindeki bu baskıdan dolayı günah keçisi haline gelmişlerdir. Bir eylem, bombalama ya da benzeri bir olay meydana gelmesin ki Sünnîler itham edilmesin ve haklarında tahkikat açılmasın. Hatta haklarında ispat edilemeyen bazı ithamlardan dolayı senelerce hapsedilebilmektedirler. Allah yardımcıları olsun!

Cebel Lübnan müftüsü Dr. Muhammed el-Cûzû, *Fecru’l-İslâm Dergisi*’nde Hizbullah’ın, Sünnî mescidlerini istila ederek yaptığı zulüm ve baskılardan dolayı Allah’a şikâyetlerini arz ediyor. Güney Lübnan’da Hizbullah’ın zaferi diye anılan şeyin ardından şunları söylemektedir:

“Bu zafer görüldüğü kadarıyla bazı Hizbullah gençlerinin, Güney’deki ve Cebel Lübnan’daki ehl-i sünnet ve’l-cemaat camileri üzerinde otorite kurma girişimi için sevk edilmesinden ibarettir. Birkaç girişim oldu. En sonuncusu el-Ciyye’deki Yunus Peygamber Camii’ne yöneliktir.

el-Ciyye Beldesi’nde Hizbullah, Sünnî vakıfları gasp etmek amacıyla Emel Hareketiyle, Şeyh Abdulemir Kablan ile dayanışma içinde… Şiî Yüksek Konseyi, el-Ciyye’de Şiî Vakıflar Komisyonu kurulması kararı aldı. Sonra bu komisyon, Beyrut’taki Sünnî İslâmî Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne, el-Ciyye’deki vakıflarda kendisinin hak sahibi olduğunu iddia etti. Bu vakıflar, deniz kıyısında on dört bin metre karelik bir yerdir. Üzerinde Yunus Peygamber Camii, vakfa bağlı resmî bir okul, bir lise ve kabirler bulunmaktadır.

Olay şu an Lübnan yargısına götürülmüş durumda. Bu gayr-i menkuller üzerine işaret konuldu. Bu işaretler vasıtasıyla Şiî Komisyonu mensubu bazı mutaassıplar, sahip oldukları vakıflar ve camiler konusunda Sünnîlere sıkıntı vermektedirler. Sünnîler mescidin yeniden inşası ve restorasyonu için çalışmaktadırlar. Ama bu kişiler camii tahrip ediliyor gerekçesiyle dava açtılar ve restore çalışmalarını durdurmaya çalıştılar.

Dava işte bu şekilde mezhebî bir hale büründü. el-Ciyye Şiîleri caminin çatısına hoparlör koyup o beldede ilk defa "Ve enne Aliyyen bi'l-Hakki Veliyyullah/Gerçekten Ali de Allah'ın velisidir." sözlerini içeren ezan okuyarak Sünnîleri provoke etme yoluna gittiler. Fetva ve evkaf merkezinin alınması konusunda liyakat ve edep sınırlarını aştılar. Ahlaksız sözler sarf etmeye başladılar. Müslümanlar arasında fitne ve kargaşa meydana getirecek şekilde kin ve nefretlerini -sokak ağzıyla- ifade ettiler.

Bu yangını söndürmek ve meseleyi halletmek için önde gelen birçok şahsiyetin müdahil olmasına rağmen Şiî Komisyon ve arkasındaki Hizbullah, Emel Hareketi ve Şeyh Abdulemir Kablan temsilciliğindeki Şiî Yüksek Konseyi, el-Ciyye'deki taşkın bir grup gencin arzularını gerçekleştirmek adına hep birlikte Sünnîlerin haklarını ellerinden alıp tarihi çarpıtma yolunu sürdürdüler.

Aslında Sünnî İslâmî Evkaf Müdürlüğü, el-Ciyye'deki Yunus Peygamber vakfında tarihî hakkını ispat edecek tüm gayr-i menkul tapularına ve tarihî belgelere sahip bulunuyor. Ancak el-Ciyye'deki ehl-i sünnet ve'l-cemaatten olan gençlerle sebepli ya da sebepsiz birtakım sorunların alevlendirilmesine yönelik sürekli provokasyondan dolayı bu durum ağırlaşmaktadır."[168]

Lübnan'da Sünnîlere ait birçok camiyi ele geçirmek için girişimde bulunuldu. Bazılarında başarılı da oldular.

---

168 *Fecru'l-İslâm Dergisi*, Cebel Lübnan müftüsü Muhammed Ali el-Cûzû ile söyleşi.

Sadece el-Ciyye Camii değil… Baalbek’teki Zahir Baybars Camii’ni de restorasyonuna engel olduktan sonra ele geçirdiler. Adını da “Re’su’l-Huseyn/Hüseyin’in Başı” Camii olarak değiştirdiler.

Sûr yakınlarında el-Ma’şûk bölgesindeki Ali b. Ebî Talib Camii’ni ele geçirip adını İslâm Birliği Camii koydular. Sûr yakınlarındaki el-Şebrîha Camii’ni de istila ederek adını el-Kâzım Camii olarak değiştirdiler. Eski Sûr Camii olan Ömer el-Faruk Camii ile ilgili olarak bazı konferanslarda ve edebiyatlarda bu camiin Şiîlere ait olduğunu ve Osmanlı döneminde burayı Sünnîlerin ele geçirdiğini söylemeye tereddüt etmemektedirler. Bundaki amaç, gelecekte burayı da ele geçirme düşüncesidir.

Şuna da işaret etmek yerinde olacaktır: Lübnan’da, önde gelen şehirlerde otorite sağlama, bu şehirlerin Sünnî karakterini Şiîliğe çevirme planlarını uygulamaktadırlar. Bir asırdan kısa bir süre içinde Sûr şehrinde bu planlarında başarılı oldular. Şimdi de Sayda ve Beyrut gibi diğer şehirler üzerinde çalışmaktalar.

Suriye rejiminin de bu planlar karşısında eli kolu bağlı duran Arap yönetimlerinin gözleri önünde Lübnan’daki ehl-i sünnet ve’l-cemaati zayıflatma konusundaki rolüne işaret edelim. Söz konusu rejim, aynı zamanda Şiîleri güçlendirmek için de gayret etmektedir. Kendilerine finans ve silah desteği yapılmıştır. Bu sırada da Filistinlilere darbe vurularak kamplara çekilmeye zorlanmalarıyla başlayan Murabıtlar Hareketi ve Tevhid Hareketi’nin bitirilmesiyle

devam eden, Cemaat-i İslâmiyye'nin askerî örgütünün bitirilmesi ve siyasî bir partiye dönüştürülmesiyle sona eren çalışmalarla Sünnîlere peş peşe darbeler indirilmiştir.

Peki ya bundan sonra?!

Şiî Hizbullah, Lübnan'da Sünnîlerin camilerini ele geçirmektedir. Maalesef ki bizden olan birçok gafil, Hizbullah'ın sözde zaferleriyle sevinerek bunu İslâm'a ve Müslümanlara ait büyük bir fetih olarak görmektedir.

Bu zavallılar bilmiyorlar ki bu hizip Rafızî İran'ın Müslüman ülkelerdeki planlarına hizmet etmektedir. Lübnan'daki Hizbullah, İran'ın Arap ülkelerine giriş kapısından başka bir şey değildir. Hizbullah'ın kendi liderleri dışında İran'daki finansörleri kimlerdir?

HİZBULLAH'IN LÜBNAN HÜKÜMETİ VE DİĞER İSLÂM HÜKÜMETLERİ KARŞISINDAKİ KONUMU

Muhammed en-Numânî'nin *el-Gaybet* kitabında şöyle geçer:[169]

Malik b. A'yun el-Cuhenî, Ebû Cafer el-Bâkır'ın (*aleyhisselam*) şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"Kaim (Mehdi *aleyhisselam*'ın) çıkışından önce dalgalanan her sancak sahibi, tağuttur."

Bihâru'l-Envâr kitabında da başka bir rivayet vardır:[170] es-Sâdık'tan (*aleyhisselam*) rivayete göre "Ey Mufaddal!

---

169 s. 72.
170 el-Meclisî, 53/8.

Kaim'in (*aleyhisselam*) zuhurundan önceki her biat, küfür, nifak ve aldatma bid'atidir. Allah bu biatta; biat edeni de, biat edileni de lanetlesin!"

Demek ki Hizbullah, on iki imamcı Şiî olmayan hiçbir hükümetin sözünü dinleyip itaat göstermemektedir. Geri kalan hükümetlerle ilgili olarak ise takiyye yapmak dışında sözlerini dinleyip itaat etmek yoktur.

Vesâilu'ş-Şî'a isimli kitapta[171] taraftarlarına yazmış olduğu bir mektupta -Abdullah (*aleyhisselam*) şöyle demiştir: "Bâtıl ehline iyi gözükmelisiniz! Onlardan gelen haksızlığa tahammül gösterin! Onlara katı kalpli, kaba[172] olmaktan sakının! Onlarla birlikte oturduğunuzda, iç içe karıştığınızda, sözlü tartışma yaptığınızda aranızda itaatkârlık olsun! Zira onlarla aranızda Allah'ın tutunmanızı emrettiği takiyyeyi uygulayarak bir arada oturmanız, kaynaşmanız ve sözlü tartışmada bulunmanız gerekir."

el-Hurr el-'Âmilî,[173] "Vucûbu 'İşrati'l-'Âmme bi't-Takiyye/Avam ile Takiyye Yaparak Muaşerette Bulunmanın Vücubiyeti" babında Ebu Basîr'in şöyle dediğini zikretmiştir: Ebû Cafer şunları söyledi: "Yönetim çocuksu olduğu zaman onlarla alenen kaynaşın, gizliden gizliye muhalefet edin!"

Aynı kaynak,[174] "Vucûbu Tâ'ati's-Sultân Takiyyeten/Sultana Takiyye Yaparak İtaat Etmenin Vücubiyeti" babın-

171 el-Hurr el-'Âmilî, 11/462.

172 Burada geçen *mümâzata* kelimesi; kabalık, katı kalplilik anlamına gelir. İstişare edip çekişmek manasındadır. Bkz: *Usûlu'l-Kâfî*, Kuleynî, 2/109.

173 *A.g.e.*, 11/470-471.

174 11/471.

da yöneticilere karşı takiyye yapmanın, gizlenenin hilafına bir şekilde onlara muamele etmenin vacip olduğuna dair birçok rivayet zikretmiştir.

Bu nedenle meşhur Şiî Muhammed Huseyn Fadlallah yöneltilen bir soruya verdiği cevapta şöyle demektedir:

- Geçmişte İslâm dünyasına hakim olan kişiler İslâm adına yönetmiş değillerdir. Bizler mesela Osmanlı yönetiminin adil, özgür ve İslâmî bir yönetim olduğuna inanmıyoruz.[175]

Hizbullah'ın Körfez ülkelerindeki kollarından bahsederken oradaki yönetimlere bakışını anlatmıştık. Onlara göre bu rejimler, alaşağı edilip yerine Safevî İran rejimi yanlısı Şiî yönetim kurulması gereken tağutî rejimlerdir.

BİRÇOK SÜNNÎ, LÜBNAN HİZBULLAHINA NEDEN KANDI? YALANLARINA NEDEN İNANDI?

Sanırım ehl-i sünnetin Hizbullah'a kanmasının ardındaki birçok nedenin öne çıkanları şunlardır:

1- Birçok Sünnînin, imamlar konusunda aşırılığa sahip olan, Kur'an'ın tahrif edildiğini söyleyen, büyük sahabîleri ve müminlerin annelerini tekfir eden ve on iki imamcı Şiîler haricindeki tüm İslâmî fırkaları tekfir eden -ki on iki imamcı Şiîler kurtulmuş, diğerleri ise cehennemliktir- Rafızî inancını bilmemesi.[176]

---

175 Ahmed Hıdır'ın "el-İslâm ve'l-Kongres el-Emrîkî" yazı dizisinin "Kırâe fî Fikri Za'îm Dîn Lubnânî" kısmı, *el-Muctema' Dergisi*, Sayı: 953, s. 45.

176 Daha fazla bilgi için bkz: *Hattâ Lâ Nenhadi'*, Abdullah el-Mevsılî. Bu eserde yeterli bilgi vardır.

2- Takiyye. Hizbullah çok iyi takiyye yapmaktadır. Rafızîlere göre takiyye, tarihî hocaları el-Mufîd'in şu tanımındaki gibidir: "Hakkı gizlemek, hak ile ilgili inancı örtmek, muhaliflere karşı saklı tutmak, din ve dünyaya ilişkin olarak zarar getirecek hususları onlara açmamak."

Rafızîlerce "ilk şehid" olarak tanınan Muhammed el-'Âmilî, takiyyenin tarifinde şöyle demiştir: "Takiyye, insanlara karşı iyi davranarak güzel görünmek; gailelerinden sakınmak maksadıyla inkâr edecekleri şeyleri de terk etmektir."[177]

Takiyye, Hasan Nasrallah'ın televizyon konuşmalarında Aksa'yı kurtaracağına dair söylediği sözlere Sünnîlerden birçoğunun kanmasını sağlayan en önemli faktördür. Hiçbir konuşması yok ki bu kimseleri inandıracak şekilde Filistin'den ve Yahudilerden söz etmesin!!

3- Medya. Medyanın olayları iletmekte ve Hizbullah'ı güzel göstermekte büyük bir rolü bulunmaktadır. Nasıl böyle olmasın ki?! Hizbullah'ı ve liderini gece gündüz allayıp pullayıp anlatan *el-Menâr* adında bir uydu kanalına sahipler. Öyle ki Hizbullah, avam nazarında, Allah yolunda cihad eden, sırf işgalcileri kovmaya ve Müslümanların topraklarını Yahudilerden kurtarmaya gayret eden mücahit bir hizip halini almıştır. Kendini, asıl sureti olan Humeyni'nin İran Devrimini Lübnan'a ve İslâm dünyasına ihraç etme imajından farklı bir şekilde göstermektedir.

---

177 Bkz: *et-Takıyye Menhec İslâmî Vâ'in*, Mehdi et-'Attâr, s. 16.

ŞİÎLER HİÇBİR GÜN İSLÂM VE MÜSLÜMANLARI SAVUNMA SANCAĞI TAŞIDILAR MI?

Rafızîler, geçmişte de günümüzde de bir balyoz ve -İslâm ümmeti sırtında- bir hançer olmuşlar ve olmaya da devam etmektedirler. Haçlılar, geçmişte ve halen bir İslâm beldesini alaşağı etmek istediklerinde bunlarla bahse girmektedirler. Rafızîlere meydan okuyoruz. Hepiniz birlik olun da bir Müslüman beldeyi kurtarmış tek bir Şiî komutan ismi söyleyin bakalım!

Şiîlerin İslâm Ümmetine Karşı Giriştikleri En Bariz Hainlik Nedir?

Şurası kabul edilmektedir ki Şiîler, dinî velayetlerini "Kum" merciiyyet makamlarından başkasına vermemektedirler. Siyasî velayetlerini de sadece Tahran Hükümeti'ne ve o siyasîlerin görüşlerini kollayanlara vermektedirler. Buraya dikkat edin![178]

Yahudilere gelince; Şaron, hatıralarında bunu ilan etmiştir: "Şiîler içinde uzun vadede İsrail'e düşman olanların var olduğunu hiçbir zaman görmedim."[179]

---

178 Bu açıklamaların en önemli olanı Mısır Cumhurbaşkanı'nın 8.4.2006 tarihinde *Al-Arabiya Kanalı*'na verdiği röportajdaki açıklamalardır. Buna göre Şiîlerin velayetleri kendi vatanlarındaki hükümetlere değil İran'adır. Aynı şekilde Ürdün Kralı Abdullah da dünyayı, Irak aracılığıyla başlayıp Lübnan Hizbullahı ile sona erecek Şiî Hilal'in ortaya çıkışına karşı uyarmıştır. Ayrıca İran'ın Irak'ın içişlerine karışması yolunda endişelerini dile getiren Suud Dışişleri Bakanı Suud Faysal'ın açıklamaları da bu yöndedir.

179 *Müzekkirâtu Şârûn*, s. 583.

Biz bu sözlerde -yani Şaron'un sözlerinde- İsrail'in, Hamas Hareketi liderlerini dünyanın her yerinde izlediği gibi Hizbullah liderlerini neden izlemediğinin cevabını bulabiliriz. Bunların en meşhuru da Şeyh Ahmed Yasin'in, Dr. Abdulaziz Rantisî'nin, Yahyâ Ayyâş'ın suikaste kurban gitmesi ve Dr. Halid Meş'al'e *-Allah sevdiği ve razı olduğu konuda kendisini muvaffak kılsın-* başarısız suikast girişimidir.

Bu konuda sözü fazla uzatmayıp Şiîlerin hainliklerine işaret etmekle yetineceğim. Konuyla ilgili daha geniş bilgi isteyenler için kaynakları zikredeceğim:

1- Müminlerin emîri Ali b. Ebî Tâlib'e hıyanetleri. Ali *radıyallâhu anh* bunları yermiş ve eylemlerinden uzak olduğunu ifade etmiştir.[180]

2- Kendi Şiası tarafından uyluğundan hançerle yaralanan ve onlar tarafından "Müminleri Zelil Eden" diye adlandırılan Hasan b. Ali *radıyallahu anhumâ*'ya hıyanetleri.[181]

3- Mektup yazarak kendisine biat etmek üzere Kûfe'ye gelmesini istedikleri, sonra da aleyhine dönerek katlettikleri Hüseyin b. Ali *radıyallâhu anhumâ*'ya karşı hainlikleri.[182] Hüseyin, yapılan hainlikleri görünce onlara beddua etmiştir.[183]

4- Şiî vezir Ali b. Yaktîn'in Harun Reşid zamanındaki hainliği. Hapishane tavanını üzerlerine yıkmak suretiyle Sünnîlerden beş yüz kişiyi katletmiştir.[184]

---

180 Kendi ashabını yerdiğine ilişkin konuşması için bkz: *Nehcu'l-Belâğa*, Thk. Muhammed Abduh, s. 148, 69 nolu Konuşma.

181 Bkz: *Bihâru'l-Envâr*, el-Meclisî, 44/24; *Delâilu'l-İmâme*, et-Taberî, s. 64.

182 *A'yânu'ş-Şî'a*, Muhsin el-Emîn, 1/32.

183 *el-İrşâd*, el-Mufîd, 2/110-111.

184 *el-Envâru'n-Nu'mâniyye*, Nimetullah el-Cezâirî, 2/308.

5- Fatımî Devleti ve Sünnîleri silip Şiîliği yaymak hususundaki hainliği.[185]

6- Karmatîlerin kanlarını ve mallarını mübah sayarak hacıları öldürmeleri.[186]

7- Büveyhîlerin hainlikleri ve ehl-i sünnet üzerindeki tasallutları.[187]

8- Rafızî vezir Müeyyidüddin Ebî Talib Muhammed b. Ahmed el-‘Alkamî’nin hainlikleri ve Abbasi Devleti’nin başkenti Bağdat’a Tatarların girmesinde oynadıkları rol.[188]

9- Rafızîlerin Şam’a giren Tatarların yanında yer almaları ve onların velayeti altında çalışmaları.[189]

10- Rafızîlerin Müslümanlardan; Halep’e giren ve Halepli birçok kişiyi katleden Hülagu’ya teslim olmalarını istemeleri.[190]

11- Rafızî Nasiruddin et-Tûsî’nin hainlikleri ve Sünnîlerin katledilmesi, mallarına el konulması ve fikrî miraslarının yok edilmesi konusundaki rolü.[191]

---

185 Bu oldukça büyük bir hıyanettir. Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 47.

186 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 63.

187 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 73.

188 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 81; Selman el-‘Avde, *Devru’ş-Şî’a fî Sukûti Bağdâd ‘alâ Eydî’t-Tetâr*.

189 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 92.

190 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 97.

191 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu’ş-Şi’a ve Eseruhâ fî Hezâimi’l-Ümmeti’l-İslâmiyye*, ‘İmâd Huseyn, s. 101.

12- Şiîlerin, mücahit imam Salahaddin'e *rahimehullah* karşı hainlikleri ve öldürme girişimleri.[192-193]

13- Şiîlerin, Sünnî Selçuklu Devleti'ne karşı hıyanetleri ve bu devlete karşı Haçlılara yaptıkları yardımlar.[194]

14- Lübnan'daki On İki İmamcı Şiîlerin (Emel Hareketi'nin) hainlikleri ve Haçlılarla yaptıkları antlaşmalar.[195]

15- Safevî Devleti'nin, Osmanlı'nın Avrupa'daki fetihlerine engel olması. Ayrıca Osmanlı Devleti aleyhine Hıristiyanlarla yaptıkları anlaşmalar ve giriştikleri komplolar.[196]

16- Körfez ülkelerindeki On İki İmamcı Şiîlerin hıyanetleri ve Rafızîlerin Irak'taki haçlılarla, Sistani ve el-Hekîm gibi kendi âlimlerinin ve taklit mercilerinin desteklenmesi konusundaki antlaşmaları.[197]

Amerika'nın Irak Büyükelçisi ve Irak'taki Amerikan Sivil yetkilisi Paul Bremer'a ait *'Âmun Kadaytuhû fi'l-'Irâk/Irak'ta Geçirdiğim Bir Yıl* adlı kitapta İmamiyye Şiî âlimlerinin Irak işgalinde haçlı Amerikan güçlerine yar-

---

192 Allah *azze ve celle*'nin Beyt-i Makdis'i fethetme şerefi bahşettiği Ömer b. Hattab *radıyallâhu anh* ile Salahaddin-i Eyyûbî *rahimehullah*, İmamiyye Şiîleri nazarında kâfirdirler!

193 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu'ş-Şi'a ve Eseruhâ fî Hezâimi'l-Ümmeti'l-İslâmiyye*, 'İmâd Huseyn, s. 109.

194 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu'ş-Şi'a ve Eseruhâ fî Hezâimi'l-Ümmeti'l-İslâmiyye*, 'İmâd Huseyn, s. 117.

195 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu'ş-Şi'a ve Eseruhâ fî Hezâimi'l-Ümmeti'l-İslâmiyye*, 'İmâd Huseyn, s. 145.

196 Daha fazla bilgi için bkz: Alevî b. Hasen Itırcî, *es-Safeviyyûn ve'd-Devletu'l-'Usmâniyye*.

197 Daha fazla bilgi için bkz: *Hıyânâtu'ş-Şi'a ve Eseruhâ fî Hezâimi'l-Ümmeti'l-İslâmiyye*, 'İmâd Huseyn, s. 167.

dım etmekle ilgili rolleri konusunda önemli itiraflar yer almaktadır:[198] "Birçok Şiî, 'Amerikalılar katliamın durması için girişimde bulunmadılar.' diye halen öfke duymaktadır. Bununla birlikte aralarında Ayetullah-ı Uzmâ Sistani'nin de yer aldığı Şiî liderler, yandaşlarını, kurtuluş çabalarının ilk günlerinden itibaren koalisyon güçleriyle yardımlaşmaya teşvik etmektedirler. Onların desteklerini kaybetme riskine girmemiz mümkün değildir."

Ayrıca -Irak İslâm Devrimi Yüksek Konseyi lideri- Abdulaziz el-Hekim'in sözünden de bahsetmiştir:[199] "Beni yakından, renkli gözlüklerinin ardından gözetleyerek şöyle dedi: 'Sayın büyükelçi söyleyin bana... Diyorsunuz ki bu yeni ordunun birliklerini bazı subaylar komuta edecek... Bu subaylar kimler olacak?' Ben de Arapça lakabını kullanarak, "Efendim, size söz veriyorum ki ilk birliğin komutanı Şiî olacak." dedim. Ardından 'Koalisyon sözünü tuttu.' dedi."[200]

Sistanî'nin, Amerikan kuvvetleriyle yardımlaşan biri olduğundan söz etmiş, fakat bu kuvvetlere mensup herhangi bir kimseyle alenen toplantı yapmak istemediğini söylemiştir. Aracılar vasıtasıyla Amerikalılarla bağlantıyı devam ettirmesini de övgüyle anmış ve şöyle demiştir:[201] "Özgürlüğün hemen akabinde Ayetullah-ı Uzmâ, -özel kanallar aracılığıyla- koalisyondan hiçbir kimseyle alenen bir araya gelmeyeceğini bildirmiştir. Kendisiyle kişisel bir top-

198 *A.g.e.*, s. 75.
199 *A.g.e.*, s. 80.
200 Bu sözler Bremer'a aittir.
201 *A.g.e.*, s. 213.

lantı yapmak konusunda baskı yapmadım. İslâm'ı ve Arap dünyasını anlayan biri olarak Hiyom (هيوم), bu durumu açık bir şekilde analiz etmiştir. Aleni olarak işgalci güçlerle birlikte görülmesi mümkün değildir. 1920 senesinin ve o yılın getirdiklerinin yansımaları mevcuttur. Muktedâ es-Sadr gibi temkinsiz davrananlardan oluşan çevresini koruması gerekmektedir. Fakat Ayetullah bizimle birlikte çalışacak. Çünkü aynı hedefleri paylaşıyoruz!!"

Rafızîlerin münafıklıklarını ve Müslümanlara sergiledikleri kandırmacaları tanıyasınız diye Paul Bremer bu gerçeği şu sözleriyle açıklamıştır: "Arap ve Batı medyası Ayetullah Sistanî ile koalisyon arasında farazî bölünmeyi konu ederken ben onunla, hayatî meselelerle ilgili olarak aracılar vasıtasıyla koalisyonun Irak'ta geçirdiği süre boyunca düzenli bağlantı içerisindeydim. Hume haklıydı. Yazın başlarında Sistanî bana, koalisyona olan düşmanlığından ötürü tutumunu takınamadığı haberini gönderdi. Hatta Ayetullah, koalisyonla olan genel ilişkiden kaçınılmasının ortak çalışmalarımızda kendisine daha fazla fayda sağlayacağına ve dinsel makamlara sahip Şiî din adamlarından mütedeyyin kişilere ilave olarak birçok Şiî ve Sünnî laiklerin yaptıkları gibi koalisyon yetkilileriyle alenen dayanışma içinde bulunmanın mümin çevrelerde güvenilirliğinin kaybolmasına neden olacağına inanıyordu."

Derim ki: Bu hainliğin ötesinde bir hainlik mi var!

Rafızîlerin dünya çapındaki en büyük taklit mercileri zahiren insanlara Amerikan güçlerinin varlığına muhalif-

miş gibi görünüyor. Ama aslında onlarla düzenli bir şekilde mesajlaşıyor. Çünkü hedefleri Irak’ta otorite sağlamak ve zenginliklerini paylaşmak! Şiîler için bu garip bir şey değildir; Ataları İbnu’l-‘Alakmî de şu an Abdulmecid el-Huî, Muhammed Bakır el-Hekim, Ali es-Sistanî’nin Irak’ta işgal güçleriyle yardımlaşmalarına ve Müslümanların ülkelerine saldırılması vazifesini kolaylaştırmalarına benzer şeyler yapmıştı. Yardım istenecek olan Allah’tır!

İSLÂMÎ(!) İRAN’IN, AFGAN HÜKÜMETİ’NİN VE IRAK HÜKÜMETİ’NİN DÜŞÜRÜLMESİ KONUSUNDAKİ ROLÜ VE AMERİKA İLE GİZLİ ANTLAŞMASI NEDİR?

Hiç kuşkusuz İran, olayların içinde hem vardır hem yoktur. En son olarak bölgedeki olaylarda, özellikle de savaş öncesi ve sonrasında Afganistan ve Irak konusunda önemli bir rol oynamıştır. Dahası Afganistan ve Irak’ın işgal planında Amerikalıların ilk koordinatörü olmuştur. Bunun gerçekleşmesi için elinden geleni ardına koymamıştır. Her iki devletin alaşağı edilmesinde gaye tektir: İki devlet içinde de etnik ve mezhebî kazanımların gerçekleştirilmesi... Amerikalılar da bizzat bilmektedirler ki İran olmasaydı Taliban’ın düşürülmesinde hızlı bir icraatı sağlanması mümkün olmazdı. Nitekim bu husus şu söylemle ifade edilmiştir: “Sen olmasaydın Pers kardeş, ne Kabil düşerdi ne de Bağdat...”

Evet... İran, Irak’ta Amerikan Kuvvetlerine yaptığı hizmetlerinin karşılığını almıştır. İşgal güçleri tarafından tayin edilen yönetim meclisinde büyük bir Şiî nüfuz elde

etmiştir. (Bu nedenle de istenen meşruiyeti bulunmamasına rağmen yönetim meclisini tanıyan ilk devletlerden olmuştur.) Halkın Mücahitleri Örgütü tarafsızlaştırılıp olaylar sahasından kaybedilmiştir. Aynı şekilde hâlihazırdaki nükleer meselede dahi, muamelelerinde bir yumuşaklık ve ahengin yeniden sağlanabilmesi gayesiyle İranlılarla Amerikalılar arasındaki gizli görüşmeler kanalıyla evrakların yeniden gözden geçirilmesi sağlanmıştır. İran'ın savaşla ilgili tarafsız bir tutum sergilediği görüşü doğru değildir. Çünkü tüm sinyaller; İranlıların, gelecekte sınır boylarında Amerikan Kuvvetleri'nin (kendi isimlendirmeleri ile "Büyük Şeytan"ın) bulunacak olmasına rağmen, Irak rejiminin düşürülmesiyle etnik ve mezhebî kazanç sağladıklarından, Irak'a saldırılmasına razı olduklarını göstermektedir.

HİZBULLAH, RAFIZÎLİK İNANCININ İHRAÇ EDİLEREK MÜSLÜMANLAR ARASINDA YAYILMASINI ÜSTLENMEKTE MİDİR?

Lübnan Hizbullahı, -takiyye yoluyla gizli Şiîliği yayma kürsüsü olan- *el-Menâr TV Kanalı* aracılığıyla İmamiyye inancını İslâm dünyasındaki Sünnîler arasında da yaymayı becerebilmiştir. Sünnî grupların hislerini rahatsız edecek herhangi bir şeyi (takiyye yaparak) belli etmemektedirler. Hatta Müslümanların vahdetinden ve işgalci Yahudilerin katledilmesinden başka bir şeyden söz etmemektedirler. Öyle ki liderleri Hasan Nasrallah, Sünnîlerle İmamiyye Şiîleri arasındaki ihtilaflı meselelere girmekten kaçınmak-

tadır. Zira kendini, Lübnan'ı savunma ve Aksa'yı Yahudilerden kurtarma sancağının taşıyıcısı olarak göstermiştir. Sünnîlerin birçoğu da buna kanmış ve Hizbullah'a, zihinlerinde oluşan imaja göre, kendilerini İsrail Devleti'nden kurtaracak bir kurtarıcı nazarıyla bakmaya başlamışlardır.

Hizbullah, gerçekleştirdiği operasyonları ve kendini savunmak için attığı füzeleri inancını yaymak için bir fırsat olarak kullanmıştır. Liderleri, İran'da Sünnîleri katleden Humeyni'ye rahmet okuyarak onun yoluna uymaya ve yöntemini örnek almaya davet etmeye başlamıştır.

Humeyni'nin vefatından sonra İran Devrimi'nin mürşidi olan Hamaney'e biatini yenilemiştir. Öyle ki birçok Sünnî, Humeyni'nin ve Hamaney'in İslâm dinine ve Müslümanlara destek olan kimseler olduğunu sanmışlardır. Bu yüzden Humeyni'nin ve Hamaney'in resimlerini Hizbullah'ın her köşesinde görebilirsiniz. Hatta Hizbullah, onların kitaplarını ve eserlerini dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar arasında yaymak üzere neşretmiş ve lüks baskılarını yapmıştır.

Öyle ki Batı ülkelerinde göçmen olarak yaşayan bazı Arapların, Hizbullah'tan ve Hizbullah'ın inancından etkilendiğini, İslâm'ın duruluğunu savunacak ve düşmanları kovacak olan sancağı Hizbullah'ın taşıdığı fikrine sahip olduklarını duyduk. İçlerinden bazısı da *-Allah korusun-* cehaletleri sebebiyle bâtınî Rafızî inancına sahip olmuşlardır.

LÜBNAN, İRAN-İSRAİL ÇEKİŞMESİNE SAHNE OLARAK HİZBULLAH'IN ELİNDE ESİR Mİ KALACAK?

Bu meseleyi Vaddâh Şerrâra şu sözleriyle açıklamıştır: "Lübnan, Humeynici hareketler için önemli bir çalışma sahası olduğu gibi Lübnan'ın, Hareket'in hedeflerini gerçekleştirene dek arzu ettiği ateşle ısınmaya devam etmesi gerekmektedir. Meselâ Hizbullah eski sözcüsü İbrahim es-Seyyid, şunları söylemektedir: Lübnan'daki esas, bize göre İsrail ile bir çekişme sahası, mevkii olarak kalmasıdır. İslâm'ın maslahatı Lübnan'ın bu şekilde olmasıdır."[202]

Hizbullah, iki İsrail askerini kaçırdığında Hizbullah mensupları bu tiyatroyu doğrulamış ve 14 Temmuz 2006 Cuma günü Hasan Nasrallah Lübnan *el-Menar TV Kanalı*'na çıkarak şunları söylemişti:

"Şu andan ve daha öncesinden itibaren siz açık bir savaş istediniz. Tamam, açık bir savaş olsun. Siz istediniz. Hükümetiniz oyunun kurallarını değiştirmek istedi. Öyleyse oyunun kuralları değişsin bakalım. Siz bugün kiminle savaştığınızın farkında değilsiniz. Siz Muhammed'in, Ali'nin, Hasan'ın, Hüseyin'in evlatlarıyla, Allah'ın elçisinin ev halkının ve sahabesinin evlatlarıyla savaşıyorsunuz. Yer küre üzerinde hiçbir kimsenin sahip olmadığı imana sahip bir toplulukla savaşıyorsunuz. Tarihleriyle, medeniyetleriyle ve kültürleriyle övünç duyan ve aynı zamanda maddî güce, çe-

---

202 *Devletu Hizbillâh*, Vaddâh Şerrâra, s. 336.

şitli imkânlara, deneyime, akla, sükûnete, hilme, azme, sebata ve cesarete sahip bir toplulukla savaşıyorsunuz. Sizinle bizim aramızda önemli günler olacak Allah'ın izniyle..."

Nasrallah konuşmasını şu sözlerle bitirdi: "Arap yöneticilere gelince; Size tarihiniz hakkında soracak değilim. Ancak çok kısa birkaç kelam... Biz maceracıyız... Biz Hizbullah içinde maceracıyız evet... Fakat 1982 yılından beri macerayı sürdürüyoruz. Ülkemize zaferden, özgürlükten, kurtuluştan, şereften, erdemlilikten ve onurdan başka bir şey getirmedik. İşte bizim tarihimiz... İşte bizim tecrübemiz... İşte bizim maceramız..."

Hizbullah'ın oynadığı ve Lübnan'ın yerle bir edilmesi için Siyonistlere yeşil ışık yaktığı bu tiyatro sebebiyle Lübnan yıkıma uğrayıp birçok cana kıyılınca ve Lübnan milyarlarca dolarlık bir yük altına girince Nasrallah, 3.8.1427/27.8.2006 tarihinde Lübnan *New TV Kanalı*'na, iki İsrail askerinin esir edilmesi operasyonunun Lübnan'da böyle bir yıkıma sebep olacağını bilseydi, böyle bir operasyonu emretmeyeceğini ifade etmiştir.

Hasan Nasrallah, Hizbullah komutasının, esir alma operasyonunun %1 dahi olsa bu ölçekte askerî bir operasyona neden olacağını beklemediğini açıklamıştır. "Çünkü bu büyüklükte bir saldırı savaş tarihinde meydana gelmiş değildir." Hizbullah'ın İsrail'e karşı ikinci bir saldırıda bulunmaya niyetinin olmadığını vurgulamıştır.

Sonuç olarak söz konusu tiyatro oyununun ardından Lübnanlı esirlerin ve öldürülenlerin sayısı ile Güney Lübnan'daki -düşman- İsrail baskısı ve Lübnan'ın hem havadan hem de denizden muhasarası daha da artmıştır.

Acaba Lübnanlılar, Lübnan'ın başına bu musibetlerin gelmesine neden olan Hizbullah liderinin yargılanmasını talep edecekler mi? Şairin;

"Onların yokluklarında işi hallederlerken,

İstişare etmiyorlar yanlarındayken." ifadeleri kendisine tıpatıp uyan Lübnan hükümeti ne gibi bir rol oynamaktadır?

Oysaki bir devlette en tehlikeli karar, kendi bilgisi olmadan, görüşü alınmadan bir başka devlete savaş ilan etmek ve istişare etmeden bu savaşı durdurmaktır.

Kim kimi yönetiyor?! Kim kimin başı?!

Hangi sisteme, hangi anayasaya göre oluyor bunlar?!

Malları yerle bir edilmiş, insanları katledilmiş, tüm altyapısı çökmüş, ekonomik dinamikleri yıkıma uğratılmış halkı ve vatandaşları için Lübnan Hükümeti'nin yerine getirmesi gereken ana görev nedir?

Buna sebep olanlardan hesap sorulacak mı acaba?

Duyduğumuz en büyük endişe, bu hizbin, hazır, paketlenmiş bir ithamdan dolayı hükümeti veya güneyde bulunan Sünnîleri ya da Filistin kamplarını hesaba çekmesidir.

Kendiliğinden ortaya çıkan bir soru:

İsrail ve Amerika, halkın sırf kendi iradesiyle seçtiği, resmî ve meşru Hamas hükümetiyle görüşmelerde bu-

lunmayı neden reddediyor da devlet içinde devleti veya İsrail’in Lübnan’ı ve dinamiklerini ezmesi için iki İsrail askerini kaçırma işini gerçekleştiren bir mafyayı temsil eden Hizbullah ile görüşme masasına oturabiliyor? Dikkat edersek Hasan Nasrallah’ın selefi olan Annas Musavî de 1986 yılının Şubat ayı ortalarında iki İsrail askerini kaçırmış ve bunun akabinde İsrail, Lübnan topraklarına saldırmıştı.[203] Lübnan üzerinde büyük yıkıma neden olmuştu.

Görüyoruz ki iki İsrail askerinin kaçırılması İsrail’in eline, -İsrail ne zaman isterse- Lübnan’ı yerle bir etme hususunda bir gerekçe vermiştir. Ortam olduğu gibi bu hizbin eline bırakılırsa, bu operasyonun Hasan Nasrallah veya bir başkası tarafından bir kez daha tekrarlanmasını uzak bir ihtimal olarak görmüyoruz.

“Hizbullah’ın bekâsı İsrail’in çıkarına; İsrail’in bekâsı da Hizbullah’ın çıkarınadır.” sözünü söyleyen gerçekten doğru söylemiştir.

Hizbullah ve on iki imamcı Şiîlerin, Irak’a düzenlenen Haçlı saldırısı karşısındaki konumu

Daniel Sobelman şunları söylemektedir: “Hizbullah, Amerikan girişimine ve Saddam Hüseyin rejimine muhalefetini gizlemedi. Fakat çok fazla ses çıkarmayarak da sessizliğini korudu. Savaşçıları ülke dışına çıkarmak üzere

203 *Emîru’l-Kâfile es-Sîra ez-Zâtiyye li Seyyidi’ş-Şühedâ el-Mukâvemeti’l-İslâmiyye es-Seyyid Abbas Musavî/İslâm Direniş Şehitlerinin Efendisi Abbas Musavî’nin Biyografisi*, Muhammed Ali Hânûn, Sunum: Hasan Nasrallah, s. 101.

Irak'a herhangi bir yardım göndermediklerini ilan etmeleri dışında seslerini hiç yükseltmediler. Bağdat tarafından altı Hizbullah mücahidinin Suriye-Irak sınırında yakalandığından söz edilince örgüt hemen bir bildiri yayınlayarak resmî olarak yalanladı."[204]

Nitekim Şiî taklit mercileri, Ayetullah-ı Uzmâ Ali Sistânî'nin Necef'teki evinde yaptıkları toplantıda Irak'taki Amerikan varlığına karşı savaşılmasına yönelik muhalefetlerini ilan ettiler.[205] Hatta Kuveyt *el-Vatan Gazetesi*, Lübnan Hizbullahının Irak'ta bazı üsler kurduğunu ve Irak'a Suriye topraklarından sızan 90 savaşçıyı bu üslere gönderdiğini bildirdi.[206] Bununla, Bedir Tugayları ve Mehdi Ordusu gibi Şiî milislere lojistik destek verilmesi ve Şiî nüfuzun nasıl yerleştirileceği, çeşitli bölgelerin nasıl kontrol edileceği ve Sünnî varlığın nasıl ezilip tasfiye edileceği konusunda tecrübe aktarımı hedefleniyordu.[207]

2006 yılı Ekim ayında Irak'taki Şiî Mehdi Ordusu komuta kadrosundan 35 kişi Hizbullah'ın resmî davetlisi olarak Lübnan'daki Hizbullah'a gönderilmişti. Buradaki

---

204 *Kavâid Cedîde li'l-Lu'be: İsrâîl ve Hizbullâh ba'de'l-İnsihâb min Lübnân* isimli kitabın son sayfası.

205 Kuveyt *el-Vatan Gazetesi*, 29.8.2004.

206 Kuveyt *el-Vatan Gazetesi*, 29.11.2003.

207 Lübnan Şiîlerinin Amerika ve İsrail'e sövüp lanet okuduklarını duyuyor ve şahit oluyoruz. Ama bu esnada Irak'ı işgale den Amerikan Haçlı Kuvvetleri ile Şiî âlimler arasında köklü ve sağlam ilişkileri de müşahede ediyoruz! Irak'ın Şiî halkı nasıl oldu da işgal güçlerinin hizmetkârı ve askeri konumuna geldiler?! Bu kitabın ekinde yer alan ve Şiî-Amerikan dayanışmasını gösteren resimlere bakınız.

hedef, askerî dayanışmayı sağlamak, bu kişilerin askerî eğitim alması ve kendilerine Şiî Hilal'in kurulmasına engel olarak gördükleri Sünnî cemaatlerle savaşma keyfiyeti konusunda eksiksiz bir fotoğraf sunulmasıydı.[208]

Derim ki: Müslüman kardeşim! İmamiyye Şiasından olan taklit mercilerinin birer işgal gücü olmasına rağmen Amerikan kuvvetlerine karşı savaşılmasına nasıl muhalefet ettiklerine bir bak! Şimdi burada soruyoruz: Lübnan'daki savaş cennete sokuyor da Irak'taki savaş cehenneme mi sokuyor? Irak da, Lübnan da İslâm beldesi değil mi?

Yoksa İran ve Suriye'nin çıkarları sadece Lübnan'da savaşılmasına mı cevaz veriyor?

İKİ İSRAİL ASKERİNİN KAÇIRILMASINDAKİ HEDEFİN NE OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUNUZ?

1- Nükleer programı nedeniyle İran üzerinde bulunan baskı hafifletildi. Dünya tamamıyla Lübnan'ın ve Lübnanlıların başına gelenleri izlemeye başladı.

2- Her ikisi de Rafızî olan Mehdi Ordusu ile Bedir Örgütü, Irak'ta bulunan Sünnîleri en çirkin biçimde katlettiler, göçe zorladılar, mallarını ve canlarını mübah saydılar ve camilerine el koydular... Bütün bu olanlar Amerikan şemsiyesi altında ve İran taklit merciinin (Ali Sistani'nin) desteğiyle yapıldı.

---

208 Müfekkiratu'l-İslâm internet haber sitesi. 3 Şevval 1427/25 Ekim 2006 Çarşamba.

3- Nükleer program konusunda ABD'ye, "Bizler savaşı, İran ve Körfez bölgesinden İsrail ve Lübnan bölgesine taşıyabiliriz." şeklinde bir mesaj verilmeye çalışıldı.

4- Suriye'nin Lübnan'dan çıkmasından, nüfuzunun zayıflamasından ve Lübnan'da ulusal birlik bilincinin güçlenmesinden sonra Suriye ve arkasından İran, Lübnan çıkarları konusunda kontrol ve yönetimi geri alabilmek için değişik bir yöntem oluşturmayı istedi. Dolayısıyla da Safevî İran ve Nusayrî Suriye nüfuzu lehine olacak şekilde oyun kartlarını dağıtmak üzere hileli kartı -Hizbullah direniş silahını- oyuna dâhil ettiler. Özellikle de hem dünya hem de Lübnan Hükümeti tarafından Hizbullah'ın silahsızlanarak Lübnan Ordusu'na katılması talebini dillendirdikten sonra... Bu durum İran çıkarları konusunda sıkıntıya sebep olacaktı. O yüzden Hizbullah'ın direniş maksadıyla silahlı olarak kalmasının bir gerekçesini oluşturmak üzere bu operasyonu gerçekleştirdiler.[209]

209 Mısır Dışişleri Bakanı Ahmed Ebu'l-Ğayt, 22.10.2006 tarihinde (Bkz: *el-Cezîre TV Kanalı* ve diğer haber kaynakları) iki askerin kaçırılmasının ardındaki hedefin Hizbullah'ın silahsızlanmasını içeren Taif Anlaşması'nın engellenmesi olduğunu, bu suretle bölge güçlerinden birinin -İran'ı kastediyor- çıkarına uygun şekilde durumun olduğu gibi bırakılacağını ve -Ebu'l-Ğayt'ın ifadesine göre- özellikle Şebâ Çiftlikleri ve Hizbullah'ın etrafında dönüp durduğu diğer yerlerin halen İsrail işgali altında bulunduğunu ifade etmiştir. Lübnan da, Hizbullah da -bu kaçırma olayından ve savaştan- büyük ölçekte zarar ve altyapının yerle bir edilmesinden başka bir şey görmemiştir.

5- Filistin direnişinden dikkatlerin kaçırılması. Şiîlerin -İrangate Skandalı olarak bilinen- silah alımı konusunda İsrail ile dayanışma ve anlaşma suçlamalarına adlarının karışmalarından, Taliban Hükümeti'nin düşürülmesi konusunda Büyük Şeytan(!) ile yardımlaşmalarından, işgalci Amerika ile Irak yönetiminde etnik ve mezhebî Safevî Şiî üstünlüğü konusunda dayanışma içinde bulunmalarından, Sünnî varlığı tasfiye etme, etnik temizlik yapma ve zalimce göçe zorlama faaliyetleri konusunda Şiî milislere direkt destek vermesinin ardından bu savaşı başlattı ki İsrail'e karşı direniş kartını eline geçirebilsin. Ardından da ileri aşamadaki Şiî Safevî nüfuzun yayılması kavgalarını verirken Sünnî Müslüman kalabalıkları kazanabilsin.

Filistinli yazar Gazi et-Tevbe şunları söylemektedir: "Hizbullah'ın Lübnan'da Siyonist düşmana karşı savaşıyla hedeflenen maksat, bir yönden Lübnan, Arap ve İslâm dünyası düzleminde İran ve Şiî mezhebi propagandası ve reklamı yapmak, diğer yönden de İran'ın Irak'ta işlediği cürümlerin üzerini örtmektir."[210]

GASPÇI YAHUDİLERE KARŞI ALLAH YOLUNDA CİHAD ETMEYİ HARAM MI GÖRÜYORUZ?

İmam İbn Kudâme *rahimehullah* şöyle demiştir: "Cihad, farz-ı kifayedir. Bir topluluk bu vazifeyi yerine getirirse, diğerlerinden sorumluluk düşer."[211]

---

210 Gazi et-Tevbe'ye ait makale, *el-Hayat Gazetesi*, s. 19, Sayı: 15848, T - rih: 25.8.2006.

211 *el-Muğnî*, İbn Kudâme, 13/6.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Müminlerin hepsinin toptan sefere çıkmaları doğru değildir. Onları her kesiminden bir grup dinde geniş bilgi elde etmek ve kavimleri döndüklerinde onları ikaz etmek için geride kalmalıdır. Umulur ki sakınırlar." (Tevbe, 122)

Üç yerde cihad, farz-ı ayn olur:

1- İki ordunun safları karşı karşıya geldiğinde orada bulunanların geri dönmesi haramdır; orada durmak farz-ı ayndır. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Ey iman edenler! Herhangi bir topluluk ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça anın..." (Enfâl, 45)

2- Kâfirlerin bir beldeye girmeleri durumunda o belde halkının, küffara (düşmana) karşı savaşması ve onları def etmesi farz-ı ayn olur.

3- Yönetici, bir topluluğa seferberlik ilan ettiğinde o toplulukla birlikte hareket etmek gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Ey iman edenler! Size ne oldu ki, 'Allah yolunda savaşa çıkın!' denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz?" (Tevbe, 38)

Daha sonra İbn Kudâme *rahimehullah* cihadı gerektiren şartları zikretmiştir. Bunlar şu yedi şarttır:

Müslüman olmak, ergen olmak, akıl sahibi olmak, hür olmak, erkek olmak, bedenen sağlam olmak ve nafaka temini.

"Yahudilerle savaşma konusunda İmamiyye Şiîleri ile neden birlik olmuyorsunuz?" diye soran olabilir.

Deriz ki: Rafızîler ne zamandan beri Sünnîlerle birlik olmuşlar ki?!

Yüce Allah'ın sözü en yüce olsun, küffarın sözü en alçak olsun diye savaşan Müslüman komutan Selahaddin-i Eyyûbî *rahimehullah*'ın hayat hikâyesine bakın! Bu tecrübeli mücahid, bu cesur komutan, İsmailî Şiîlerini -Ubeydiye Devleti'ni- yönetimden uzaklaştırmış, devlet işlerinden soyutlamıştır. Onları, önce idareden uzaklaştırmış, sonra da Beyt-i Makdis'deki haçlılarla savaşa yönelmiştir.

Biz -kim tarafından yapılırsa yapılsın- Yahudilerin öldürülüp hezimete uğratılmalarından sevinç duyuyoruz. Fakat Hizbullah'ın tiyatro oyunları, yalanları ve avama, basit kimselere karşı kullandığı sloganlar bizi aldatamaz. Biliyoruz ki bu hizip, İran ve Suriye'nin Lübnan'daki çıkarlarından başka bir şey için savaşmamıştır. Yoksa bu savaş ne İslâmî mukaddesatı savunmak ne de Beyt-i Makdis'in tek bir toprak parçasını kurtarmak içindir...

AKLA GELEN SORULAR

1- İran Hükümeti, İsrail'in Suriye topraklarına saldırması halinde askerî müdahalede bulunma tehdidi sa-

vururken Lübnan’daki savaşta Şiî yandaşlarının yanında neden askerî girişimde bulunmadı?

2- Hizbullah, İsrail hapishanelerindeki Lübnanlı esirlerin serbest bırakılmasını neden istiyor[212] da Suriye zindanlarında tutulan Lübnanlı Sünnîlerin serbest bırakılmasını talep etmiyor, hatta bunlarla ilgili olarak sesini neden hiç çıkarmıyor?!

3- İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedi Necad, İranlı gönüllülerin Hizbullahla birlikte, yan yana savaşmaya gitmelerine neden engel olmuştur[213]?! Hâlbuki malumdur ki “İsrail’in haritadan silinmesi gerekmektedir.” sözünün sahibi kendisidir.

4- Hamas Hareketi’nin liderleri Ahmed Yasin ve Abdulaziz er-Rantisî *-Allah ikisine de rahmet eylesin-* öldürüldüklerinde Hizbullah neden tek bir füze dahi ateşlememiştir? Hâlbuki Hamas Hareketi olayların göbeğindedir ve desteğe, dayanışmaya ve arka çıkılmaya çok ihtiyaç duymaktadır. Özellikle de Hamas, Hizbullah’ın her televizyon konuşmasında tekrarlayıp durduğu sloganlar olan Beyt-i Makdis’in kurtuluşu ve Filistin’in savunulması için çaba gösterirken!!

5- Hizbullah, iki hedefi gerçekleştirmek üzere iki askeri kaçırmıştır:

---

212 Hizbullah’ın 1992 yılı seçim programında yer almaktadır. (Bkz: *Hizbu -lah*, Na’îm Kasim, s. 394).

213 *er-Riyâd Gazetesi*, Sayı: 13916, Tarih: 6 Receb 1427/31 Temmuz 2006 Pazartesi.

a- Esirleri kurtarmak,

b- Toprakları kurtarmak (Nasrallah'ın açıklamalarına göre).

Fakat meydana gelen sonuç, İsrail'in kontrol altına aldığı toprak sayısının daha da artmasıdır. Diğer bir kısım araziler de UNIFIL eline verilmiştir. İşgalcilerin hapishanelerindeki esirlerin sayısı da artmıştır. Nasrallah, *el-Menar* ve diğer TV kanalları sayesinde medyatik zaferden başka bir şey elde edebilmiş midir?

6- Hasan Nasrallah ve hizbi, bazılarının sandığı gibi, İsrail'in güvenliği için bir tehlike oluşturuyorsa, bu hizbin başkanı arananlar listesine neden konulmamıştır?

7- Liderleri Hasan Nasrallah'ı yakalayanlar için maddî bir ödül neden konulmamıştır?

8- Diğer İslâmî derneklerin ve hayır kuruluşlarının hesaplarına yapıldığı gibi Hizbullah'ın hesapları neden dondurulmamıştır?

9- Hizbullah'ın, Şeb'â Çiftlikleri geri alınana dek Yahudilerle savaşını durdurmayacağını defalarca işittik. Ama Hizbullah, Yahudilerin diğer Lübnan topraklarından çıkmamalarına rağmen savaşı durdurdu.

10- Şerefli komutanların yaptıkları gibi liderleri Hasan Nasrallah'ın meydanlarda savaşçılara katıldığını, tebasıyla acıyı da tatlıyı da paylaştığını neden göremiyoruz?

11- Neden (Hizbullah'ın iddiasına göre) yenik düşmüş olan Siyonist ordunun Filistin topraklarındaki unsurlarının peşine düşülmemiştir?

12- Hizbullah, neden Irak Savaşı'nda ve el-Ahvaz'daki Sünnîlerin bertaraf edilmesinde İran'ı destekleme girişiminde bulunmuştur da namus düşmanı Amerikalılara karşı koymaya girişmemiştir? Liderleri ve efendileri Hasan Nasrallah, masum imamlarının makamları ve mezarları bulunan Irak'ı işgal etmelerine rağmen Amerikan askerlerinin katline niçin fetva vermemektedir?

METİNLER / EK: 1

HİZBULLAH ESKİ GENEL SEKRETERİNİN VERDİĞİ DEMEÇ[214]

Hizbullah eski Genel Sekreteri Subhî et-Tufeylî, *el-Şarku'l-Evsat*'a şunları söyledi: İran, dünyadaki Şiîleşmeye yönelik bir tehlike ve Amerikan projesinin mızrak başıdır. Lübnan'daki direniş, "gözden kaçırılmış" ve İsrail'in sınır muhafızlığı haline gelmiştir.

Beyrut, Sair Abbas

Hizbullah ve Lübnan devletiyle yaşanan bir dizi sorun ve problemin ardından, İran ile yaşadığı, kurucusu ve ilk genel sekreteri olduğu hizipten ayrılmak suretiyle bedelini ödediği "görüş ayrılıklarının" ardından 1997 yılından bu yana gözlerden uzak olan Lübnan Hizbullahının eski genel sekreteri Şeyh Subhî et-Tufeylî ile söyleşimiz (Baalbek şehrinin güneyinde) Breetal Beldesi'ndeki eski bir Hüseyniyye binasında gerçekleşti. Ordu subaylarından biri ve eski milletvekili olan et-Tufeylî ile beraber direniş gösteren Şeyh Hıdır Tuleys'in ve Hizbullah'a bağlı dinî havzadaki birkaç yandaşının öldürüldüğü çatışma bu anlaşmazlıkların son damlası oldu. Bunun ardından et-Tufeylî, Lübnan yargısı tarafından aranan adam oldu. Geçirdiği altı yıl boyunca "var ama yok" şeklin-

214 29 Receb 1424/25.09.2003 tarih ve 9067 sayılı *el-Şarku'l-Evsat Gazetesi*'ne verilen demeç.

de teorik olarak garip ama Lübnan açısından doğal bir hal yaşadı. Bu süre boyunca dost düşman herkes tarafından yeri bilinmekteydi. Karşılaştığı bazı sıkıntılara rağmen hiçbir yakalama girişiminde bulunulmamıştı.

Ortalıkta bulunmadığı süre zarfında Şeyh et-Tufeylî, zaman zaman görünüyordu. Mesela onun başını çektiği akım, Bekaa'da 2000 yılındaki seçimlere katılmıştı. Ayrıca 2002 yılında -daha sonra kapatılan- *MTV* televizyonunda göründü. Bu görüşme sebebiyle kuzeydeki Matn ilçesinde yapılan tâli seçimde -daha sonra milletvekilliği iptal edilen-muhalefetin adayı Gabriel al-Murr'u kazandırmakla itham edildiğini söylemektedir. et-Tufeylî, "zorunlu ikamet" sırasında yaşadığı halin kötüden daha kötüye dönüşmesi ve bu vaziyetin en nihayetinde de Hüseyniyye binasında sona ermesiyle bu ortaya çıkışlarının bedelini ödemiştir.

Şeyh et-Tufeylî, Bekaa'da belli bir ağırlığı ve açık bir etkisi bulunan bir şahsiyettir. Takındığı tavırlarda inada yakın girişimleriyle tanınmaktadır. *eş-Şarku'l-Evsat* aracılığıyla sesini duyurmayı kabul etti. Çünkü "Bölgedeki durumun yerlere düşecek bir seviyeye ulaşmasının" ardından sahip olduğu bakış açısını dile getirmek istemektedir. İsrail'i Lübnan topraklarından çıkaracak mızrağın başı olan Hizbullah'ın genel sekreteri olarak geçirdiği dönemdeki birçok mesele hakkında geniş malumat sahibi olan bir şahsiyetle gazetecilik refleksiyle bir haber yapma gayretindeydik. Farklı "isteklere" rağmen görüşme *el-Şarku'l-Evsat* gazetesinin Bekaa muhabiri Huseyn Derviş'in katılımıyla

gazete röportajı şeklinde gerçekleşti. Yerel ve bölgesel konular ele alındı. Bu konularla ilgili olarak Şeyh Subhî et-Tufeylî, “Lübnan ve bölge Şiîleri üzerinde bir tehlike olarak gördüğü” İran’ın rolüne dair sert eleştirilerini yöneltirek görüşlerini dile getirdi.

Öyleyse, direnişin sona erdiğini mi düşünüyorsunuz?

Tartışma noktası bu mu? Komuta kademesinin, İran Dışişleri Bakanı’nın muvafakatiyle Temmuz 1994 Anlaşması ve İsrail yerleşim bölgelerinin himayesine ışık yakan Nisan 1996 Anlaşması gibi anlaşmalara giriştiğinde zaten bu direniş bitmeye başlamıştı.

Fakat bu anlaşma Lübnan için bir zafer olarak görüldü. Çünkü Lübnanlı sivilleri tarafsızlaştırmış ve direnişin meşruiyetini itiraf etmişti. Bununla birlikte zaman zaman Şeb’â Çiftlikleri’nde direnişin birtakım operasyonları oluyordu. Bu anlaşmadaki temel hedef, direnişin tarafsızlaştırılması ve İsraillilerle anlaşmalara dâhil edilmesidir. Nitekim ara sıra meydana gelen yerel operasyonların hiçbir ciddiyeti yoktur. Çünkü İsrail gayet rahattır. Şeb’â Çiftlikleri’ndeki İsrailli ile işgal altındaki Filistin topraklarındaki İsrailli arasında fark var mı? Bu işgalin tanınması demektir. Benim görüşüme göre (Lübnan sınır beldesi olan) el-Hıyâm, aynen Akka ve Hayfa gibidir. Bana acı veren şey işgal altındaki Arap topraklarını kurtarmak uğruna gençlerin ölümüne söz verdiği direnişin, şu anda İsrail yerleşim bölgelerinin sınır muhafızı olarak durması ve İsraillilere karşı herhangi

bir girişimde bulunanları yakalayarak hapishanelerde türlü işkencelere tâbi tutmalarıdır.

Hangi hapishaneler?

Birden fazla olay meydana geldi. Girişimde bulunanlar Lübnan hükümetinin görevlendirdiği araştırma ve tasnife tâbi tutan Lübnan makamlarına teslim edildiler.

Lübnan ve Suriye'nin, direnişin operasyonlarını durdurması için bölgesel ve uluslar arası planda karşı karşıya kaldıkları baskıları gidermek üzere direnişin bu icraatlara giriştiği şeklindeki açıklamaları kabul etmiyor musunuz?

Ben fırsat kollanmasına karşı değilim. Bu, hikmet gereğidir. Fakat şu an olanlar bundan başka bir şey. Sen fırsat beklenmesi diyorsun; ben ise uygun bir uluslar arası vaziyetin beklenmesinin hikmetle hiçbir ilgisi olmadığını söylüyorum. Çünkü bu baskılar kesinlikle durmaz. Elimize uygun bir vakit de katiyen geçmez. Ben sözlerimi direniş içindeki evlatlarıma yönelterek onlara şunu söylemek istiyorum: Sizin bu yaptığınız haramdır, düşmana hizmet etmektir, mesele hıyanettir. Silahlarınızı bırakın ve gidin! Ya da karşı çıkıp düşmana karşı ateş açın! Herhangi bir fetva veya velayet-i fakih adı altında hiç kimsenin sizi kandırmasına fırsat vermeyin! Bana düşmanıma hizmet etmemi emredecek hiçbir fakih yoktur bu dünyada. Üzgünüm. Şehitlerimizin kanıyla vücuda getirdiğimiz direniş nasıl oldu da kaçırılıp düşmanlarımızın hizmetine dönüştü.

İran’ın size karşı tutumundaki dönüşüm ne zaman oldu? Sizin Hizbullah içindeki karar merkezinden uzaklaştırılmanızda İran’ın rolü var mıydı?

Benimle ilgili meydana gelen her şeye rağmen kendi kişisel konumumu genel konumun uzağında tutmaya titizlik gösterdim. Nitekim geçmiş ve şu anki kişisel olaylara rağmen İran’ı ve lider şahsiyetlerini hiç söz konusu etmedim. Genel bir meseleyi kendi kişisel konumum çerçevesine sokmamakta titiz davrandım. Fakat direnişe karşı tutumla ilgili meydana gelen dönüşümden sonra ve İran’ın, Amerika’nın bölgedeki işlerinin koordinatörlüğüne soyunmasının ardından sessizliğimi bozmanın uygun olacağını düşündüm.

Hizbullah içerisinde temsil ettiğiniz ve uzlaşmazlık ve keskin tavırlar gibi çeşitli başlıklar taşıyan projeyle ilgili olarak ve buna ilaveten Hizbullah’ın adının o dönemde rehinelerin kaçırılması gibi riskli konularla irtibatlandırılması hususuna ilişkin sözünü ettiğimiz dönüş anına tekrar dönersek..

Batılı rehinelerin kaçırılması konusunun konuşulmasının zamanı var. Biz şunu kesin ifade ediyoruz ki bizim o olayla bir ilgimiz yok. Sözünü ettiğiniz dönüşüm hususu ise iki noktada özetlenebilir. Birincisi: İran’da İmam Humeyni’nin ölümünden sonra belirginleşmeye başlayan bir politika vardı ve bu politikanın bizim İslâm anlayışımızla çarpışacağı gayet açıktı. İkincisi ise tabiatları gereği kendilerini sevdirmekten hoşlanmayan kimseler vardır.

Kendinizi mi kastediyorsunuz?

Ben İranlılara defalarca; kendi çıkarları benim kanaatimle çeliştiği takdirde eninde sonunda benim baskın geleceğimi, kesinlikle İran’ın ve İran siyasetinin maşası olmayacağımı söyledim. Ben ne eksik ne fazla sizin kardeşinizim ve ortağınızım, dedim. Fakat her yerde, ortak istemeyen ve hatta kör bir bağlılıkla kendilerine bağlanan güçsüzleri yeğleyen güçlüler vardır. Ben herhangi bir tarafa kımıldayayım diye toplumumun ezilmesini istemem. Müslüman fıkıhçılar içerisinde fakirlere ve Müslümanlara karşı zulmün desteklenmesinin, teyit edilmesinin caiz olduğunu söyleyen biri var mı? Bu nedenle rejimle birlikte yürümeyeceksen güç kullanarak ve mümkün olan diğer vesilelerle yok edilmeye doğru götürülürsün.

Fakat Hizbullah sizden sonra Lübnanlı bir tona büründü!

Lübnan’la ilgili olarak İran’ın hiçbir müdahalesi yoktur diyen yalan söyler. Karar Beyrut’ta değil Tahran’dadır.

Sizin velayetiniz zamanında dahi mi?

Evet, benim velayetim döneminde dahi… Merkez “komutanlık”ın İran’da bir karar makamı vardı. Fakat o zamanlar tavırlar ve kararlarda bir ahenk bulunmaktaydı. Kararları, bize dikte ettiriliyor olarak görmüyorduk. Bilakis bunlar kendi kanaatimizdi. İmam Humeyni’den veya onun tayin ettiği birinden bir emir geldiğinde bize “İsrail’le savaşın!” diyordu. Biz bunu bir emir olarak değil, kendi kanaatimiz olarak görüyorduk.

Humeyni'nin ölümü, İran'la ayrılığın başlangıcı mı oldu?

Belirginleşmenin başlangıcı diyelim.

O dönemde Suriye'nin tavrı nerelerdeydi?

Suriye, İsrail'in Lübnan bataklığında boğulmakta olduğunu görünce onu tekrar toparlamak istedi ve Lübnan yönetiminin orduyu çekilmiş olduğu Cezzin bölgesine göndermesini engelledi. Güneyden çekilince Şeb'â Çiftliklerini bir baskı noktası olarak bıraktı. Sanki Suriye alçak bir yöntemle de olsa Nisan Anlaşmasına yoğunlaşmak istiyordu. Ama İran'ın başka hesapları vardı. O zamanla ilgili olarak şunu dile getireyim: İran Dışişleri Bakanı cephenin teskin edilmesine ilişkin Amerikan istekleriyle uyumlu açıklamalarda bulundu. Daha sonra da cepheyi geri çekmek zorunda kaldı.

Sizin Irak'ın Şiî tavrına rıza göstermediğiniz izlenimine sahibiz. Bu tavrı neye bağlıyorsunuz?

Irak'taki Şiî kamuoyu da diğer herhangi bir kamuoyu gibi aklından önce başka birçok faktörün tahakkümü altındadır. Bazı Filistinli grupların gerçekleştirdikleri eylemler sırasında Lübnan'ın güneyindeki Şiî köyler ve şehirler İsraillileri güllerle karşıladılar. Fakat aynı köyler iki sene sonra direnişin en önünde yer aldılar. Bu nedenle ben inanıyorum ki Şiî sahadaki durum fazla uzun olmayan bir vadede dönüşecektir. Fakat sorun siyasîlerde… Siyasal dinî akımların büyük çoğunluğu Amerikalılarla suç ortağı olan İran akımının sancağı altındadır. Şiî siyasal liderlere, yönetim

meclisini kabul etmelerini ve bu meclisin üyeleri olmalarını emreden de odur.

İran'ın suç ortaklığına ilişkin söyledikleri-nizle Amerika ve Batı tarafından İran üzerinde uygulanan baskılar arasında bir çelişki görmüyor musunuz?

Kendimizi kandırmayalım. Şunu söylüyorum: Hiç kuşku yok ki Irak savaşından önce ABD-İran diyalogu vardı. İran'ı destekleyen İslâm Devrimi Yüksek Konseyi'nden bir heyet bu gayeyle Washington'u ziyaret etmişti. Irak'taki İran yanlısı akımlar ABD'nin Irak'ta var etmeye çalıştığı yapının bir parçasıdır. Öyle ki İran başkentindeki büyük Cuma hatiplerinden biri, Cuma namazı hutbesinde "İran olmasaydı Amerika, Afganistan batağında boğulurdu." demiştir. Yani İranlılar, Amerikalılara Afganistan'a girişi kolaylaştırmıştır. Zaten şu anda da orada kalmalarını kolaylaştırmaktadırlar. Burada eski büyükelçinin tutuklanmasından söz etmek veya oradaki nükleer silahı bahis konusu etmek İran dayanışmasının şartlarının iyileştirilmesi yolundaki Amerikan çabalarına dâhildir. Şiîlik şu anda İran'da, Afganistan'daki Amerikan projesinin desteklenmesine hizmet etmektedir. Buradan hareketle dünyadaki tüm Şiîlere, kendi isimleriyle cereyan eden şeylerin onlarla bir ilgisinin olmadığını ve bu olanlardan en büyük zararı görenin İslâm ve Şiîlik olduğunu söylemek istiyorum.[215]

215 Röportaj metni özetlenerek alınmıştır. Kitabımızın konusuyla ilgili o - mayan sorular çıkarılmıştır.

EK: 2

HASAN NASRALLAH (VE TARAFTARLARINA DİKKAT EDİN!)

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'a hamd olsun! Allah, kulu ve rasûlü peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selâm eylesin, bereket ihsan etsin! Bu girişin ardından:

Allah *azze ve celle* şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti." (En'âm, 153)

Bir başka ayetinde de şöyle buyuruyor:

"Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra, kim Peygamber'e karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse, onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız; o ne kötü bir yerdir." (Nisâ, 115)

Allah subhânehû ve Teâlâ, insanları saptırmak maksadıyla hakkı saklayarak bâtılı gizlemeye karşı uyarmıştır:

"Bilerek hakkı bâtıl ile karıştırmayın, hakkı gizlemeyin." (Bakara, 42)

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* ise şöyle buyurmuştur:

"İçinizde kendilerine sarıldığınız sürece asla dalalete düşmeyeceğiniz iki şey bıraktım: Allah'ın Kitabı ve Rasûlünün sünneti."[216]

Yine şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara ahlakın kıt olduğu yıllar gelecek. O yıllarda yalancı kimse tasdik edilecek, dürüst kişi yalanlanacak, haine güvenilecek, güvenilir kimse hain bilinecek ve o yıllarda ruveybida söz söyleyecek." "Ruveybida nedir?" denilince *"Genelin işleri hakkında konuşan bilgisiz adamdır."* buyurdu."[217]

Bu ayetler ve hadisler yoruma gerek olmayacak derecede açıktır.

Allah *azze ve celle*'nin Kitabında ve Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem*'den sabit olan sünnette var olan hususlara, ashabın *-Allah onlardan razı olsun-* anlayışıyla sarılmanın gerektiğine dair çok sayıda ayet ve hadis bulunmaktadır. Bazen bu ikisine sarılmayı, dostlukta ve düşmanlıkta takınılacak tavırlarda ve izlenecek ölçülerde bunlara göre hareket etmeyi emretmekte; bazen de dostluk ve düşmanlık konusunda izlenecek tutum ve ölçüler hakkında insanlar bu ikisi dışında, ehl-i hevanın ve şüphecilerin görüşlerine uyulmasına karşı uyarılmaktadırlar.

Günümüzde Şam diyarında, Yahudilerle kendilerine Hizbullah ya da Güney Lübnan İslâmî Direnişi adını verenler arasında cereyan eden savaş, Allah *azze ve celle*'nin

---

216 *Muvatta*, K. Kader, H.No: 1395 (Çev.)

217 İbn Mâce, K. Fiten, H. No: 4026 (Çev.)

Müslümanların inançlarını, Kitap ve sünnetin ölçülerine ve ashab ile onları en güzel şekilde izleyen tabiînin yoluna bağlılık derecelerini test ettiği bir fitne ve belâdan ibarettir.

Birçok kimse bu fitne ateşine düşmüştür. Yahudilere karşı Rafızî Hasan Nasrallah ve Şiasının başı çektiği şiddetli karşı çıkışlara dair işittikleri veya gördükleri şeyler bu insanları kandırmıştır. Tevhidin hakikatini, İslâm'da velâ ve beranın (dostluk ve düşmanlığın) hakikatini, Hasan Nasrallah ve Rafızî Şiasının sahip oldukları inancın ne olduğunu bilmeyen veya bilmiyor gibi görünen kimseler buna kanmışlardır.

Bu Safevî Rafızî hizbin fitnesi gerçekten şiddetli ve büyük çaplıdır. Gücü yeten ilim ehlinin bu fitneye karşı koymaları, ümmetin gözünü açmaları ve hem bu topluluğun hem de propagandasını yaptıkları ve hedefledikleri şeylerin hakikatini ortaya sermeleri gerekmektedir. "Ben aldatan biri değilim, aldatan kimse de beni kandıramaz." diyen Ömer b. Hattâb'ın *radıyallâhu anh*'ın bu sözünü İbnu'l-Kayyım *rahimehullah* yorumlarken şöyle demektedir: "Ömer *radıyallâhu anh*, başkasını aldatmamak konusunda çok titiz; aldanmamak hususunda da çok akıllıydı."[218]

Hilekâr medya organlarında cereyan eden, tehlikesi halk tabakasını aşıp birçok aydına, mütedeyyin insana ve davetçiye kadar varmış olan saptırma ve kandırmacaları algılayabilmek için cihad ve mücahidlerle ilgili gerçeklerin nasıl ters yüz edildiğine bakalım. Mezopotamya'da,

---

218 *er-Rûh*, s. 244.

Afganistan'da ve Çeçenistan'da savaşan küffara karşı koyan mücahitleri kimilerinin terörist ve anarşist olarak nitelediğini görüyoruz! Aynı kişiler, Rafızî Hasan Nasrallah'ın Güney Lübnan'daki savaşını meşru bir direniş ve Allah Teâlâ yolunda yapılan bir cihad olarak görmektedirler. Seni tenzih ederim ya Rabbi! Ne büyük bir iftiradır bu! Yukarıda geçen hadisde Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* ne güzel söylemiş. Hadisin bir parçası şöyleydi: *"İnsanlara ahlakın kıt olduğu yıllar gelecek. O yıllarda yalancı kimse tasdik edilecek, dürüst kişi yalanlanacak, haine güvenilecek, güvenilir kimse hain bilinecek…"*

Hizbullah ve sekreteri Rafızî Hasan Nasrallah sebebiyle Müslümanlar üzerinde cereyan eden fitne ve karalamaları bertaraf etmek üzere şu hususlara yer vereceğim:

Birinci Husus:

Az önce yer verdiğim ayetler ve hadisler ışığında anlayış, inanç, tavır, fikirlerin ve kişilerin değerlendirilmesi konusunda hareket kaynağının; Allah *azze ve celle*'nin Kitabı ve Rasûlü *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sünnetinden kaynaklanan doğru ölçü ve kıstas olması zarureti ortaya çıkmaktadır. O Kitap ve sünnet ki bunlara sarılıp insanlar arasındaki yürüyüşlerinde bunları kendilerine aydınlık kaynağı (nur) edinenler kesinlikle sapmaz, sağdan, soldan gelen saptırıcı fitnelerden sarsılmazlar. Beraberinde Allah *azze ve celle*'nin Kitabı, Rasûlü *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sünneti ve ashabın *-Allah onlardan razı olsun-* uygulamaları bulunan bir topluluğun, tüm bunlardan vazgeçerek yerleri-

ne türlü duyguları, birilerini karalamayı ve kişilerin heveslerini nasıl geçirebiliyorlar şaşıyorum!

Sırtı yüklüyken suyla,
Susuzluktan ölen develer gibi çölde…

Şimdi bu fitneye maruz kalmış adamı ve aldanmış hizbini Kitap ve sünnet ölçüsüne, tevhid ve şirk kriterine, hidayet ve dalalet mizanına vuralım da hem bu adamın hem de hizbinin hakikati neymiş öğrenelim! Acaba Allah Teâlâ ve Rasûlü *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in istediği şekilde hak üzere miymiş, yoksa şeytanın ve hizbinin çağrıda bulunduğu bâtıl üzere miymiş görelim. Ardından da bu adamın ve hizbinin yaptıkları cihadın hakikatiyle Yahudilere karşı düşmanlıklarının gerçeğini öğrenelim. Acaba Allah yolunda mı, yoksa tağut yolunda mı görelim. Başarı Allah'tandır deyip başlayalım söze:

Allah Teâlâ, Rasûlü *sallallâhu aleyhi ve sellem*'i, Kur'an-ı Kerim ile, Apaçık Nur ile "Sadece eşi ve benzeri olmayan bir tek Allah'a ibadet edilsin." diye gönderdi. Velâ ve berâyı (dostluk ve düşmanlığı) da bu esas üzere belirledi… Velâ (dostluk), Allah Teâlâ'ya, Rasûlü *sallallâhu aleyhi ve sellem*'e ve muvahhid müminlere; berâ (düşmanlık) da şirke ve müşrikleredir. Tevhid daveti, şirkten uzak durup sakındırmayı teşri kılmıştır. Bu yüzden de hiçbir fitne -yani şirk- olmasın ve din, hiçbir ortağı olmayan bir ve tek Allah'a ait olsun diye Allah Teâlâ yolunda cihadı ikame etmiştir.

Hizbullah diye isimlendirilen şeyin ve genel sekreteri olan Hasan Nasrallah'ın sahip bulunduğu realite, Kur'an'ın

davet ettiği, Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in ve ashab-ı kiramın uğrunda cihad ettiği şey midir?

Bu soruya verilecek cevap, bu adamın ve hizbinin inancını, mensubiyetini ve hedeflerinin ne olduğunu öğrenmeyi amaçlamaktadır. Hasan Nasrallah kimdir?

Hasan Nasrallah, 21 Ağustos 1960 tarihinde Lübnan'da doğmuştur. Caferîlik üzere dinî eğitim almak için 1976 yılında Irak'ın Necef şehrine gitmiştir. Bekaa'da Emel Hareketi'nin siyasî sorumlusu olarak; 1982 yılında Siyasî Büro üyesi olarak atandı. Çok geçmeden bu hareketten ayrılarak Hizbullah'a katıldı ve 1985 yılında Beyrut sorumlusu olarak, ardından da Merkezî Komuta üyesi ve 1987 yılında Savaş Yürütme Kurulu üyesi olarak atandı. Daha sonra eski genel sekreter Abbas Musavî'nin 1992 yılında suikast sonucu öldürülmesinin ardından selefinin velayetini tamamlamak üzere genel sekreter seçildi. 1993 ve 1995 yıllarında iki kez daha seçildi.[219]

Bu kısa biyografik bilgiden de anlaşıldığı üzere o, aşırı bir Rafızî Şiî'dir. İran'da egemen olan Caferî On İki İmamcı mezhebe bağlıdır. Bu mezhebi desteklemekte ve propagandasını yapmaktadır. Bu nedenle "Arapların Humeynisi" olarak meşhur olmuştur. Çünkü Nasrallah, Humeyni'nin Pers diyarında yaptığı gibi Arap diyarında bir Rafızî devleti kurmayı istiyordu. Cebel Lübnan'ın Sünnî müftüsü şöyle

219 Hasan Nasrallah ile ilgili bu biyografik bilgiler, *eş-Şâhid es-Siyâsî Dergisi*'nin 3.1.1999 tarihli 147. sayısındaki röportajın giriş kısmından alınmıştır.

demektedir: "Hizbullah, İran'ın Arap ülkelerine açılan kapısıdır."

Bu adamın mensubu olmakla övündüğü ve misyonerliğini yaparak yaymak için uğrunda cihad ettiği On İki İmamcı Caferî mezhebin esaslarını bilmezsek, tanıtımı eksik kalır.

Bu mezhep, bu topluluğun klasik ve modern kitaplarını biraz inceleyen ve ayrıca internet sitelerine, hüseyniyelerde ve yıllık merasimlerde kaydedilmiş görsel ve işitsel belgelere göz atan kimselere gizli kalmayacak şekilde küfür ve şirk esasları üzerine kuruludur. Hasan Nasrallah'ın ve hizbinin mensubu olduğu bu mezhebin en tehlikeli esaslarının bazıları şunlardır:

1- On iki kişilik imamlarının masum olduğuna inanmaları. Bu imamlar hakkında; -yüce Allah dışında- bunlara ibadet edecek, kabirlerine hac amacıyla ziyaret düzenleyip tavaf edecek ve kabirdeki ölüden medet dileyecek kadar aşırıya gitmeleri… Onların gaybı bildiklerine ve -Humeyni'nin *el-Hükûmetu'l-İslâmiyye* adlı kitabında açıkça ifade ettiği gibi- kâinatın en ufak zerrelerinin dahi onların tasarrufunda olduğuna inanmaları.

2- Kur'an'ın tahrif edildiğine, eksik olduğuna ve gerçek Kur'an'ın beklenen Mehdileri ile beraber kayıp olduğuna, Mehdi ile birlikte bu Kur'an'ın da ortaya çıkacağına inanmaları. Bugün Müslümanların elinde olan Kur'an'ı âlimlerinin ve ayetullahlarının emriyle kendi Kur'anları ortaya çıkana kadar okudukları.

Biri çıkıp "Onlar, Kur'an'ın tahrif edildiği görüşünü yalanlıyorlar." diyebilir. Biz de cevaben şunu söyleriz: Bu görüş onların kendi kitaplarında, Rafızîler nazarında muteber birer imam olan Küleynî'ye ait *el-Kâfî,* Tabersî'ye ait *Faslu'l-Hitâb* gibi kendi referans kaynaklarında mevcuttur. Kendilerine nispet edilen bu görüşü yalanlıyorlarsa, bu iki kitapta ve diğerlerinde Kur'an'ın tahrif edildiğini söyleyenlerden uzak olduklarını açıkça ifade etsinler ve bu görüşü benimseyenlerin küfrüne hükmetsinler; ama böyle bir şey olmamış ve olmayacaktır da!

3- Ashaba, *-Allah hepsinden razı olsun-* özellikle de ashabın Ebû Bekir es-Sıddîk ve Ömer *radıyallâhu anhuma* gibi büyüklerine ve ayrıca başta Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in sevgili eşi Âişe *radıyallâhu anha* olmak üzere hanımlarına sövmeleri ve tekfir etmeleri. Âişe *radıyallâhu anha*'yı tekfir edip hakkında zina iftirasında bulunmaktadırlar. *-Allah onların canını alsın-* nasıl da iftira diyorlar!

4- Klasik ve modern tarihlerinde Yahudi ve Hıristiyanlara dostluk gösterip İslâm ehline karşı onlara arka çıkmışlar, Müslüman beldelere yönelik saldırıların yolunu açmak üzere savaşçılara yardım etmişlerdir. İbnu'l-'Alkamî'nin Irak'a saldıran Tatarlara verdiği desteğe ilişkin haberler hiç kimseye gizli değildir. Aynı şekilde şimdi de Irak ve Afganistan'ın işgalinde Amerikan askerleriyle dayanışma içinde olmuşlar ve olmaya devam etmektedirler. Sünnîlerin katledilip tasfiye edilmesinde halen savaşan askerlerin

gözü kulağı ve koruyucusu durumundadırlar ve onlara arka çıkmaktadırlar.

Yukarıdaki satırlarda sözü edilen eylemler ve inanışlar, daha önce gizlemeye çalıştıkları gibi artık söz edilemez ve sır olmaktan çıkmıştır. Artık bunlar ya bizzat kendi itiraflarıyla ya da takiyye maskelerini ve yalanlarını meydana çıkaran vesikaların ele geçmesiyle ortaya serilmiştir… Hasan Nasrallah ve hayal kırıklığına uğramış hizbinin de mensubu olduğu On İki İmamcı Rafızî Şiîlerin gerçeği budur. Bu adamın ve hizbinin ortaya attığı, ümmetin savunuculuğunu yaptığı, ümmet adına Yahudilerle savaştığı, Yahudi Devleti'nin boynunu vurduğu ve Allah yolunda cihad ettiği şeklindeki sahte sloganlara aldananların elinde artık başka bir mazeretleri var mı?!

Bu adam, bu şirk içerikli komplocu inançlarıyla eğer imkân bulsa *-Allah göstermesin-* en büyük şirk üzere, ashaba *-Allah onlardan razı olsun-* sövgü üzere, ehl-i sünneti tekfir etmek ve ardından da -bugün Irak'ta olduğu gibi- köklerini kazıyıp yok etmek esası üzere bir Rafızî Şiî devleti kuracaktır.

"Nasıl olabilir ki! Onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne ahit, ne de antlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar, hâlbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor. Çünkü onların çoğu yoldan çıkmışlardır." (Tevbe, 8)

Bununla birlikte Müslüman fertler arasında buna güvenen, bel bağlayan ve muzaffer olmasını temenni edenler bulunmaktadır! Gafletimizden ne zaman uyanacağız?

Velâ-berâ, sevgi-buğz konusunda tavır ve kişileri değerlendirmede ne zaman Rabbimizin Kitabını ölçü edineceğiz? Duygusallık, sahte sloganlar, göz boyama ve karalama ölçülerinden ne zaman kurtulacağız?

İkinci Husus:

Bazı kimseler, Yahudiler karşısında devlet ve grup olarak herkesin boyun eğmesine rağmen onların sebat ettiğini, şu an dahi -Yahudilerin bizzat kendi itiraflarıyla- düşmana zarar vermeye devam ettiğini ve dolayısıyla ümmetin düşmanına darbe indirdiği halde bunlara nasıl düşman olabileceğimizi anlamakta güçlük çektiğini söyleyerek "Yahudilere zarar verilmesine sevinmeyelim mi?" demektedirler. Bu hiç kuşku yok ki bir şüphe ve fitnedir. Fakat olaya yüzeysel olarak ve fevrî duygularla bakan ve bu topluluğun esaslarını, inançlarını ve hedeflerini bilmezlikten gelenleri kandırabilir.

Bu şüpheyle ilgili detaylı bir cevap verebilmek için başarıyı Allah'tan bekleyerek şunları ifade etmek istiyoruz:

İlk olarak: Yahudilerin gerek fertlerine ve gerekse teçhizatına ilişen herhangi bir zarar hiç şüphe yok ki bizi sevindirir. Fakat bu bizim değişmezlerimizi unutturup aldanarak duygularımıza göre hareket etmek suretiyle "Yahudilere darbe vuran bizim kardeşimizdir, dostumuzdur!" dememize neden olamaz. Bilakis Filistin'deki mücahid kardeşlerimiz gibi Allah Teâlâ yolunda cihad eden, tevhidin ve sünnetin yayılmasını isteyen kimselerle diğerleri arasında fark gözetmemiz gerekir. Böylelerini dost edinir, zaferleri

ile seviniriz. Tevhid üzere olmayan ve birtakım farklı hedefleri bulunanları ise, -her ne kadar düşmanı zayıflatmak için indirdikleri darbeden dolayı sevinsek de- dost edinmez ve desteklemeyiz. Yeryüzünde şirkin ve Rafızîliğin yayılmaması için düşmanın onlara darbe indirmesine de seviniriz. Lisan-ı halimiz şunu söyler: Allah’ım! Zalimleri zalimlerle helak eyle! Muvahhidleri bunların arasından sağ salim çıkar! Biz, düşmanın Rafızîlere darbe indirmesine seviniyoruz derken ileri gelenlerini ve yerlerini vurmasını kastediyoruz. Yoksa çocuk, kadın ve masumlardan oluşan Müslümanların genelini kastetmiyoruz. Bunların vurulması bizi sevindirmez, aksine üzer.

İkinci olarak: Bölgede Hasan Nasrallah ve hizbini destekleyen İran ve Suriye tarafından yönetilen büyük bir komplo, hileli bir oyun tezgâhlanıyor. Zaten Hizbullah’ı bu işe iten de bu iki devlettir. Söz konusu komplo özetle şudur: Bölgede büyük bir popülist Safevî projesi uygulanmak istenmektedir. Irak’a yönelik Amerikan, Safevî ve Siyonist saldırının başlamasından itibaren bu proje süratli bir şekilde uygulamaya sokulmuştur. Birkaç ay önce Şam’da Hizbullah’ın ve bazı Filistinli grupların da katıldığı İran-Suriye stratejik ortaklık antlaşması ilan edildi. Mezhebî noktadan hareketle Irak Şiî hareketleri de onlar yanında yer aldılar. Bu yeni ve şaibeli antlaşma, İslâm ümmetine karşı Yahudi varlığının bizatihi kendisinden daha tehlikeli oldukça habis bir kanserli projeye dönüştü. Bu habis projenin, bölgenin Müslüman halkları nazarında makbul bir

görünümü olması için Müslüman kalabalıkların duygularıyla adımlarını hızlı atması ve oyunu sağlamlaştırması gerekiyordu. Az önce küfür ve düşmanlık içeren en önemli inanç esaslarını dile getirdiğimiz tehlikeli Safevî projesinin sahiplerinin gerçek niyetlerinin arkasında saklanabileceği, Filistin meselesinden, bu mesele üzerinde ve içinde oynamaktan daha üstün bir şey bulunmamaktadır. Bu tehlikeli projenin özü; Şam ve Irak topraklarını, demografik, mezhebî ve Safevî misyonerliği bakımından saldırıya maruz bırakarak boyun eğdirip işe başlamak suretiyle Arap ve İslâm dünyasına egemen olmaktır.

Üçüncü olarak: Lübnan Rafızîleri ile Yahudiler arasında bu karşılaşma niçin bu zamanda meydana geldi? Bu grubun bu hareketinin birkaç farklı nedeni vardır:

1- Irak Safevî milislerinin Irak'ta giriştikleri etnik ve mezhebî temizlik operasyonlarının şiddetlenmesi ki Filistin nüfusuna karşı vahşice işlenen yok etme operasyonları da Sünnîlerin Güney Irak'tan tehcir edilmesi de buna dâhildir. Basra'da Sünnî nüfus, Amerikan işgalinin hemen öncesinde %40 iken ve on yıllar boyunca çoğunluk durumundayken şu an sadece %7 kadardır! Öte yandan İran Cumhurbaşkanı Nejad'ın İsrail'i varlık dünyasından silme, en büyük şeytan Amerika'ya karşı cihad etme gibi sloganlarının içi boş olduğu ortaya çıkarken ehl-i sünnet, asıl sadık mücahitlerin Afganistan'da, Irak'ta ve Çeçenistan'da savaşanlar ve ayrıca Filistin direnişi olduğunu ispatladı. Filistin direnişi de Sünnîdir. Tabiatıyla Siyonist varlığa karşı koyan tek

gücün kendileri olduğu balonu, İsrail'in "Yaz Yağmurları" adlı saldırıları sırasında Filistinlilerin gerçekleştirdiği "Dağılan Hayaller" operasyonu ile sönüverdi. Zira Siyonistler, Filistin halkı ve direnişçi Filistin gruplarına karşı hedeflerini gerçekleştirmek üzere tıkalı bir yola girmişti. İşte bütün bu olanlar Safevî Rafızîlerin ne olduğunu, işgalci askerlerin maşası olduklarını ortaya çıkarmış ve maskelerini düşürmüştü. Dolayısıyla itibarlarını geri iade edecek ve ortaya çıkan skandallarını örtecek bir çalışma gerekiyordu.

2- Hizbullah'ın; müttefiki olan ve Irak direnişine karşı Amerikan işgali ile aynı safta yer alıp suç ortaklığı yapan İran'ın yanında yer aldığının ortaya çıkması.. Hizbullah'ın Irak'ın Safevî milislerini yüreklendirme ve bunlara eğitim verme oyununa katıldığının farkına varılması.. Irak'taki Sünnîleri ve Filistinlileri yok etme amaçlı operasyonlar düzenleyenler de aynı milislerdir!

3- Halk açısından reddedilen Siyonist ve Amerikan işgaline destek veren popülist Safevî müttefiklerin takındıkları tavırların bir yansıması olarak Suriye ve Lübnan'daki Şiîlik kampanyalarında aksilikler başlaması... Ardından iki projenin, Amerikan ve Safevî projelerinin Irak'taki nüfuz çatışmalarının belirmeye başlaması.

Bu nedenle dikkatleri, Irak'taki Sünnîler ve Filistinliler üzerinde popülist Şiîler eliyle cereyan eden hadiselerden başka tarafa çevirecek eylemler gerekiyordu. Siyonist ordunun acziyetini meydana çıkaran Sünnî Filistin direnişi üzerinde yoğunlaşan bakışları başka yöne kaçırmak gerek-

mekteydi. Bölgedeki Şiî misyonerlik faaliyetlerine duyulan güvenin geri kazanılması, Ahmedi Nejad’ın İsrail’i ve Siyonist varlığın direnişini yok etmek gibi sahte çağrılarının itibarını iade etmek, Hizbullah’ın Irak direnişine karşı faaliyetlerde bulunma suç ortaklığının üzerini örtmek, Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad’ın yaymakla tehdit ettiği anarşi lehine olacak şekilde Lübnan’daki oyun kartlarını karıştırmak... Lübnan’ın -halkı ve resmî makamlarıyla Lübnan’ın tamamının- aleyhine dahi olsa, Lübnan’ın yerle bir edilmesiyle de sonuçlansa tüm bu sayılanların yapılması gerekliydi!

İşte bu sebeple ve bütün bu hedefleri sağlayabilmek için Hizbullah-Pers-Safevî üçlü projesinin üçüncüsü olan Hizbullah, Siyonist varlık karşısındaki son operasyonunu veya macerasını gerçekleştirdi!

Bizler Siyonist düşmana yönelik yapılan bir operasyona karşı mıyız? Kesinlikle hayır! Bizler gaspçı Siyonist varlığı sıkıntıya sokan, zayıflatan, prestijini sarsan her türlü faaliyetten sevinç duyarız, fakat aldanmayız. Bu operasyonun, Siyonist projeden daha tehlikeli olan bir projenin ülkemizdeki hedeflerini gerçekleştirmek üzere yapılan faaliyetler dizisine dâhil edilmesini de kabul etmeyiz. Bu operasyonu yapanların; Bağdat’taki Filistinlileri katlederken, canlarını, kanlarını, namuslarını ve mallarını mübah sayarken Filistin sorunundan çıkar sağlamalarını da kabul edemeyiz. Safevîlerin kendi alçak hedeflerini gerçekleştirmek için Suriye ve Lübnan güvenliğini hiçe saymalarını da kesinlik-

le kabul etmeyiz. Pers Safevî projesi sahiplerinin teşvik ve provoke girişimleriyle Siyonist proje sahiplerinin uygulamaya koydukları Lübnan'ın yerle bir edilmesi, evlatlarının, çocuklarının ve kadınlarının katledilmesi faaliyetlerini de katiyetle kabul etmiyoruz. Neo-Safevîlerin bir taraftan şehitlerin başları üzerinde ve güpegündüz Amerikan-Siyonist projelerine destek verirken diğer taraftan da hilekâr ve aldatıcı bir yöntemle kendilerini direnişçi gibi lanse etmelerini de kabul etmiyoruz. Dikkatlerin, Safevîlerin Irak'ta Müslüman aileler ve Müslüman halk üzerinde işledikleri cürümlerden başka tarafa saptırılmasını hiçbir vakit kabul etmeyiz. Böyle şaibeli operasyonların; Safevî İran'ın, Araplara ve Müslümanlara, vatanlarına, zenginliklerine, mallarına ve ırzlarına karşı çirkin bir projede kullanılacak olan nükleer bomba yapımında vakit kazanmak için kullanılmasını da kabul etmiyoruz.

Tarihin tüm yapraklarını karıştırın. Pers İran'ın Siyonistlerle ve hatta "En Büyük Şeytan(!)" Amerika ile tek bir savaşa veya çatışmaya girdiğini gösteren bir şey dahi bulamazsınız. Tarihte bunu ifade eden tek bir harf dahi bulamazsınız. Aksine İran'ın Irak'la yaptığı savaşta Siyonist-Amerikan silahlarını ithal ettiğini (İrangate Skandalı) görebiliriz. Aynı İran, Neo-Misyoner Yerleşimci Yayılmacı Safevî Paktı'nın başını çekmektedir. Yine aynı İran, Irak işgalinin devamlılığı konusunda Amerika'ya destek olup yardım etmektedir. Hizbullah'ı, Lübnan'ı yıkıma uğratmak, güvenliğini ve istikrarını tehdit etmek üzere kullanan da aynı İran'dır. Aynı İran'ın gözü halen Arap Körfezi

üzerindedir. Birleşik Arap Emirlikleri'ne ait üç adayı işgal eden de aynı İran'dır. Aynı İran, Filistin'deki hareketleri, tüm Arap ve Müslüman bölgenin güvenliği aleyhine de olsa dilediği zaman kullanacağı, oynayacağı birer koz haline çevirmektedir!

Üçüncü Husus:

Bu kısmı kendimizden ve Müslümanlardan ümitsizliği giderecek konulara ayırmak istiyorum. Şöyle ki olaylar, her ne kadar acı verse de, karanlık olsa da belki de sabahın yakın olduğunun habercisidir. Mücrimlerin, münafıkların izledikleri yolun devamlı şekilde ve sürekli artarak ortaya çıktığına, muvahhidlerin konumlarının, sebatlarının ve dürüstlüklerinin belirginleştiğine şahit oluyoruz. Allah Teâlâ'nın yardımı gelmeden önce kesin bir haldir bu; kâfirlerin silikleşip helak olması ve sadık müminlerin güçlendirilmesi... Bundan önce sadık müminleri; kâfirlerden, münafıklardan ve kalbinde hastalık bulunanlardan ayıracak bir imtihan ve ayrıştırma süreci geçmesi gerekir ki helak olan delili ile helak olsun; yaşayan delili ile yaşasın! İşte şu an olan da budur. Bu ayrışmadan önce Allah *azze ve celle*'nin yardımı gelmez.

Nefislere ümit aşılayan, mücrimlere ve kurdukları tuzaklara karşı korku ve endişe bırakmayan bir başka husus da Allah Teâlâ'nın şu sözüdür:

"Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara

yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır." (Enfâl, 36)

Rafızîlerin, bölgedeki yayılmacı Safevî projelerine hizmet etmek istedikleri bu olaylar belki de durumu onlar aleyhine ters çevirecek ve sonlarının başlangıcı olacaktır. Bu büyük cürüm, projelerini de ezip ufalayacaktır. Allah Teâlâ'nın sünneti, hak ehlinin bekâsı yönündedir. Bâtıl gidici ve yok olucudur. Allah *subhânehû* şöyle buyurmuştur:

"Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!" (Enbiyâ, 18)

"İşte Allah, hak ile bâtıla böyle misal verir. Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir." (Ra'd, 17)

Allah *azze ve celle*'den; bizleri hak ehlinden ve hak yandaşlarından eylemesini; bu ümmete, dostunun izzet bulacağı, düşmanının da zelil olacağı, marufun emredilip münkerin yasaklanacağı hayırlı bir hal kazandırmasını dilerim! Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Dr. Abdulaziz b. Nasır el-Celîl

29.6.1427h.

EK: 3

ÖMER'İN FETHETTİĞİ FİLİSTİN'İ, ÖMER'E LANET OKUMA İNANCINA SAHİP OLANLAR KURTARAMAZLAR

İslâm ümmeti bugün, tozu dumana katan savaşlar ve türlü kötülükler yaşamaktadır. Sistemi parçalanmış, yaraları açılmıştır. Hiçbir mümin hakkında ne ahit ne de antlaşma gözetmeyen, küfür ve fücur içerisindeki bir topluluğun idare ettiği çirkin savaşlar yaşanmaktadır.

Mübarek topraklar olan yaralı Filistin, gece gündüz ağır acılar tatmakta; trajik görüntülere, elîm sahnelere, ufak çocukların bağırtılarına, işkence ve kuşatma çığlıklarına, yakınını kaybedenlerin ıstıraplarına ve yetimlerin vaveylalarına şahit olmaktadır.

Gece gündüz peş peşe gelen kefenler, taşınmakta olan cenazeler, yıkıma uğramış yuvalar, hiçe sayılmış mahremiyetler, devasa boyuttaki olaylar gönülleri sızlatıyor, ciğerleri paramparça ediyor ve dehşetinden dolayı kalpler ürperiyor!

Dicle ve Fırat diyarı... İki azı diş arasında, işgalci haçlılarla kinci Rafızîler arasında kalmış vaziyette halini Allah'a arz edip şikâyette bulunuyor. Toprakları kirletilmiş, camileri yerle bir edilmiş, mahremiyetleri yaralanmış, koruma alanlarına girilmiş ve göklerinde haçlı bayrakları dalgalandırılmış...

Müslümanları çağıran, seferber eden, haykıran, yardım ve desteklerini isteyen olaylar…

Bu çağrıya kulak veren var mı?!

Bunca akan kana, kopan kola ve bacağa el uzatıp yardım eden var mı?!

Küfür çöktü tepesine İslâm'ın,
Zulüm ile, hıçkıran dinin üstüne.
Ve kaybedilmiş haklar, çiğnenen korunaklar,
Keskin kılıç ve dökülen kanlar.
Nice Müslüman esir edildi,
Nice kadın kocasız kaldı.
Camilerden nicesini manastır yaptılar,
Mihrabına haçlı istavrozu astılar.
Bir çocuk düşünse bunları,
Bembeyaz olur başındaki saçları.
Bacılar esir edilince Müslümanlar,
Hoş bir yaşam mı sürecekler?
Allah'ın ve İslâm'ın hiç mi yok hakkı,
Genç veya ihtiyar birinin savunacağı?
Söyle basiret sahiplerine neredeyseler,
Cevap verin Allah'a, cevap verin vahlar size!

Bu kanlı olaylar denizinde, peş peşe gelen trajediler ve facialar içinde Müslümanlar, bu elîm gerçekten bir çıkış yolu, ümmeti içinde bulunduğu zillet ve alçaklıktan çekip çıkaracak bir kurtarıcı, tuğyanın karşısında duracak, düşmanın saldırılarını ve akan kanı durduracak bir önder gözlemekteler.

Böyle şartlar altında hal karanlık bir vaziyet alınca ve imtihanlar peşi sıra gelince birçoklarının kafası karışmakta ve dost ile düşmanı ayırt edemez duruma gelmektedirler. Dolayısıyla da aşağılanmayı hak edene tazim göstermekte; yüceltilme hakkı olanı da alçaltmaktadırlar. Sabah aydınlanıp olaylar belirginleşince de pişmanlıktan parmaklarını ısırmaktadırlar. Ama pişmanlık zamanı çoktan geçmiştir.

…

İşi daha da ileri boyutlara götüren, bu gibi şartlar içinde insanların, ehil olmadığı halde ümmetin önemli meseleleri hakkında söz söyleyen, hem kendileri sapan hem de başkalarını saptıran herkese kulak vermeleri ve hatta Kitap ve sünnetin hidayetiyle aydınlanmış hak davetçileriyle alay etmeleridir.

Fitneler ne kadar karanlık bir hal alsa da, işler ne kadar karmaşık olsa da ve dalalet propagandacıları ne kadar aktif olsa da hak ehlinin kafaları çatlatırcasına hakkı haykırmaları; insanlar bâtıla, bâtılın davetçilerine ve destekçilerine ne kadar aldansalar da dinlerinin kendilerinden istediği şeyleri söylemeleri gerekir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Böylece suçluların yolu belli olsun diye ayetleri iyice açıklıyoruz." (En'âm, 55)

Ayetleri, yani tevhidin işaretlerini, risaletin işaretlerini ve inancın esaslarını sana haber veriyoruz ki senin nazarında hak bâtıldan, hidayet dalaletten ayrılıp belirginleşsin.

Her davetçinin, âlimin ve ilim talebesinin insanlara, meşrepleri ve mezhepleri açıklaması gerekmektedir.

Filistin ve Lübnan topraklarında cereyan eden açık Yahudi düşmanlığını hiçbir yasa ve hiçbir akıl onaylamaz, diri vicdanı olan hiç kimse buna razı olmaz. Fakat bununla birlikte hak sözün söylenmesi ve hem dalalet propagandacılarına hem de üzerine düşen vazifeyi yapan hak ehlinin yokluğunu fırsat bilerek ardında gizli bir kin ve alenî bir küfür sakladıkları göz alıcı sloganlar kullananlara karşı uyarıda bulunulması gerekir.

Rafızîlere karşı uyarıda bulunan birinin; Yahudileri desteklediğini, onların safında yer aldığını, onların elinde gerçekleşen kan dökmek, çocuk, yaşlı, kadın ayırımı yapmamak gibi cürümlere razı olduğunu veya yaşlıların, kadınların ve çocukların parçalanmış bedenlerinin etrafa yayıldığını, kanlarının saçıldığını görmekten hüzün duymadığını zannetmek bir anlayış hatasıdır.

Bu hatalı bir anlayıştır. Çünkü İslâm, rahmet dinidir. Tâbilerine, hangi düşmana karşı olursa olsun bir savaşa girdiklerinde savaşmayanları öldürmeyi veya onlara saldırmayı haram kılmıştır.

Ebû Dâvûd, Enes b. Malik’ten Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

“Allah’ın adıyla ve Allah ile, Rasûlullah’ın dini üzere çıkın yola! Hiçbir pir-i faniyi, hiçbir çocuğu, hiçbir

küçüğü ve hiçbir kadını öldürmeyin! Aşırı gitmeyin! Ganimetlerinizi toplayın! Islah edin, ihsan sahibi olun (işinizi güzel yapın)! Allah ihsan sahiplerini sever."

Ebû Dâvûd, Rabâh b. Rabî'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem* ile birlikte bir gazvedeydik. İnsanların bir şeyin başında toplandığını gördü ve birini gönderip *"Bak bakalım, bunlar neyin başında toplanmışlar?"* dedi. Adam geldi, "Öldürülmüş bir kadının başında…" dedi. Bunun üzerine *"Bu kadın savaşacak değildir."* buyurdu. (Ravi) şöyle dedi: Ordunun ön tarafında Halid b. Velid vardı. Ona birini gönderip şöyle dedi: *"Halid'e söyle hiçbir kadını ve hiçbir hizmetçiyi öldürmesin!"*

İşte İslâm'ın, düşmana karşı dahi rahmet dini olduğunu gösteren hoşgörülü öğretileri bunlardır.

Onların Allah Teâlâ'yı inkâr etmeleri bizim onların kanlarını dökmemizi, onlara zulmetmemizi veya herhangi bir şekilde onlara saldırıda bulunmamızı helal kılmaz. Allah'ın yolundan alıkoyan, dindarlara eziyet eden ve Allah ve Rasûlüne karşı gelen savaşçılar haricindekileri öldürmek caiz değildir.

Özellikle Şiîlerin inançlarını bilmeyen birçok Müslüman, bu kimselerin İslâm'ın koruyucusu ve savunucusu olduklarını, tevhid inancı uğrunda ve dinin muzaffer olması için savaştıklarını iddia etmelerine aldanırken, hak bâtılla karıştırılırken, birçok kimse bunların sloganlarına kanar-

ken, hatta iş, kimi cahillerin bunların inançlarının doğru olduğunu sanıp övgüyle anmaları derecesine varmışken genel olarak Hizbullah ve Şiîlere karşı uyarıda bulunmak, tevhid akidesini bilen herkesin üzerine vaciptir.

Böyle bir durumu yaşarken Rafızîlerden Hakim el-Ubeydî'ye (el-Mu'izz'e) karşı sergilenmesi gereken bir tavra sahip olan bir İslâm âlimini; bu âlimin sloganlara, nağmeli konuşmalara ve sözde kahramanlıklara kanmadan, hayatı pahasına da olsa dalkavukluk etmeyerek hak sözü söylediğini -örnek olarak- hatırlamamız yerinde olacaktır.

Hafız İbn Kesir *rahimehullah,* Fatımî olduğu iddia edilen Hakim el-Ubeydî el-Mu'izz'in biyografisinde şunları kaydetmiştir:

İskenderiye'ye geldiğinde insanların ileri gelenleri ile buluştu. Etkili bir konuşma yaptı. Bu konuşmasında zalim karşısında mazluma insaflı davrandığını iddia edip soyuyla övündü. Allah'ın onlar sebebiyle ümmete merhamet ettiğini ileri sürdü. Bununla beraber zâhiren de bâtınen de Rafızîlikle yoğrulmuştur.

Kadı el-Bâkıllânî'nin de dediği gibi: Bunların mezhepleri sırf küfürdür. İtikatları Rafızîliktir. Devletinin halkı, buna itaat eden, destek olan ve dostluk gösterenler de aynıdır. Allah onların da, bunun da yüzünü karartsın!

Zâhid, âbid, verâ sahibi, ibadet düşkünü, takvalı bir şahsiyet olan Ebû Bekir en-Nablusî onun huzuruna getirilmişti. el-Muizz, ona;

- Seninle ilgili kulağıma geldiğine göre, on okum olsa dokuzunu Rumlara, birini de (Ubeydîleri kastederek) Mısırlılara atarım, diyormuşsun. dedi. Nablusî;

- Ben bunu söylemedim, dedi. Bunun üzerine el-Muizz, onun sözünden döndüğünü sandı

- Peki nasıl söyledin? dedi. Nablusî şöyle dedi:

- Size dokuzunu, onlara onuncu oku akmak gerekir, dedim. el-Muizz:

- Niçin? dedi. Nablusî cevaben şöyle söyledi:

- Çünkü siz ümmetin dinini değiştirdiniz. Salih kimseleri katlettiniz. İlahlık nurunu söndürdünüz. Hakkınız olmayan şeyleri iddia ettiniz.

el-Muizz, ilk gün teşhir edilmesini; ikinci gün kırbaçla çok şiddetli ve yaralayıcı şekilde dövülmesini; üçüncü gün derisinin yüzülmesini emretti. Bir Yahudi getirilmişti. Yahudi, Nablusî'nin derisini yüzmeye başlamıştı. O da o sırada Kur'an okuyordu. Yahudi şöyle söylemiştir: "Ona karşı bir acıma duygusu hissettim. Kalbinin hizasına geldiğimde bıçağı sapladım, öldü." *Allah rahmet eylesin!*

Nablusî için "Şehit" deniliyordu. Bugüne kadar Nablus'taki Şehitoğulları ona nispet edilmektedir. Bunlarda halen de hayır kalıntıları vardır.[220]

Filistin'i Ömer *radıyallâhu anh* fethetmiştir. Ömer'e lanet okumayı bir inanç ve din olarak benimseyenlerin ikinci kez fethetmeleri mümkün müdür?

Kesinlikle ve Allah'a yemin olsun ki hayır!

---

220 *el-Bidâye ve'n-Nihâye,* 11/322.

Filistin diyarı ve diğer toprakları; Ömer *radıyallâhu anh*'dan razı olanlardan, onun hidayet rehberliğini arayanlardan ve onun izinden gidenlerden başkası İslâm havzasına iade edemez.

Sahabe düşmanlarına ve Ömer *radıyallâhu anh*'a lanet okuyanlara gelince; kendisinden başka bir ilah bulunmayan Allah'a yemin olsun ki bu kimseler ümmette fesattan başka bir şeyin artmasına neden olamazlar. Üzüntü ve pişmanlık meyvesinden başkasını devşiremezler. Şartlar kendi lehlerine olduğunda köpek dişlerini çıkarıp sırıtacaklar, kinlerini gösterip tüm öfkelerini ehl-i sünnete karşı boşaltacaklardır. Sünnîlerin topraklarını mubah sayıp namuslarına el uzatacaklar, kendi memleketlerinden sürüp çıkaracaklardır. Şu an Irak'ta ve İran'da olduğu gibi…

Uyuyanlar ayıldıklarında, aşırı gidenler pişman olduklarında artık iş işten geçmiş olacaktır.

Bu nedenle tevhid akidesini bilen, Allah Teâlâ'nın Kitabında müminlere dostluk edip kâfirlere karşı gelmekle ilgili hususlara iman eden herkesin Hizbullah'tan uzak durması, hangi nağmeleri okursalar okusunlar Hizbullah'a ve liderlerine aldanmaması gerekir. Âlim Ebû Bekr en-Nablusî'nin el-Muizz el-Ubeydî'ye söylediği gibi "Aslında Hizbullâh'a dokuzunu, sonra da Yahudilere onuncu oku atmalıyız." demek gerekir.

Dr. Muhammed el-Berrâk

BELGELER / EK: 4

HASAN NASRALLAH, EHL-İ SÜNNETİ TEKFİR EDİYOR!

أميركا..
والصحوة الإسلامية

رأى السيد حسن نصر الله أمين عام حزب الله «أن بعض الحركات الإسلامية تقدم اليوم خدمات جليلة للأمة، ومما لا شك فيه أن بعض الحركات التي تسمي نفسها إسلامية، تقدم خدمات جلية لأميركا و«إسرائيل» على حساب الإسلام...»

ونفى نصر الله «أن نكون أهل عصبية.. لنقف ونتعصب لكل ما هو باسم الاسلام في العالم، لكل حركة أو شخصية إسلامية، فهناك بعض المجموعات التي تنسب نفسها الى الإسلام تكفر الشيعة وتكفر السنة من مختلف المذاهب، وتقتل الشيعة وتقتل السنة، وأولوياتها قتل المسلمين الذين لا ينتسبون الى خططها وفكرها».

وقال: «إنني أتحدث بالتحديد عن الحركات الوهابية (..) التي لا تقوم ولا تعمل أي عمل لتحرير القدس، بل تسعى من أجل التطبيع مع العدو، وتفتن أمتها لمصلحة الولايات المتحدة.. هنا نقول للباحثين (...) لا نقبل أن تحسبوا الحركة الوهابية على الاسلام، وعلى الصحوة الإسلامية».

٨ العدد ١٤٩ ـ ٣١ آذار ١٩٩٥

Amerika ve İslâmî Uyanış

Hizbullah Genel Sekreteri Sayın Hasan Nasrallah, "Bazı İslâmî hareketlerin ümmet için büyük öneme sahip hizmetler sunduğunu ve kendilerini İslâmî olarak adlandıran bazı hareketlerin de Amerika ve İsrail lehine ve İslâm'ın aleyhine önemli hizmetlerde bulundukları..." görüşünü dile getirdi.

Nasrallah şunları ifade etti: "Bizim ırkçı olmamız söz konusu değil... Dünyada İslâm adına ne varsa biz onlara

bağlıyız ve onların yanında yer alırız. Her İslâmî hareketin ve şahsiyetin yanındayız. Kendilerini İslâm'a nispet eden ve Şiîleri de Sünnîlerin çeşitli mezheplerini de tekfir eden, Şiîleri de Sünnîleri de katleden ve kendi planlarına, düşüncelerine uymayan Müslümanları öldürmeyi öncelikleri arasında yerleştirmiş bazı gruplar bulunmaktadır."

Devamla şöyle dedi: "Ben özellikle Vahhâbî içerikli hareketlerden söz ediyorum (...) Kudüs'ün kurtuluşu için hiçbir girişimde bulunmayıp düşmanla ilişkilerin normalleştirilmesi için çalışan, Birleşik Devletler'in çıkarları için kendi ümmetini fitneye boğan Vahhâbî hareketlerden… Araştırmacılara bu noktada şunu söylemek istiyoruz (…) Vahhabî hareketinin İslâm üzere, İslâmî uyanış üzere olduğunu sanmayın!"

Kaynak: *el-Emân Dergisi*, Sayı: 149; Tarih: 31 Mart 1995

EK: 5

İRAN DESTEKLİ BAHREYN HİZBULLAHININ YÖNETİMİ DEVİRME GİRİŞİMLERİ

حسين المديفع:
تدربنا في معسكرات حزب الله
بلبنان على الاسلحة والرماية والمتفجرات

Bahreyn Hizbullahı üyesinin İran desteğiyle Lübnan'da eğitim aldıklarına dair itirafı

Bahreyn Hizbullahının 14 Mart 1966'da gerçekleştirdiği terör eyleminde hayatını kaybedenler.

EK: 6

KUVEYT HİZBULLAHININ İRAN'IN YARDIMIYLA KUVEYT EL-CÂBİRİYYE UÇAĞINI KAÇIRMASI

الوفد الكويتي وصل مشهد للمشاركة في اتصالات تحرير "الجابرية"

الخاطفون من جماعة "حزب الله"

■ الافراج عن ٢٤ راكبة ... والكويتيون ما زالوا في الطائرة

■ جوازات سفر بحرينية وعراقية مزورة مع الخاطفين

عزيز اتصل هاتفيا بصباح الاحمد

Hava korsanları Hizbullah Örgütü'nden.

« رويتر » تنقل عن مصدر اسلامي لبناني اثبت صدقه مرارا

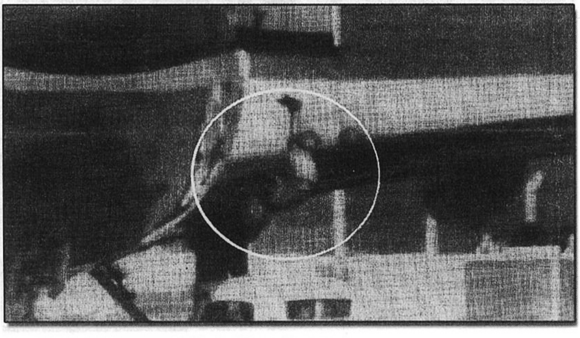
خاطفو "الجابرية" مؤيدون لمنتظري من حزب الله

٣٧ عنصراً غادروا بيروت لإيران لتناوب "الاختطاف"

Reuters'in, doğruluğu defalarca kanıtlanmış Lübnan'daki İslâmî bir kaynaktan bildirdiğine göre: el-Cabiriyye uçağını kaçıran korsanlar "eylem nöbetini devralmak" üzere Lübnan'dan İran'a hareket eden 37 Hizbullah üyesini beklemekteler.

EK: 7

EL-CABİRİYYE UÇAĞINI KAÇIRAN KUVEYT HİZBULLAHI ÜYESİ OLAN KORSANLAR 1988 YILINDA YOLCULARINDAN BİRİNİ ÖLDÜRDÜKTEN SONRA CESEDİNİ UÇAKTAN DIŞARI ATTILAR

Kuveyt el-Kabes Gazetesi, Yıl: 1988

EK: 8

ŞEYH CABİR EL-AHMED ES-SABAH (*Allah rahmet eylesin*)

Kuveyt Hizbullahının 1985 Yılında Düzenlemiş Olduğu Başarısız Suikast Girişiminden Sonra Kuveyt Televizyonuna Çıktı

Şeyh Cabir el-Ahmed es-Sabah Kuveyt Televizyonu'nda Konuşurken

Kuveyt el-Kabes Gazetesi, Yıl: 1985

EK: 9

منظمة حزب الله فى الكويت وراء جميع الانفجارات الأخيرة

● كل الشواهد تشير إلى ان هناك أصابع خفية تدبر لحوادث الإرهاب والانفجارات التى تحدث بين حين وآخر فى الكويت .. وتصل الشكوك إلى حد اليقين ان هذه الأصابع إيرانية وهدفها هو محاولة يائسة لزعزعة الأمن والاستقرار فى الكويت وفى منطقة الخليج بأسرها .. ففى خلال عشرة أيام فقط وقع انفجاران استخدم فيهما نفس النوع من العبوات الناسفة .. وأصبح السؤال الآن .. ماذا تريد إيران من عملياتها الإرهابية ؟ .. وما رد فعل الحكومة والرأى العام فى الكويت ؟ وما تفاصيل حوادث الانفجار الأخيرة ؟

فى الصباح الباكر من يوم السبت الماضى ، وقبل ان تصل عقارب الساعة إلى السابعة والنصف ، كان مراقب عمال التنظيف لواحد من المجمعات التجارية الكبيرة فى وسط مدينة الكويت ، والذى يضم موقفا للسيارات متعدد الأدوار وبعض وكالات السفر ومحلات أخرى ، يقوم بالمرور وملاحظة أعمال النظافة قبل ان يبدأ العمل وتدب الحركة فى المجمع بعد حوالى الساعة حسب مواعيد شهر رمضان فى الكويت .

لاحظ المراقب كيسا من البلاستيك ملقى بإهمال بجوار أحد مكاتب تأجير السيارات التى لم تفتح أبوابها منذ فترة طويلة . واعتقد الرجل ان الكيس يضم بعض المخلفات الخاصة بمحلات المجمع فانصرف ليأتى بأحد العمال ليرفعه . وما ان ابتعد عن المكاتب بمسافة أمتار قليلة ـ ويبدو انه كان قد حرك الكيس فى محاولة لفحصه بينما كانت بداخله عبوة

● الأمير جابر الأحمد الصباح

● الشيخ صباح الأحمد

إيران لفترة ، بعد ان ضلا طريقهما فى البحر أثناء رحلة صيد وقبل ان يعودا لبلديهما وتتمزق جثتاهما من جراء الانفجار الذى لم يفلحا فى إعداده .

منظمة جديدة بالكويت

والمبنى الذى استهدفه الانفجار الثانى الجديد يقع على بعد حوالى مئة وخمسين مترا فقط من المبنى الذى يضم مكاتب الطيران السعودى وهو على الجانب الآخر من الشارع التجارى الرئيسى فى العاصمة الكويتية ، كما انه يقع مباشرة خلف المكاتب الرئيسية لشركة الخطوط الجوية الكويتية . ومن هنا فقد حاول البعض الربط بين اختطاف الطائرة الكويتية « الجابرية » وهذا التفجير الأخير باعتباره مواصلة لنفس النمط من الإرهاب الهادف للضغط على خاطفى الطائرة بالإفراج عن المسجونين المتهمين بحوادث إرهاب أخرى والمحكوم على بعضهم بالإعدام .

إلا ان الكويت وعلى لسان أميرها الشيخ جابر الأحمد الصباح فى خطاب له عقب عودة رهائن الطائرة المختطفة وجهه للشعب الكويتى ، وطبقا لما أعلنه ولى العهد رئيس مجلس الوزراء الشيخ سعد العبد الله فى لقائه مع رؤساء تحرير الصحف والمجلات الكويتية فإن الكويت ـ مازالت ـ مصرة على رفض كل « أصناف » الابتزاز والإرهاب . وان المواطنين الكويتيين والمقيمين جميعهم يقفون صفا واحدا يؤكد وحدة الكويت وتماسكها ووقوفها وراء قيادتها السياسية فى قراراتها التى لم تتراجع عنها .

وعقب إعلان بعض وكالات الأنباء نفسها اسم « حزب الله فى الكويت » ستقوم بالتنسيق مع منظمة « حزب الله فى لبنان » لإنشاء فرق كوماندوز تعمل على نشر الإرهاب على ساحة دول الخليج العربية فإن بعض المراقبين يرى ان هذين الانفجارين اللذين وقعا فى الكويت مؤخرا قد يكونان مقدمة لسلسلة من الانفجارات فى المنطقة .

إلا ان المسئولين الكويتيين لم يلقوا بالا لهذا الإعلان أو ذلك التهديد وهم ينفون علمهم بوجود مثل هذه المنظمة فى الكويت ، وقالوا ان ذلك حلقة جديدة من حلقات الحرب النفسية التى تتوافق مع العمليات الإرهابية مشيرين إلى ان مثل هذه الانفجارات يمكن ان تتم فى أى مكان بالعالم وفى أكثر البلاد أمنا إذ لا يعقل ان يتم حراسة كل مبنى وكل مكتب وتفتيش كل سيارة وكل كيس ..

استئصال الخونة

ومع ان المسئولين الكويتيين تتوافر بين أيديهم مجموعة من الخيوط القوية التى توضح لهم الذين يقفون وراء هذه التفجيرات ومدبريها وكذلك من هم وراء اختطاف الطائرة « الجابرية » وهذه الخيوط تكشف بدقة نوعية الصلات بين كل الأحداث الأخيرة التى تشهدها الساحة الكويتية والدافع لها ، إلا انهم حريصون وبكياسة على عدم إذاعة أى شيء فى الوقت الحاضر لاعتبارات عديدة خاصة ان مجلس الوزراء قد شكل فى آخر اجتماعاته لجنة تحقيق على مستوى عال برئاسة وزير العدل ضارى العثمان للتوصل إلى حقيقة الأحداث وراء اختطاف الجابرية وحتى تعلن هذه اللجنة نتائج أعمالها خلال ثلاثة أشهر فليس هناك أحد فى الكويت على استعداد لإعلان ما تم التوصل إليه فى مجال الإرهاب ضد بلاده .

فى نفس الوقت فإن الرأى العام الكويتى الذى لم يهتز لحادث اختطاف الطائرة لم يهتز أيضا لحادثى الانفجار وبالتالى لم يؤثرا فيه وأصبح تعامله مع مثل هذه الحوادث تعاملا روتينيا ، إلا ان الصحف الكويتية طالبت فى اليوم التالى للانفجار بأن تتم معالجة مثل هذه الأحداث بأسلوب « وقائى جذرى » حددته جريدة الأنباء فى افتتاحيتها بأنه يتمثل فى « استئصال الخونة الذين تنكروا للأرض التى احتضنتهم ومنحتهم خيرها وعزها وأمنها وأمانها وذلك لقطع الطريق على الإرهاب من بدايته » وطالبت الجريدة « بسحب الجنسية الكويتية عن كل من يثبت خروجه على الإجماع الوطنى ، ويمتد بولائه لخارج الحدود مع ضرورة اقتلاعه من الكويت لأنه لا يستحق شرف الانتساب لها » .

وأشارت جريدة الأنباء فى مقالها التى خاطبت به الحكومة إلى ان ذلك ليس عسيرا أو جديدا على الكويت فقد سبق ان أبعدت عناصر كويتية وسحبت منهم الجنسية لأن سلوكهم كان ضد مبادىء بلادهم وليس فى صالحها !! .

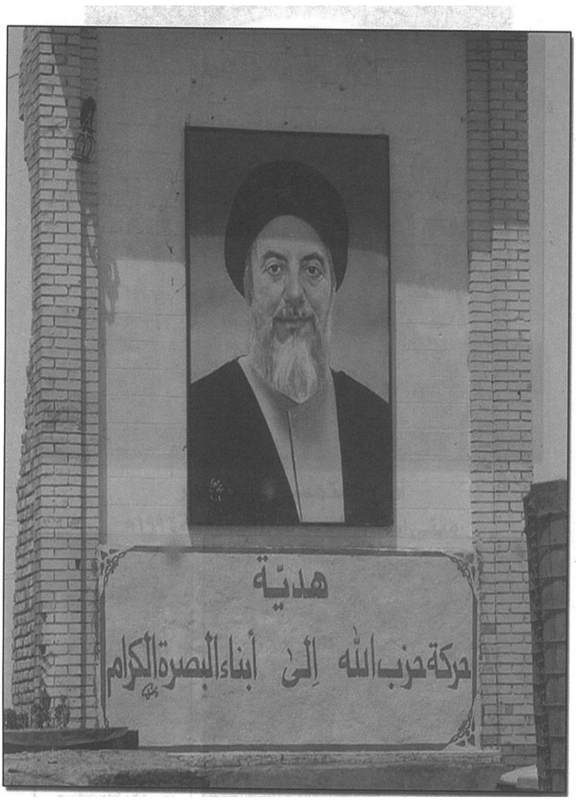
مصدر هذه الأخبار جريدة القبس الكويتية عام ١٩٨٥م

"Son bombalama olaylarının tamamının arkasında Kuveyt'teki Hizbullah Örgütü var."

Kuveyt el-Kabes Gazetesi, Yıl: 1985

EK: 10

LÜBNAN HİZBULLAHI İLE IRAK'TAKİ TERÖR ÖRGÜTÜ BEDİR ARASINDAKİ DERİN İLİŞKİLER

"Hizbullah Hareketi'nin Değerli Basra Halkına Hediyesidir."

EK: 11

ŞİÎLER MECÛSÎ EBU LÜLÜE'NİN KABRİNDE TÖREN DÜZENLİYORLAR

Ebu Lülüe'nin kabrinin girişi

Müminler Zehra'yı Anma Kutlamalarında Ebû Lülüe'nin Kabri Yanında Tören Yaparlarken

EK: 12

ŞİÎLER, MESCİD-İ HARAM'DA 1989 YILINDAKİ EYLEMİ GERÇEKLEŞTİRENLERİ ŞEHİT VE ALLAH DOSTU OLARAK KABUL ETMEKTEDİRLER

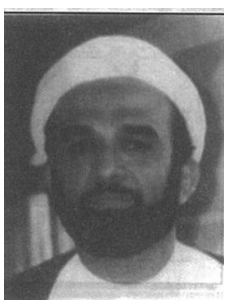
"Allah dostlarını ziyaret"

EK: 13

SUUD'DAKİ EL-HABER SİTESİNİ 1996 YILINDA BOMBALAMAKLA SUÇLANANLARDAN

Ahmed İbrahim el-Muğassel, el-Haber bombalama olayının ikinci faili,

Abdulkerim Hüseyin Muhammed en-Nasır, el-Haber bombalama olayının birinci faili.

EK: 14

ŞARON, ANILARINDA ŞİÎLERİN İSRAİL DÜŞMANI OLMADIKLARINI BELİRTMEKTEDİR

الفلسطينيّة. ومن دون الدخول في اي تفاصيل، لم أر يوما في الشيعة اعداء
اسرائيل على المدى البعيد، ولا حتى في الدروز. فالطائفة الدرزية اليهودية

“Ben hiçbir gün Şiîler içinde İsrail’e uzun vadede düşman olanlar görmedim. Hatta Dürzîler içinde de…”

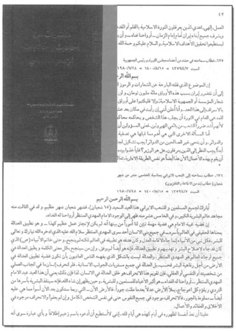
هذا التعايش مستقبلا. أمّا عدوّنا الحقيقي الذي رأيته هنا، فيتمثل بالمنظمات
الارهابية الفلسطينية « وأرض فتح » المستقلّة، إضافة الى السوريين الذين يؤمّنون
لهم الحماية والمساعدة.

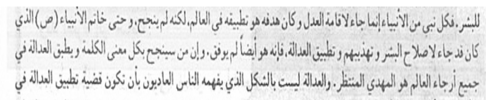
“Benim burada gördüğüm gerçek düşmanımıza gelince, bu düşman Filistin terör örgütlerinde ve bağımsız “fetih toprakları”nda görülmektedir. Buna ilaveten bunları himaye edip yardım temin eden Suriyelilerde…”

Kaynak: *Müzekkerâtu Ariel Şaron (Ariel Şaron’un Anıları),* Tercüme: Antuan Abîd, Bissan Yayınevi, Beyrut.

EK: 15

HUMEYNİ, PEYGAMBER'İ DAVETİNDE BAŞARILI OLAMAMAKLA İTHAM EDİYOR

للبشر. فكل نبي من الأنبياء إنما جاء لاقامة العدل و كان هدفه هو تطبيقه في العالم، لكنه لم ينجح، و حتى خاتم الأنبياء (ص) الذي
كان قد جاء لاصلاح البشر و تهذيبهم و تطبيق العدالة، فانه هو أيضاً لم يوفق. و إن من سينجح بكل معنى الكلمة و يطبق العدالة في
جميع أرجاء العالم هو المهدي المنتظر. والعدالة ليست بالشكل الذي يفهمه الناس العاديون بأن تكون قضية تطبيق العدالة في

"Her bir peygamber sadece adaleti sağlamak üzere gelmiştir. Hedefi dünyada adaletin uygulanmasıydı. Fakat başarılı olamamıştır. Hatta beşeriyetin ıslahı, ahlakının güzelleştirilmesi ve adaletinin tatbiki için gelmiş olan Son Peygamber (s) bile… O da muvaffak olamamıştır. Kelimenin tam manasıyla başarı sağlayacak ve dünyanın dört bir yanında adaleti tatbik edecek olan, Beklenen Mehdi'dir."

Kaynak: *Muhtârât min Ehâdîsi ve Hitâbâti'l-İmam el-Humeyni*, Müessesetü Tanzîm ve Neşri'l-İmam el-Humeyni, Tahran/İran 2002.

EK: 16

NECEF TAKLİT MERCİLERİ (SİSTANÎ VE EL-HEKİM) IRAK TOPRAKLARINI İŞGAL EDEN AMERİKAN KUVVETLERİYLE SAVAŞILMASINA KARŞI ÇIKIYORLAR

Address http://www.alwatan.com.kw/default.aspx?pageid=26&mgdid=279302

الوطن

تصدر عن دار الوطن للصحافة والطباعة والنشر – الكويت

الاثنين 31 يوليو 2006

الأولى

بحثوا باجتماع بمنزل السيستاني إعادة تنظيم المدينة ووضع الصحن الحيدري

مراجع النجف يعارضون قتال الأمريكيين وتعزيز دور المرجعية في النجف

فيما بدت مدينة النجف تستعيد نشاطها عقب حرب الثلاثة اسابيع الماضية، أعلن المراجع الشيعة في اجتماع عقدوه بمنزل آية الله العظمى علي السيستاني في النجف امس معارضتهم القتال ضد الوجود الامريكي في العراق وقال الشيخ علي النجفي متحدثا باسم آية الله بشير النجفي الذي لم يحضر الاجتماع الذي شارك به السيستاني وآية الله محمد سعيد الحكيم وآية الله محمد اسحق الفياض.. ان المرجعية سعت وتسعى بكل ما أوتيت من قوة الى انهاء الاحتلال.. وستبقى ضمن الحلول السلمية وفي حال استنفادها فسيكون هناك أمر آخر ولا نعلم ما إذا ستختار المرجعية في وقتها الخيار العسكري او غيره».

وانتقد النجفي واشنطن قائلا «مشكلتنا اليوم هي الاحتلال الذي يترك العراق مفتوحا وهذه الاسلحة التي دخلت بسبب الامريكيين بأعداد مهولة».

وقال المتحدث باسم السيستاني حامد خفاف ان المرجعيات الدينية ناقشت الوضع في النجف وتعزيز دور المرجعية في تنظيم امور المدينة واعادة اعمار ما دمرته الحرب، واعلن محافظ النجف عدنان الزرفي ان الضريح سيفتح ابوابه للزوار خلال 10 ايام.

في غضون ذلك قال مساعد مقتدى الصدر الشيخ عبد الهادي الدراجي ان مبادرة السيستاني لحل ازمة النجف لا تتضمن في بنودها «اي عملية لحل جيش المهدي او نزع اسلحته لأنه مؤلف من افراد من عامة الناس وعندما طلب منهم انهاء القتال فان كل فرد منهم ذهب الى حال سبيله».

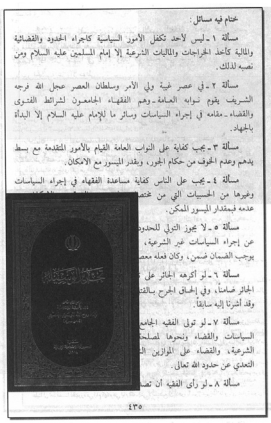
وقام فريق من وزراء بزيارة تفقدية للمدينة امس حيث مر موكبهم في شوارع تناثر بها حطام المعارك وهم في طريقهم الى الصحن الحيدري. وقال وزير الدولة قاسم داود «جئنا لدعم اتفاق السلام ولتهنئة السيستاني».

وقد عادت الحياة تدريجيا الى المدينة وبدأ العاملون بالدوائر الحكومية مزاولة اعمالهم ولم تعد تشاهد القوات الامريكية في المدينة باستثناء موقع واحد شمال المقبرة فيما عبر بعض السكان عند عودتهم الى بيوتهم ومحلاتهم التجارية عن استيائهم من مقاتلي الصدر.

وفي حي الصدر بالعاصمة بغداد تفجرت اشتباكات عنيفة بين القوات الامريكية وميليشيا الصدر وقالت التقارير ان 7 من المتمردين قتلوا واصيب 90 آخرون كما أعلن الجيش الامريكي مقتل خمسة متمردين بغارات جوية على الفلوجة.

EK: 17

HUMEYNİ, İMAMİYYE’YE GÖRE MEHDİ ZUHUR ETMEDEN CİHAD OLMADIĞINI İTİRAF EDİYOR

ختام فيه مسائل:

مسألة ١ ـ ليس لأحد تكفل الأمور السياسية كاجراء الحدود والقضائية والمالية كأخذ الخراجات والماليات الشرعية إلا إمام المسلمين عليه السلام ومن نصبه لذلك.

مسألة ٢ ـ في عصر غيبة ولي الأمر وسلطان العصر عجل الله فرجه الشريف يقوم نوابه العامة ـ وهم الفقهاء الجامعون لشرائط الفتوى والقضاء ـ مقامه في إجراء السياسات وسائر ما للإمام عليه السلام إلا البدأة بالجهاد.

مسألة ٣ ـ يجب كفاية على النواب العامة القيام بالأمور المتقدمة مع بسط يدهم وعدم الخوف من حكام الجور، وبقدر الميسور مع الامكان.

مسألة ٤ ـ يجب على الناس كفاية مساعدة الفقهاء في إجراء السياسات وغيرها من الحسبيات التي من مختص [illegible] عدمه فبمقدار الميسور الممكن.

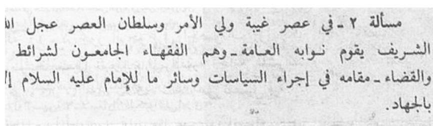
مسألة ٥ ـ لا يجوز التولي للحدود [illegible] عن إجراء السياسات غير الشرعية، [illegible] يوجب الضمان ضمن، وكان فعله معص [illegible]

مسألة ٦ ـ لو أكرهه الجائر على [illegible] الجائر ضامناً، وفي إلحاق الجرح بالقت [illegible] وقد أشرنا إليه سابقاً.

مسألة ٧ ـ لو تولى الفقيه الجامع [illegible] السياسات والقضاء ونحوها لمصلح [illegible] الشرعية، والقضاء على الموازين ال [illegible] التعدي عن حدود الله تعالى.

مسألة ٨ ـ لو رأى الفقيه أن تص [illegible]

٤٣٥

مسألة ٢ ـ في عصر غيبة ولي الأمر وسلطان العصر عجل الل
الشريف يقوم نوابه العامة ـ وهم الفقهاء الجامعون لشرائط
والقضاء ـ مقامه في إجراء السياسات وسائر ما للإمام عليه السلام إ
بالجهاد.

“Mesele-2: Emrin Sahibi, Asrın Sultanı’nın *-Allah şerefli zuhurunu çabuklaştırsın-* zuhur etmediği asırda, siyaset icrası ve cihadı başlatmak dışında İmam *aleyhisselam*’ın hakkı olan diğer hususları yerine getirme hususunda onun yerine genel naibleri -olan fetva ve yargı şartlarını bir arada barındıran fakihler- geçerler.”

Kaynak: Humeyni, *Tahrîru’l-Vesîle*, İran İslâm Cumhuriyeti Şam Büyükelçiliği, 1408h./1988m.

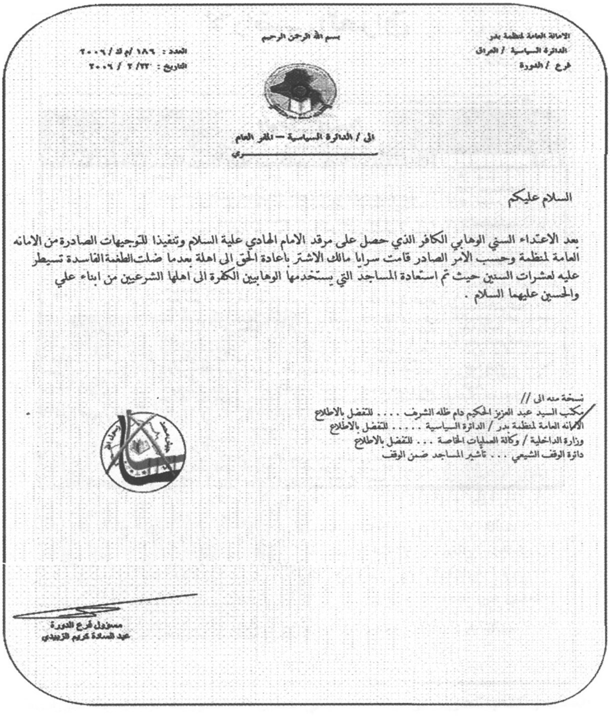
EK: 18

KUVEYT, ŞİÎ TAKLİT MERCİLERİ VEKİLİ EL-MÜHRÎ SÜNNİ HAMAS HAREKETİ İÇİN YARDIM TOPLANMASINI YASAKLIYOR

EK: 19

IRAK'TA SÜNNÎLERE AİT MESCİTLERİN ELE GEÇİRİLMESİ

بسم الله الرحمن الرحيم

الامانة العامة لمنظمة بدر
الدائرة السياسية / العراق
فرع / الدورة

العدد : ١٨٦ /م ك / ٢٠٠٦
التاريخ : ٢٢/ ٢ / ٢٠٠٦

الى / الدائرة السياسية — المقر العام
م/ ـــــــــــــــــــ سري

السلام عليكم

بعد الاعتداء السني الوهابي الكافر الذي حصل على مرقد الامام الهادي علية السلام وتنفيذا للتوجيهات الصادرة من الامانه العامة لمنظمة وحسب الأمر الصادر قامت سرايا مالك الاشتر باعادة الحق الى اهلة بعدما ضلت الطغمة الفاسدة تسيطر عليه لعشرات السنين حيث تم استعادة المساجد التي يستخدمها الوهابيين الكفرة الى اهلها الشرعيين من ابناء علي والحسين عليهما السلام .

نسخة منه الى //
مكتب السيد عبد العزيز الحكيم دام ظله الشريف .... للتفضل بالاطلاع
الامانه العامة لمنظمة بدر / الدائرة السياسية ...... للتفضل بالاطلاع
وزارة الداخلية / وكالة العمليات الخاصة ... للتفضل بالاطلاع
دائرة الوقف الشيعي ... تأشير المساجد ضمن الوقف

مسؤول فرع الدورة
عبد الساده كريم الزبيدي

Bismillahirrahmanirrahim

Bedir Örgütü Genel Sekreterliği Sayı: 186/MK/2006

Siyasî Büro/Irak Tarih: 22.2.2206

Devra Şubesi

Siyasî Büro Merkezi'ne

GİZLİ

Esselamu aleyküm,

İmam aleyhisselam'ın kabrini ele geçiren kâfir Vahhabi Sünnî saldırısından sonra, örgütün genel sekreterliği tarafından yayınlanan yönergeleri uygulayarak ve ilgili direktif gereğince Malik el-Eşter Birlikleri; onlarca yıl boyunca fasit ayak takımının kontrol altında tuttukları hakları ehline iade etmiş, kâfir Vahhabilerin kullandıkları mescitleri Ali evladından olan meşru sahiplerine iade etmişlerdir.

Dağıtım:

Sn. Abdulaziz el-Hekim'in bürosuna … incelenmesi için

Bedir Örgütü Genel Sekreterliği/Siyasî Büro'ya … incelenmesi için

İçişleri Bakanlığı/Özel Operasyonlar Dairesi'ne … incelenmesi için

Şiî Vakıf Dairesi'ne … mescitlerin vakıf olarak kaydedilmesi için

ed-Devre Sorumlusu

Abdussade Kerim ez-Zebîdî

EK: 20

HUMEYNİ’NİN MALLARIN TOPLANMASI, LÜBNAN ŞİÎLERİNİN İŞLERİNİN GÖZETİLMESİ KONUSUNDA HASAN NASRALLAH’A VERDİĞİ VEKÂLET

«التفويض»: «تفويض الخميني في أخذ الأموال وغيره»
الزمان: ١٣٦٠ هـ س. /١٤٠١ هـ ق.
المكان: طهران، جماران.
الموضوع: التفويض في الأمور الحسبية والشرعية.
المخاطب: سيد حسن نصر الله ـ لبنان.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على محمد وآله الطاهرين، ول
أعدائهم أجمعين. وبعد:
حجة الإسلام الحاج السيد حسن نصر الله دامة إفاضاته
فأنك من طرفنا مأذن في التصرف في الأمور الحسبية والشرعية ومظا
والزكوات والكفارات وصرفها في مصارفها المقررة الشرعية.
وكذا في السهمين المباركين «الإمام الغائب» و صرفها لشخصكم مقتص
زاد فلكم صرف نصفها للسادات العظام ـ كثر الله أمثالهم ـ وفي نشر الد
وإرسال النصف الثاني إلينا.
«وأوصيه ـ أيده الله تعالى ـ بما أوصى به السلف الصالح من ملازمة التـ
عن الهوى و التمسك بعروة الاحتياط في أمور الدين والدنيا، وأن لا ينـ
دعواته»
والسلام عليه و على إخواننا المؤمنين ورحمة الله و بركاته.

[VEKALET]: [Humeyni’nin mal vb. toplanması konusundaki vekaleti]

Tarih: 1360 hs; 1401 hk

Yer: Tahran, Cemaran

Konu: Hisbe ve şer’i konularda vekâlet

Muhatap: Sn. Hasan Nasrallah, Lübnan

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allah'a hamd, Muhammed'e ve pâk ailesine salât ve selâm olsun. Allah'ın laneti onların bütün düşmanları üzerine olsun. Bu girişten sonra:

Hüccetu'l-İslâm Hacı Sayın Hasan Nasrallah (Allah feyizlerini daim kılsın)

Size hisbe ve şer'i işler konusunda, kulların uğradıkları haksızlıklar hususunda, zekâtlar, kefaretler hakkında ve bunların belirlenmiş olan şer'i yerlerine harcanması konusunda tarafımızdan izin verilmiştir.

Ayrıca [beklenen imamın] mübarek iki payı ve bunların adil bir şekilde kendi şahsınız için sarf edilmesi hakkında izinli kılındınız. Fazla olan kısmın yarısını saygıdeğer efendilere -Allah sayılarını arttırsın- ve mukaddes davetin yayılmasına harcayabilir; diğer yarısını da bize gönderebilirsiniz.

"Kendisine -Allah desteğini esirgemesin- selef-i salihin tavsiye ettiği takvadan ayrılmamayı, hevadan kaçınmayı, din ve dünya işleri konusunda ihtiyata sarılmayı, salih dualarında beni unutmamasını öğütlerim."

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi onun ve mümin kardeşlerimizin üzerine olsun!

Ruhullah el-Musevî el-Humeyni

Kaynak: İran *Baztab internet sitesi*. Bu vekâlet, adı geçen sitede Farsça olarak yer almaktadır. Arapça'ya tercüme edilmiştir. (Burada yer alan metin de Arapça çevirisinden Türkçe'ye tercüme dilmiştir. -Çev.-)

EK: 21

IRAK'TAKİ FİLİSTİNLERİN SÜRGÜN EDİLMESİ VE KATLEDİLMESİ... FİLİSTİN SORUNUNA DESTEK VERMEK İMAMİYYE ŞİÎLERİNİN İŞGALDEN KURTARMAK İÇİN ÇALIŞTIKLARINI İDDİA ETTİKLERİ BEYT-İ MAKDİS'İ KURTARMAK BU MUDUR?

Address http://www.alhourriah.org/?page=ShowDetails&Id=1400&table=news

ALHOURRIAH

Welcome to Al Hourriah Website

PALESTINE

الحرية

ALHOURRIAH

الاثنين:2006/07/31 - العدد: 1099[2172] - من 07/30 إلى 2006/08/05

رسالة إلى حواتمه من اللاجئين الفلسطينيين في العراق

* نحن نتعرض يومياً للقتل والاعتقال والتهجير والحصار الاقتصادي
* الميليشيات الطائفية وقوات الجيش والشرطة الحكومية وقوى خارجية تشارك مع قوى الاحتلال في عمليات القتل والاعتقال بحق اللاجئين الفلسطينيين في العراق
* نريد مكاناً آمناً لأطفالنا إلى حين تتحقق عودتنا إلى ديارنا فلسطين

تلقى الرفيق نايف حواتمه الأمين العام للجبهة الديمقراطية لتحرير فلسطين رسالة من أبناء شعبنا الفلسطيني اللاجئين في العراق، تشرح أوضاعهم المأساوية، والمجازر التي يتعرضون لها، وتطالب بحل معاناتهم بتأمين مسكن آمن لهم، إلى حين تتحقق عودتهم إلى وطنهم فلسطين وفيما يلي نص الرسالة:

الرفيق المناضل الأمين العام للجبهة الديمقراطية لتحرير فلسطين المحترم

تحية الرفاق

باسم 25000 ألف لاجئ فلسطيني مقيم في العراق منذ عام 1948 نتقدم لكم بهذه المذكرة أملين مساهمتكم الكريمة في إيجاد حل لأوضاعنا المأساوية في العراق، لاسيما وأنتم من طليعة المناضلين منذ أكثر من نصف قرن نذرتم أنفسكم للنضال من أجل شعبنا العظيم لتحقيق أهدافه في العودة وإقامة دولته المستقلة وعاصمتها القدس.

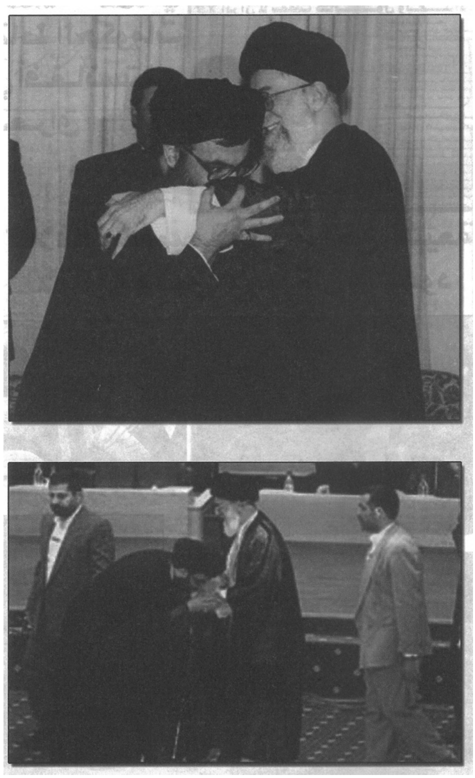
الرفيق العزيز:

منذ الاحتلال الأميركي للعراق 2003 ونحن نتعرض يومياً للقتل والاعتقال والتهجير والحصار الاقتصادي، وتشارك قوى الاحتلال في ذلك الميليشيات الطائفيـة، وقـوات الجيـش والشرطة الحكومية وقوى خارجية حيث:

* بلغ عدد الذين استشهدوا أكثر من 90 من شباب ورجال ونساء.
* مازال عدد كبير من اللاجئين الفلسطينيين في العراق رهن الاعتقال في السجون الأميركية والعراقية.
* مازال عدد كبير من اللاجئين الفلسطينيين في العراق مفقوداً ولا يعرف مصيره.
* المداهمات للتجمعات الفلسطينية مستمر وبأسلوب وحشي تساهم فيه القوات الأميركية والعراقية.
* تكرر هجوم الميليشيات على التجمعات الفلسطينية وتم قتل أكثر من 11 مواطن فلسطيني.
* مازال طرد العوائل الفلسطينية من مساكنهم الخاصة ومحلاتهم مستمر.
* طرد العديد من الموظفين الفلسطينيين من دوائرهم.
* قتل العديد من الفلسطينيين عند مراجعتهم المؤسسات الصحية لاستلام جثث ضحاياهم.
* مازال التهديد مستمر للتجمعات أو الأفراد الفلسطينيين بضرورة ترك منازلهم وإلا سوف يقتلون.

EK: 22

NASRALLAH'IN İRAN VE İRAN LİDERLERİ İLE DOSTLUĞU

EK: 23

İRAN CUMHURBAŞKANI VEKİLİ "ABTAHÎ" AFGANİSTAN VE IRAK'TAKİ HÜKÜMETLERİN DÜŞÜRÜLMESİNDE İRAN'IN OYNADIĞI ROLÜ İTİRAF ETMEKTE

أبطحي :

لولا إيران لما سقطت كابـــــول وبغـــداد !

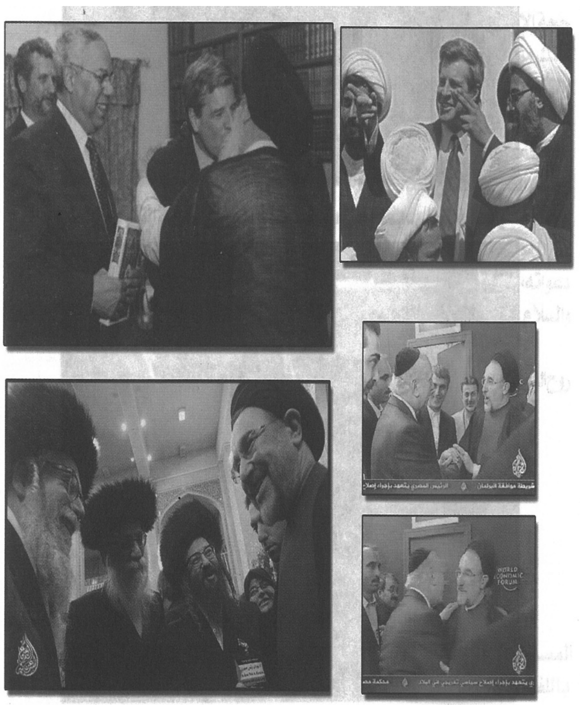
الصهاينة يعترفون بأن

الجدار الأمني يسبب لهم الضرر

Abtahî: "İran olmasaydı, Kabil ve Bağdad düşmezdi."

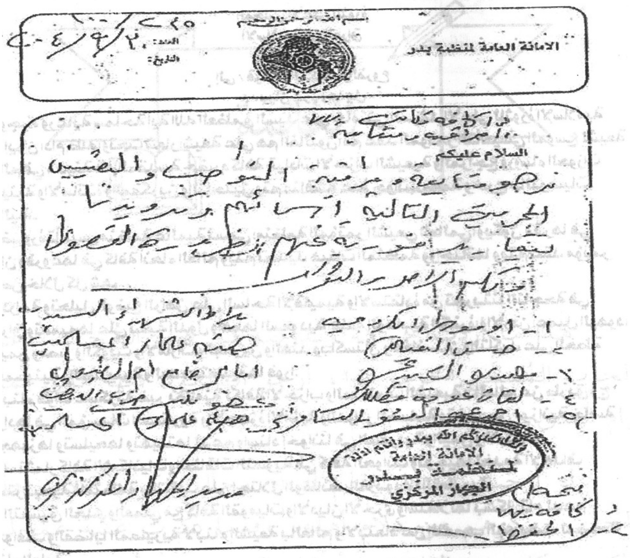
EK: 24

ON İKİ İMAMCI ŞİÎ TAKLİT MERCİLERİ İLE AMERİKALILAR VE YAHUDİLER ARASINDAKİ SICAK İLİŞKİLER

EK: 25

BEDR ÖRGÜTÜ'NÜN IRAK'TAKİ SÜNNÎ ÂLİMLERİN KATLEDİLMESİNE DAİR GİZLİ GENELGESİ

الامانة العامة لمنظمة بدر

العدد:

التاريخ:

السلام عليكم

الامانة العامة

الجهاز المركزي

EK: 26

İKİ ŞEHİT

Şeyh Hasan en-Na'îmî'nin (Müslüman Âlimler Heyeti) işkence edilip katledilmesinden sonraki fotoğrafı. *(Allah rahmet eylesin!)*

Irak'taki Sünnî bir âlimin öldükten sonra cesedine işkence edilmiş görüntüsü. *(Allah rahmet eylesin!)*

EK: 27

ŞİÎLİĞİN İSLÂM DÜNYASINDA YAYILMASINA YÖNELİK ŞİÎ PLANLARINI ORTAYA KOYAN GİZLİ GENELGE

IRAK İSLÂM DEVRİMİ YÜKSEK KONSEYİ

BAŞKANLIK

KİME: BÜRO VE ŞUBELERİN YÖNETİMLERİ

KONU: GİZLİ VE ACİL GENELGE

İran İslâm Devrimi Yüksek Mürşidi Sayın Ayetullah-ı Uzma Ali Hamaney'in (Allah gücünü daim kılsın) yönlendirmesi ve gözetimi ile ve [Ali Şiası Galip Gelecektir] sloganı altında Dünya Şiîleri Genişletilmiş Kuruluş Konferansı, mukaddes Kum şehrinde yapılmıştır. Konferans Şiî partilerin liderleri, taklit mercileri, dinî havzaların başkanları, profesörler, düşünürler ve araştırmacıların katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Önemli konuların münakaşası yapılmış ve aşağıdaki tavsiyelerde bulunulmuştur:

1- "Dünya Şiî Konferansı Örgütü" adı altında, merkezi İran'da bulunacak ve dünyanın değişik yerlerinde şubeleri olacak uluslar arası bir örgütün kurulması zorunluluğu… Söz konusu örgütün heyetleri, görevleri belirlenecek ve her ay özel konferans düzenlenecek.

2- Bölgesel planda hali hazırda var olan durumun incelenmesi ve tahlili yapılarak Irak'taki başarılı deneyimlerimizden istifade edilecek. Bu deneyimlerin diğer ülkelere de -ki bunların en önemlisi kâfir vahhabilerin kalesi olan Suudi Arabistan, "Yahudi uşağı" Ürdün, Yemen, Mısır, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Hindistan, Pakistan ve Afganistan'dır- genelleştirilmesi sağlanıp beş yıllık ve on yıllık planlamalar hazırlanıp acilen uygulamaya konulacak.

3- Dünya çapında tüm Şiî parti ve örgütler, askerî müesseselere, emniyet teşkilatlarına ve hassas makamlardaki fertleri yoluyla gayr-i nizami askerî kuvvetler oluşturacak; Suud, Yemen ve Ürdün'deki kardeşlerimizi desteklemek amacıyla bu kuvvetlerin teçhiz edilmesi, silahlanması ve hazırlanması için özel bütçe tahsis edecektir.

4- Her alanda kadın gücünden ve olanaklarından istifade ederek organizeli stratejik hedeflere hizmet için yönlendirilecek ve eğitim-öğretim görevlerine gelmeleri sağlanacak.

5- Tüm ulusal ve diğer din mensubu kesimlerle ciddi ve pratik koordinasyon sağlanacak ve dünya Şiîlerinin geleceği ile ilgili tavır ve meselelerde tam desteklerinin sağlanması için bunlardan istifade edilecek ve avamın çıkarına olacak taassuptan uzak durulacak.

6- Avamın önce gelen şahsiyet ve dini kişilikleri tasfiye edilecek, plan ve niyetlerini öğrenmek üzere safları arasına güvenlik elemanları yerleştirilecek.

7- Dünya çapındaki tüm taklit mercilerinin ve dinî havzaların, ülkelerinde karşılaştıkları her türlü engeli, icraatları ve bunları daha güzel şekilde yapılması ve geliştirilmesi yönündeki önerilerini içeren aylık rapor ve yıllık çalışma planını konferans başkanlığına sunmaları gerekir.

8- Konferans başkanlığına bağlı uluslar arası finans fonu oluşturulması. Dünyanın her köşesinde bu fon için bir şube açacağız. Gelirler bazen geleneksel hükümetlerden, özellikle Irak'tan para toplanarak, zengin tüccarların teberrularından, humus zekâtından sağlanacak. Konferansın idari, enformatik ve askeri ihtiyaçlarının karşılanması için çeşitli yardımların sağlanması amacıyla insanî ve hayır amaçlı dernek ve örgütlerle de koordinasyon sağlanacak.

9- Tüm devletlerdeki çalışmaların koordinasyonunu sağlamak ve faaliyetlerini değerlendirmek üzere merkezî izleme komisyonu kurulacak.

10-Devlet, yönetim ve partiler izlenerek; en önemlisi ekonomi olmak üzere tüm alanlarda İran ihraç ürünlerini öne çıkartmak, Suud, Ürdün, Suriye ve Çin mallarına boykot uygulamak suretiyle bunlara karşı savaş açılacak.

Irak İslâm Devrimi Yüksek Konseyi
Siyasî Bürosu

SONUÇ

Elinizdeki bu ufak kitapçıkta, "Hizbullah" denilen hizip hakkında derleyip bir araya toplamak istediğim bilgiler bunlardan ibaret. Doğruyu bulma arzusunda olanlar için ümit ederim ki bu kitapçıkta doğruya yönelik bir rehberlik bulunmaktadır.

Eğer kalemime müsaade etseydim, bu hizbin sapkınlıklarına ve entrikalarına ilişkin kendi insanlarından olan kişilerin sözlerinden daha nice nice şeyler ortaya dökerdi. Burada sözünü ettiklerim, zikretmediklerime ihtiyaç bırakmamaktadır. Bu kadarı dahi yeterli gelmektedir. Bu hizip ile ilgili daha fazla malumat sahibi olmak isteyenler yazarların kitaplarında bulabilirler ki bunlar birçoğu internette mevcuttur.

Gönlü huzur içinde hakkı arzu edenlere söyleyeceklerim bunlardan ibarettir.

Ancak bu hizbin hakikatine karşı gözlerini yumanlar ve işgalci Yahudilere karşı savaşında sadece gözboyayıcı yanını görerek el çırpanlar, kutlayanlara şunları söylemek isterim: Bakınız, sizler bir Yahudi devletini yıkmaya çağrıda bulunurken İslâm'a ve özellikle de Sünnîlere karşı şu Yahudi devletinden daha çetin bir deletin ihya edilmesie davet ediyorsunuz.

Son duam şudur: Hamd âlemlerin rabbi Allah'a hamd olsun! Allah Muhammed'e, ailesine ve tüm ashabına salât ve selam eylesin!

KAYNAKLAR[221]

1- *Hakîkatü'l-Mukâveme*, Abdulmun'im Şefîk

2- *Hıyânâtu'ş-Şi'a ve Eseruhâ fî Hezâimi'l-Ümmeti'l-İslâmiyye*, 'İmâd Huseyn

3- *Eseru'l-Harakâti'l-Bâtıniyye fî 'Arkaleti'l-Cihâd Dıdde's-Salîbiyyîn*, Yusuf eş-Şeyh 'Îd

4- *Ve Câe Devru'l-Mecûs*, Abdullah el-Ğarîb

5- *(Emel) ve'l-Muhayyemâtu'l-Filistîniyye*, Abdullah el-Ğarîb

6- *Ahvâlu Ehli's-Sunne fî Îrân*, Abdullah el-Ğarîb

7- *El-Humeyni ve'l-Vechu'l-Âhar*, Zeyd el-'Iys

8- *El-İ'tikâdâtu'l-Bâtıniyye 'alâ'l-Mukaddesâtu'l-İslâmiyye*, Kamil ed-Dıks

9- *Brûtûkûlâtu Âyâti Kum Havle'l-Harameyn*, Abdullah el-Ğifârî

10- *Es-Safeviyyûn ve'd-Devletu'l-'Usmâniyye*, 'Alevî Itırcî

11- *Hattâ Lâ Nenhadi'*, Abdullah el-Mavsılî

221 Daha fazla bilgi sahibi olmak isteyenlere Rafızîlerin hakikatini ve k - ra tarihlerini öğrenmek üzere bu kitaplara müracaat etmelerini tavsiye ederim.

İÇİNDEKİLER